

கடவுள் துணை.

ந ற் றி ணை ந ா னு று

மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

என்றது, இந்நூல் என்றம சின்று நிலவவேண்டிக் கடவுளை வாழ்த்துவான் எடுத்துக்கொண்ட ஆசிரியர், மாயோனே வேதமுதல்வனென ஆன்றோர் கூறுவராதலின் யாமும் அவனையே வணங்குவோமென்று வாழ்த்திக் கூறாநிற்பது

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனுப்பாடியது.

சேரிசையாசிரியப்பர்.

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூதர்
வளைநால் பொளவ முடுக்கை யாக
விசம்புமெய் யாகத் திசைகை யாக
புகங்கநிர் மதியமொடு கடாகண் டாக
வியன்ற வெலலாம பயின்றகத தடக்கய
வேத முதல்வ னென்ற
திதற விளங்கிய திகிரி யோனை.

உரை:—பெரிய நிலம் தன் சிவந்த அடிகளாகவும், தூய நீரையுடைய சங்குக்கொலிச்சின்ற கடல் ஆடையாகவும், ஆகாயம் மெய்யாகவும், திசைகைகளாகவும், தண்ணிய கதிகளையுடைய திங்களும் ஞாயிறுமாகிய இரண்டும் இரண்டு கண்களாகவுங் கொண்டு, அமைத்துடைய எல்லாவுயிர்களிடத்தும் தான் பொருந்தியிருப்பதன்றி நிலமுதலாய் எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுறுப்பகத்தடக்கிய வேதத்தாற கூறப்படு முத்தற்கடவுள் குற்றந்தீர விளங்கிய திகிரியையுடைய மாயோனென்பென்று ஆன்றோர் கூறாநிற்பர்;

உ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

ஆதலின் யாமும் அவனையே கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குவோமென்றவாறு.

வேதமுதலிவனென்றும் பாடம்.

மா - பெருமை. தூநீர் - அலையாலே தூவப்படு நீரெனவுமாம். வளை சங்கு. நரஹதல் - ஒலித்தல். பெளவம் - கடல். திகிரி - சக்கராயுதம்.

இதனுள் ஐம்பெரும்பூதமும் மதியமும் ஞாயிறும் திசையும் துறக்க முமாயமைந்த மூவுலகமும் திருமாலினொருவடிமே யெனவும் அவன் அவ்வடிவாக விளங்குதலால் உலகமும் உலகத்துயிர்களும் அவ்வுயிர்களாலே தயக்கப்படும் பொருளும் அவனே யெனவும் அவனியல்பை உள்ளத்தா லுணராவல்லாரே ஆன்றோரெனவும் அவரே உயிர்களின்மாட்டுப் பேரரு ளுடைமையான் விரித்துக் கூறுவரெனவும் பெரிதும் பயனெய்துமாறு கூறினாயிற்று. எனைபூதமும் பிறவுங் கூறிய அடிகள் சிதைவுற்றமை யின் வடமொழிச் செய்யுளோகோக்கிக் கூறலாயிற்று.

உயிர்ப்பன்மை மெய்யாற் செய்யப்படும் வணக்கம் திருவடியிடத்தா தலின் அதனை முற்கூறினார். மனத்தாலே கருதற்குரியானன்றிக் காண் டற்கரியனென்பார் விசம்பு மெய்யென்றார். இனி நியாயதூலார் 'விசம்பு நீலநிறமுடையது' என்றலின் இறைவனது நீலமேனியை நோக்கி விசம்பு மெய்யாக வென்ற ரெனலுமாம். உயிர்களி னல்வினை தீவினையறிந்து அவற்றிற்கேற்ப வதவதற்பொருட்டு யாண்டுஞ் சான்றாகியுறைதலால் எல் லாம் பயின்றென்றார்; எனவே இறைவனது அந்தர்யாமித்துவங் கூறியதா யிற்று. ஊழி திரியுங்காலத்து எல்லாம் அழியாது அளித்தற் சிறப்புக்கூறு வார் அகத்தடக்கி யென அவனுறுப்பகத் தடக்கினமை கூறினார். இறை வனது பரத்துவங் கூறுவார் வேதமுதல்வனென்றார். இங்ஙனங் கூறிய வாற்ற லவ்வுருவைத் தியானஞ்செய்கவென்றதாயிற்று. உலகத்துக்கு அவு ணராலே செய்யப்படுகின்ற தீங்குகளைப்போக்கி விளங்குதலாலே தீதற வினங்கிய திகிரியுடையோனென்றார்.

ஆக, ஆக, ஆக, ஆக, ஆகப் பயின்று அடக்கிய முதல்வனெனக் கூட் டிக் ஆன்றோர் - தோன்ற எழுவாய். இருவகைவாழ்த்தினுள் இது தனக் குப் பயன்பட வாழ்த்தியது.

தற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௩

நூல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத்
தலைவிசொல்லியது.

௭1 - து, தலைவன் பிரியக்கருதிய தறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூற
லும், தலைவி அவரை யின்றியமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப் பிரி
கின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடிடலொனத் தலைவினைப் புகழ்ந்து
கூறாற்பது.

கபிலர்பாடியது.

கின்ற சொல்லர் நீடுதோள் றினிய
ஒன்று மென்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்திற் றெடுத்த நீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசுத்த லஞ்சிச்
சிறுமை யுறுபவோ செய்பறி யலரே.

உரை:—தோழி, நம் காதலர் நிலைமை தவறாத வாய்மையுடையவர்;
நெடிதாகத் தோன்றுகின்ற இனிமையுடையவர்; எப்பொழுதும் எத்தோள்
களைப் பிரியும் அன்னதொரு குணக்குறைபாடில்; அத்தகைய மேதக்கோ
ருடைய நட்பு, தாமரையின் தண்ணிய தாதினையும் மேலோங்கிய சந்தனத்
தின் தாதினையும் ஊதி அந்தச் சந்தனமரத்தில் வைத்த இனிய தேன்போ
லத் திண்ணமாக மேதக்கன, ஆதலின் அவர் நீரையின்றி யமையாத உலகி
யல்போலத் தம்மையின்றி யமையாத நம்பால் மூன்பு விருப்பமிகவைத்தரு
ளிப் பின்பு பிரிதலால் நம் நறிய நுதல் பசிலையூர்த்தற்கு அஞ்சிச் செய்வதறி
யாராய்த் தமொற்றமடைவாரோ? அங்ஙனஞ்செய்யார்களா; எ - று.

கின்றசொல்லொடு எனவும் பாடம்.

சாந்து - சந்தனமரம். புரை - உயர்ச்சி. சிறுமை - நோயுடைய.

தாமரைத்தாது தலைவனுள்ளத்திற்கும் சந்தனத்தாது தலைவியுள்ளத்
திற்கும் உவமையாக்கி இருவருட்கருத்தும் ஒத்த வழி சாந்திலே நீந்தேனி
ரால் வைத்ததுபோலத் தலைவன் தலைவிபால் அன்புவைத்தானெனப் பொ
ருத்தவுரைக்க. இடையிலே பலவாயசொற்களைப் பொருத்தப் பெய்துரைப்
பனவெல்லாம் இசையெச்சமெனக் கொள்க

ச நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியுறுதியின்கண் நின்னிற்பிரியேனென்றதனை இன் றுகாறும் நிலையிட்டவராதலின் இனியும் பிரியக்கருதாரென்றதை யடக்கி நின்றசொல்லென்றான். யானோக்குந்தோறும் எனக்கு இனியராய் என்னை மகிழ்விப்பவர் அம்மகிழ்வுக்கு ஊறுண்டாகப் பிரியாரென்னுங் கருத்தால் நீடுதோன்றினியரென்ற இதுவும் அதனையே நோக்கினின்றது. 'உழைய மாகவும் பணிப்பவன், பிழையலன் மாதோ பிரிதும்நா மெனினே' எனக் கொண்டவராதலின் 'என்றும் என்ருள் பிரிபறியலர்' என்ற இதுவும் பிரி யாரென்பதனை வலியுறுத்திற்று. பசத்தல் - பசலைபாய்தல். இது கண்ணாடி மேல், வாயினொதிய ஆவிபட்டு அக்கண்ணாடி மழுக்கமடைவதுபோலத் தலைவியின் ஁ற்றியிலுள்ள ஁ளி தலைவனைப்பிரிதலால் மழுக்கித்தோன்று தல்; இதனைப் பீர் எனவும் பொன் எனவுமுரைப்பர்.

நீடுதோன்றினிய ரென்றும் தோன் பிரிபறியலரென்றங் கூறியத னால் மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - கற்பு. தலைவிகூற்று. கேட்போர் தோழி. (இதற்கிடந்த நீரின் றமையா என்றகருத்தடையது; குறன், ௨0.) இப்பாட்டுக் கற்பின்வழிப் பிரிவாதலின் ஏற்றற்கட் டலைவி கூற்று நிகழ்த்தது; பிரிவுணர்ந்து புலந்து றைப்பின் நாணழிவாமென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்காப்பியம், பொரு ளதிகாரம், குத்திரம்-௧௪௭, உரை.) (க)

[பாலை.]

இ஁து, உடன்போகாநின்றாரை இடைச்சூத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

எ - து, தலைவனும் தலைவியும் ஒருப்பட்டெழுந்த சுரத்திடைச் செல் லக் கண்டோர் இக்கொடுஞ்சுரத்தில் இம் மெல்லியலானைக் கொண்டு செல் லும் இவ்வினையோனுள்ளம் இடியினுங் காட்டிற் கொடிதெனக் கவன்று கூறாநிற்பது.

பெரும்பதுமனாற்பாடியது.

௨. அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றுத் தொலிவ லீந்தி னுலகை யங்காட் டாறுசென் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய, வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை மரனோக்கு மிண்டிவ ரீங்கைய சுரனே வையெயிற் றையண் மடநதை முன்னுற் றெல்லிடை நீங்கு மினையோ னுள்ளம்

நற்றிணைநா னுறு மூலமும் உரையும். ௫

காலொடு பட்ட மாரி

மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே.

உரை:—சுரமோ ஆழ்ந்தபடக் கிடந்த பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய குன்றத்துத் தழைத்த வலிய ஈத்தமரங்கனையுடைய காற்றுச் சுழன்று வீசும் காட்டின் கண்ணே நெறிக்கொண்டுசெல்லும் மக்களுடைய தலையை மோதியதனாலே குருதிபடிந்த சிவந்த மறப்பட்ட தலையையுடையனவும் இரத்தம்பூசிய வாயையுடையனவுமாகிய பெரிய தலையையுடைய புலிக்குட்டிகள் இம் மாலிப்பொழுதில் தாம் பதுங்கியிருக்கும் மரலின் துறுகளை நிரிந்து நோக்காநிற்கும் இண்டங்கொடியுடனே ஒருசேரப் படர்கின்ற ஈங்கையையுடையவாகும்; இத்தகைய சுரத்தின்கண்ணே கூரிய பற்களையுடைய மெல்லியளாகிய மடந்தை முன்னே செல்லவிடுத்துப் பின்னே இவ் விராப்பொழுதிற் செல்லாநிற்கும் இவ்விளைகுணுள்ளமானது காற்றொடு கலந்த மழைபெய்யுங்காலத்திற் பெரிய துறுகற்களைப் புரண்டு விழுமாறு மோதுகின்ற இடியினுங் காட்டிற் கொடியதாயிராநின்றது; எ - று.

நெய்த்தோர் வல்லியம் எனவும் ஐயன் மாயன் எனவும் பாடம். மாயன்கரியமேனியன்.

ஒலிதல் - தழைத்தல். உலவை - காற்று. நெய்த்தோர் - இரத்தம். வல்லியம் - புலி. இவர்தல் - படர்த்தேறுதல். வை - கூர்மை. எல் - இராத் திரி. மிளிர்க்குதல் - புரட்டுதல். ஐயன் - மெல்லியன். உற்று என்பதை உற எனத்திரிக்க. அழுந்துபடல்-ஆழ்ந்தபடல்; (தொல்-சொல்-சு0உ) “அந்நாற்சொல்லும்” என்பதன்கட் கிடந்த ‘நாட்டல் வலிய’ என்பதனால் குறுக்கல்விரித்தலாகிய இருவகை விகாரமும் கொள்க.

நடத்தலாற்றுகொன்பார் ஐயனென்றார். மடந்தையை முன்னே நடத்தித் தான் பின்னே செல்லுதல் அவளது முதுகினுழையையும் இளைத்தநடையையும் காணுதற்பொருட்டி. மாதர்க்குக் காலணியாகிய சிலம்பு வதுவைக் காலத்துக் கழற்றுதல் மரபு; அவ்வனமாக இவன் சிலம்பணிந்தபடி ஓராட வலுடன் செல்லக் காண்டலாற் களவினிற் கொண்டு தலைக்கழியப் பெறுவளாமென்றேனையோரயிர்த்துக் கூறியதாயிற்று; “சிலம்புஞ் சிறுதுதலும்” “விலோனே கா லனை கழலே தொடியோண், மெல்லடிமேலவஞ்சிலம்பே” எனவஞ் சான்றோர் கூறுமாற்றானறிக. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - தம்மிற் கூறியாறுதல்; இதனைக்கண்டோர் கூற்றுக்கு மேற்கோளாக்கினார் நச்சினர்க்கினியர்; (தொ-பொ-கு-சு0, உரை.) (உ)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

௯ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

எ - து, முன்பு பொருள்தேடச் சென்றிருந்துவந்த தலைமகன் மற்றொருகாலத்துப் பின்னும் பொருள் தேடும்படி கருதிய நெஞ்சை நோக்கி நெஞ்சே மாலைப்பொழுது வரக்கண்டு இம்மாலைப்பொழுது நம் காதலி நம் பைக்கருதி வருந்துதற்குரிய காலமென்று முன்பு பிரிந்தவிடத்துக் கருதி னேனல்லனோ வென வருந்திக் கூறுநிப்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

௩. ஈன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
| கட்டளை யன்ன ஷட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சீறார்ச்
| சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை
புள்ளினே னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோண்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.

உரை:—நெஞ்சே, பார்ப்பையின்ற பருந்து வருந்தியுறையாநிற்கும் ஆகாயத்தின்மேற் செல்லுகின்ற நெடிய கிளைகளையும் பொரிந்த அடியையு முடைய வேம்பினது புள்ளிபோன்ற நிழலின்கண்ணே கட்டளைக் கற் போன்ற அரங்க வட்டினாலே கீறி சீனைத்தொழிலொன்றுங் கற்றறி யாத சிறுவர்கள் நெல்லியங்காயை வட்டாகக்கொண்டு பாண்டி லாடாநிற் கும் விற்பொரால் ஆறலைத் துண்ணும் மழவரின் வெய்ய குடியிருப்பினையு டைய சிறுரையுடைய அழற்சாத்தின்கண்ணே முற்பட்டுவந்த நம் வலி யனைத்தையுங் குறைக்கின்ற மாலைப்பொழுதைக்கண்டு 'இம் மாலையானது கருதிய வினையை முடித்தாற்போன்ற இனிமையுடைய நமது காதலி மனை யகத்து மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கையெற்றி அதன்முன்னின்று அவர் தாம் இன்னும் வந்தாரில்லையென்று அவ்விளக்கொடு வெறுத்துத் துன்புற் றுக் கருதுகின்ற பொழுதாகும்' என்று யான் முன்னம் ஒருகாலத்து நினை த்தே னல்லனோ? அங்ஙனமாக இப்பொழுதும் பெருளீட்டுமாறு ஒருப் படுத்தி என்னை வருந்தாதேகொள்; இனி யான் வாரேன்காண்; எ - து.

உயவு - வருத்தம். கட்டளை - பொண்ணுரைக்குங்கல். சுரன்முதல் - சுரத்தினிடத்தில்; முதல் - ஏழனுருபு. படர்தல் - நினைத்தல்.

வெப்பத்தால் இலை தழைக்காத கருகுதலிற் புள்ளிபோன்ற நிழலா யிற்று. ஏரால் உழுதுண்பார்போல வில்லால் ஆறலைத்துண்ணலின் வில் லேருழவ ரென்றார். வேம்பினீழற் சிறுர்வட்டாடுஞ் சிறாரென்க. முன்பு பொருள்செயல்வினையை முடித்துப் பெற்ற மகிழ்ச்சியுறையின் வினை

நற்றிணை நா னு று மூலமும் உரையும். ௭

மூடித்தன்ன வினியோனென்றான். இதனானே அம்மகிழ்ச்சி இவனை நோக் குழியேபெறக் கிடத்தலிற் பொருளை நச்சிவாரோனெனவுங் குறிப்பித்தானாயிற்று. அங்ஙனமாக என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிப்பொருள்:—பருந்து வருந்தியிருக்கும் வேம்பினிழுவில் அப் பருந்தின் வருத்தத்தை ஏறிட்டு நோக்காது சிறுநீர் நெல்லிவட்டாடி மகிழா நிற்பார் என்றது யான் இவனைப் பிரிதலால் வருந்துன்பத்திற் கஞ்சி வருந்த வும் அதனைக் கருதாத என்னெஞ்சே நீ பொருண்மேற் சென்று மீளும் மகிழ்ச்சியை யுடையையாயிராநின்றாயென்பதாம். மெய்ப்பாடு—பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல், பயன்—இல்லத்தழுங்கல். இதனை இத்துறையிலேயே அடக்கினார் நச்சினூக்கினியர்; (தொல்-பொ-ஞ-சு-ந, உரை.) (௩)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழி அலரச்சந் ,
தோன்றச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

௭ - து, கனவொழுக்கத்து, அணித்தான ஓரிடத்திலே தலைவன் வந்தி ருப்பதை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டலும் விரைய வரைந்துகொள்ளு மாற்றானே தலைவியை நோக்கி நமக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அன்னை யறிந்தால் இந்நெறிப்பாளொன்று தலைவர்பாற் கூறின் அவர் நம்மைத் தம் மூர்க்குக் கொண்டுபோவரோவெனக் கவன்று கூறுகிற்பது.

அம்மூவனாற்பாடியது.

ச. கானலஞ் சிறுகழுக் கடன்மீடும் பாதவர்!
நீனிற் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇத்
தண்பெரும் பரப்பி னொண்பத நோக்கி
யங்க ணரில்வலை யுணக்குந் துறைவனொ
டலரே, யன்னை யறியி னிவனுறை வாழ்க்கை
யரிய வாரு நமக்கெனக் கூறிற்
கொண்டுஞ் செல்வர்கொ றேழி யுமணர்
வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கணநிறை கிளர்க்கு நெடுநெறிச் சகட
மணன் மடுத் தூறு மோசை கழனித்
கருங்கால் வெண்குருகு வெருஉ
மிருங்கழிச் சேர்ப்பிற்தம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—தோழி, கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகடியிலிருந்து கட லின்மேற் செல்லும் பாதவர் நீலநிறத்தையுடைய புன்னையின் கொழுநியை

அ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

நிழலிலேதங்கித் தண்ணிய பெரிய கடற்பரப்பிற் செல்லுதற்கு நல்ல அற
றம்பார்த்து அவ்விடத்து முறுக்குண்டு கிடந்த வலையைப் பிரித்துப் புலர்த்
தாநிற்கும் துறையையுடைய நமது தலைவர்பாற்சென்று நமக்குண்டாகிய
பழிச்சொல்லை அன்னையறிந்தால் இனி இங்குத் தங்கிக் கனவொழுக்கத்து
வாழ்தல் அரியவாகும் என்று கூறினான்,—உப்புவாணிகர் வெளிய கல்லுப்
பின் விலைகூறிக் கூட்டமாகிய ஆனிரையை எழுப்புகின்ற நெடிய நெறி
யிற் செலுத்தும் பண்டிகள் மணலின் மடுத்து முழங்கும் ஒசையைக்கேட்டு
வயலிலுள்ள கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெருவாநிற்குங் கரிய
கழி குழந்த நெய்தளிலத்தின்கணுள்ள தம் உறைவிடமாகிய ஊருக்கு
நம்மை அழைத்துக்கொண்டும் போவரோ? எ - று.

அசைதல் - தந்குதல் பதம் - கொந்தளிப்பு, காற்றுமாரியடித்தல்
முதலாயின இல்லாதகாலம். இவனுறை வாழ்க்கை - புலாணுணக்கல், புள்
ளோப்பல் காரணமாக ஆண்டுத் தங்கியவழி நிகழ்ந்த கனவொழுக்கத்து
வாழ்தல். நிரை - நெறியிற் படுத்திருக்கும் ஆனிரை. கிளர்த்தல் - எழுப்பு
தல். உறுதல் - முழங்குதல். துறைவனெடுகூறில் தம்மூர்க்குக் கொண்
டுஞ் செல்வர்கொலென மாறிக் கூட்டுக அன்னையறியின் வாழ்க்கையரிய
வென்றது ஏதம் ஆய்தல்.

உள்ளுறைகள்:-(ச) பரதவர் புன்னையின்சீழிருந்து கடலிற்செல்லுதற்
குப் பதநோக்கி அதுகாறும் வலையை யுணக்குத்துறைவென்றது தலைவன்
சிறைப்புறத்திருந்து தலைவியைக் கூடுதற்கு யாருமில்லாத பதம்பார்த்து
அதுகாறும் ஆராய்ந்துகொண்டிருப்ப நென்றதாம்.

„ „ (உ) சகடம் மணலில் மடுத்து முழங்குமோசைக்குக் கழனி
நாரை வெருவமென்றது தலைவன் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலன்
தந்து வரையவரு மணமுரசொலி கேட்பின் அலரெடுக்கும் எதிலாட்டியர்
வாய்வெருவி யொடுங்காந்ற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்த
பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். இதுதனைத் தலைவிகூற்றாகக்கொண்டார்
நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-ககந, உரை) (ச)

[குறிஞ்சி]

இது, தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட
தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, வினாவயிற்செல்லுந் தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்
துறைதற்கஞ்சிக் கலுழ்ந்து வேறுபட்டுக்காட்ட அதனையறிந்த தோழி தலை
வியை நோக்கி நின்கண்கள் குறிப்பாகிய மாறுபட்ட ஒரு தூதுவிடுத்தன,
அத்தாயைறிந்து அவர் செல்லுதலொழிந்தனாராதலின் இனி முன்புளிக்
காலத்தும் அவரைப்பிரிதலரிதுகாணெனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது

பெருங்குன்றார்கிழார்பாடியது.

டு. திலகீ ராரக் குன்றங் குழைப்ப
வகல்வாய்ப் பைஞ்சுனைப் பயிர்கால் யாப்பக்
குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்
நறுங்கா மூரஞ் சுற்றுவன வகைப்பப்
பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில் வெழிலி
தெற்கேர் பிரங்கு மற்சிரக் காலையு
மரிதே காதலர்ப் பிரித லின்றுசெ
லிகுணையர்த் தருஉம் வாடையொடு
மயங்கிதழ் மழைக்கண் பயந்த தூதே.

உரை:—தோழீ, இன்று பிரிந்து செல்லுகின்ற தோழியரை மீட்டும் நினை ஆற்றவிக்ருமாறு கூட்டுகின்ற வாடைக்காற்றினால் வருந்திய இமைகளையுடைய மழைபோல நீர்வடிக்கின்ற நின் கண்கள்தாம் அவர் செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பாகிய தூதைத் தொற்றுவித்து விடுத்தன, அங்ஙனம் விடுத்த தூதின் காரணமாக இனி மிக்கமழை பெய்தலாலே நீலம் நீரால் நிரம்பப்பெற்று நிறையவும், மலைமேலுள்ள மாமுதலாயின தழைப்பவும், அகன்ற வாயையுடைய குளிர்த்த கணையில் நீர் நிறைதலால் அங்கு மூளைத்தெழுந்த குளநெல்முசுவிய பயிர்கள் நெருக்கிவளரவும், கொல்லையின்கண்ணே குறவர் வெட்டியழித்தலானே குறைபட்ட மிக்க நறைக்கொடி மீண்டுத் தளிர்ந்துக் கொடியாகி நறுமணங்கமழ்கின்ற வயிரமுற்றிய சந்தனமரத்தின்மீது படர்ந்து சுற்றியேறவும் பெருமழையைப் பொழிந்த தொழிலையுடைய மேகமானது தென்றிசையின்கண்ணே யெழுந்து செல்லுதலாலே பிரிந்தோரிரங்குகின்ற முன்பணிக்காலத்தும் நீ நின்காதலரைப் பிரிந்துறைதல் அரியதாகும்; ஆதலின் மகிழ்வொடுமூயங்கி யிருப்பாயாக.

கால்யாத்தல் - நெருங்கல் நறைப்பவர் - வாசனைக்கொடி. கொடிப்பவர் - இருபெயரொட்டு. அற்சிரம் - முன்பணிக்காலம். இதழ் - இமை. காழ் - வயிரம். ஆரம் - சந்தனமரம். அகைத்தல் - உயர்ந்து படர்தல். வாடை பொடி - வாதையால். ஏர்பு - எழுந்து, இதனைச் செய்வெனெச்சத்திரிபாகக்கொண்டு எழுந்து செல்லுதலாலென ஏதுப்பொருட்டாக்குக.

வனை மரங் கொடிகளிவற்றினவேர் சந்தனவேரொடு மூயங்காதவழி தனித்துள மரம் நறுமணமெய்தாமை கண்கூடாகக் காண்டலால் ஈண்டு நறைக்கொடி சுற்றுவது கூறி நறுங்காமூரமென்றார். மழைக்கண் பயந்த தூது - அழிவில்லுட்டத்துப்பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இஃன, இரவுக்குறிப்பாற்பட்டு ஆற்றாயை தலைவன்
தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, இரவுக்குறி வேண்டிச் சென்றதலைவன் தோழிகேட்டு உடன்
படுத்துமாறு யாம் வந்திருக்கின்றே மென்று தலைவியிடத்து ஒருவர்
சென்று கூறினால் யாரோவென்னுளாய் யாம் வந்தனே மென்று மகிழ்ந்து
களிப்பால் மயங்குவன்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப்பெற்றிலேமே யென வருந்
திக் கூறுநிற்பது.

பாணர்பாடியது.

கூ. நிர்வா ராமபற் றாம்புடைத் திரள்கா
னாருநித் தனை மதனின் மாமைக்
குவளை யன்ன வேந்தெழின் மழைக்கட்
புதலை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகட்
செய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
யிவரயா ரென்குவ ளல்லண் முன்னு
தத்தந் குமிழின் கொடுமூக்கு விளைகனி
யெறிமட மாற்கு வல்கி யாகும்
வல்வில் லோரி கான நாறி
யிருப்பல் லொலிவருங் கூந்தல்
பெரும்பே துறுவன்யாம் வந்தன மெனவே.

உரை:—நீரில் வளர்ந்த ஆப்பலின் உள்ளிற் புழையுடைய திரண்ட
தண்டை நானுரித்தாற்போன்ற அழகு குறைந்த மாமையையும், சுவளை
போன்ற அழகு தங்கப்பெற்ற குளிர்ச்சியுடைய கண்ணையும், திதலையுடைய
அல்குலையும், பெரிய தோளையுமுடைய துளையகளாகிய நம்மாற் காதலிக்கப்
பட்ட தலைவியிடத்து பெருங்கச் சென்று எமது வருகையை முன்னாடிக்
கூறுவாரைப்பெறின் அவரைநோக்கி இவர் யாவென்று கேட்பாளல்லன்;
கரத்திலுள்ள குமிழுமரத்தின் வளைந்த மூக்கினையுடைய முற்றியகனிகள்
கீழே உதிர்ந்து ஆங்குக்குதித்து விளையாட்டயர்கின்ற துளமானுக்கு வெறுப்
பில்லாது உணவாகாநிற்கும் வலிய வில்லையுடைய சூரியென்பவனது கானம்
போல நுகர்ந்த முடையவாகிக் கரிய பலவாகிய தாழ்ந்த கூத்தலையுடைய
அவன் தான் 'யாம் வந்திருக்கின்றேம்' என்பதைக் கேட்டவுடன் களிப்பி
னாலே பெரிதும் மயக்கமெய்தாநிற்பன்; அங்ஙனஞ்சென்று கூறுவாரை
யாம் பெற்றேரல்லையே' எ - து

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். கக

தூம்பு - துளை. ஆம்பல் - அல்லியென்று வழங்கப்படுவது. மதன் - அழகு. மாமை - மாந்தளிரின்தன்மை. வல்சி - உணவு. ஒலிதல் - தாழ்தல். பேசு - மயக்கம். முனாது - வெறுப்பெய்தாது, முனைதல் - வெறுத்தல்.

பகற்குறிக்கண்ணே தான்கண்டு வைத்து, முயங்கியவழி நீங்குதலின் தூப்பொழுதும் உளதாயிருக்குமெனக்கொண்டு மாமையுடைமை கூறினான்; இஃதனால் அதனை நீக்கத் தோழி முயலுவதென்றானுமாம். முதலிற் கூட்டத் திற்துக் குறிப்புணர்த்தியது நோக்கமேயாதலின் அதனை மழைக்கண்ணைச் சிறப்பித்து முற்கூறினான். அணைந்தவழியின்பஞ்செய்தலின் தலைவன் குலென அடைகொடுத்துக் கூறினான். இடந்தலை பாங்கற்கூட்டம் பாங்கி யற்கூட்டத்து முயங்கிக்கிடந்தவழி இன்பஞ்செய்தலின் தோளையுங் கூந்த லையும் பிற்கூறினான். மதனின்மாமையென்றது பசுலைபாய்தல். பெரும் பேதுறுவென்றது கண்டவழியுவுத்தல்.

இறைச்சி:—குமிழின் கனி மாணுக்கு உணவாகுமென்றது யாம் வந்தி ருக்கின்றேமென்று கூறும் அச்சொல்லானது நமது தலைவிக்கு மகிழ்வளிக் குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (க)

[பாலை.]

இது, பட்டபின்றை வரையாது நெழுவோன், நெட்டிடைக்

கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய, ஆற்றாளாய

தலைவிக்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நற்றலின்பின் வரையாது தலைமகன் நெடுந்தூ ரம் பொருள்வயிற்பிரிந்துபோனபின்பு, ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி அவர்குறித்த கார்காலம் வந்துற்றதாதலின் இன்னேவந்து நினைவரைந்து கொள்வர் அதுகாறும் வருந்தாதொழியெனத் தேற்றிக் கூறாற்பது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

எ. நுருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்
பெருவரை யடுக்கத் தருவி யார்ப்பக்
கல்லலைத் திழிதருங் கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கழைமாய் நீத்தங் காடலை யார்ப்பத்
தழங்குகுர லேறெடு முழங்கி வான
மின்னே பெய்ய மின்னுமாற் றோழி
வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணறுஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
சிறியிலைச் சந்தின் வாடுபெருங் காட்டே.

கஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை:—தோழி, மூங்கிலின் வெளிய நெல்லுத்தின்ற வரிபொருந்திய நெற்றியையுடைய யானை தண்ணிதாகிய நறுமணங்கமழு மலைப்பக்கத்திலே துஞ்சாநிற்கும் சிறிய இலையுடைய சந்தனமரத்தினையுடைய வாடிய பெரிய காட்டினகத்து, அச்சத்தையுடைய இடமகன்ற கீளையில் நீர் நிறையவும், பெரிய மூங்கில்களையுடைய மலைப்பக்கத்தில் அருவிகள் ஆரவாரிப்பவும், கற்களைப் புரட்டிக்கொண்டு ஒடிவருகின்ற மிக்க விசையினையுடைய கானி யாற்றின்கண்ணே பற்றுக்கோடாகிய மூங்கிலு முழுசுமாறு பெருகிய வெள்ளத்தின் அலை காட்டிற்சென்று மோதாநிற்கவும் ஒலிக்கின்ற இடியெற்றொடு முழக்கஞ்செய்து முகில்கள் இப்பொழுதேமழைபெய்யவேண்டி மின்னாநிற்கும்; இக்காலத்தை நோக்கினவுடன் அவர் இன்னேவந்து நின்னை வரைந்துகொள்வராதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

குர் - அச்சம். நனந்தலை - அகன்ற இடம். வரை - மூங்கில். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். நீத்தர் - வெள்ளம். ஆல் - அசை; மூன்றனுருயின்பொருள தோரிடைச்சொல்லுமாம். சிறிய இலை - அகரம் தொகுக்கும்வழித் தொக்க விகாரம். பெய்யவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் சாரியப்பொருட்டு. இக்காலத்தையென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

மழைபெய்து பெருக்கெடுப்பிற் காட்டில் வருதற்கியலாதாதலிற் கார்காலத்தைக் காண்டலும் வருவரென்னுங் குறிப்பால் பெருக்கெடுக்குமாறு மழைபெய்தற்பொருட்டு மின்னாநிற்குமென்றான்.

இறைபுணர்ச்சிகள்:—(க.) வாடுகின்ற பெருங்காட்டிலே அக்காடு தழைப்ப மழைபெய்யத் தொடங்குமென்றது வருந்திய நின்மாட்டு அருள்செய்ய வேண்டி இன்னே வருவரென்றதாம்.

“ “ (உ.) நெல்லருந்திய யானை கவலைகெடத்துயிலுமென்றது காதலனொடு இன்பதுகாந்த நீ கவற்சியின்றிச் சேக்கையிலே துயிலப் பெறுவாயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (எ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதுக்கட் டலைமகளை

ஆயத்தொடுங்கண்ட தலைமகன்

சொல்லியது.

எ - று, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை அவ் வாயத்தார் செய்யும் வழிபாடறிந்த தலைமகன் இவன் யார்மகனென வியந்து இவன் எனக்கு எய்தற்கரியனாமென ஆற்றாது இத்தகைய புதல்வியைப் பெற்று எனக்குசுவிய இவன் தந்தையும் தாயும் வாழ்கவென வாழ்த்தாற்பது

௮. அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட்
பல்லும் பகைத்தழை துடங்கு மல்குந்
நிருமணி புறையு மீனி மடலோன்
யார்மகள் கொல்லிவ டத்தை வாழியர்
துயர முறிஇரின னெம்மே யகல்வய
லரிவன ாரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்ணிசுறு தாஅய் மதனுடை நோன்றாட
கண்போ னெய்தல் போர்விற புக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றெண்டி.
தன்றிறம் பெறுகவிவ ளின்ற தாயே.

உரை:—மிக்க துன்பமுழந்த செவ்வரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியை
புண்டய கண்களையும், பலவாகிய பூக்களுடனே மாறுபடத்தொடுக்கப்பட்ட
சழையுடையை அசையும்படி யுதித்த அல்குலையும், அழகிய நீலமணி
யொத்த மேனியையுமுடைய இவ்விளமகள் யாவர் புதல்வியோ? அசையாத
வுள்ளத்தையுடைய எம்மையே துயரஞ்செய்தனளே; இத்திறம்வல்லவளைப்
பெற்று எனக்குதலிய இவளது தந்தை டெடுங்காலம் வாழ்வானாக; இவளை
யின்ற தாயும் அகன்ற வயலின்கண்ணே மன்னரால் அரியப்பட்டும் அரிச்
சூட்டை யெடுப்போரார் கொண்டுவரப்பட்டும் தண்ணிய சேறுபரந்து அழ
குடைய வலிய தண்டினையுடைய கண்போல்கின்ற நெய்தல் நெற்போரின்
கண்ணே மலருந் திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனது தொண்டி நகர்
போன்ற சிறப்பினைப் பெறுவாளாக; எ -று.

‘உழத்தல் - தன்போற் காட்சியிற் பெருவிதுப்புறுதல். அல்கல் - மிகு
தல். உழந்த மடலோனென இயைக்க. அரிவனரென்பது முதல் நெய்தற்கு
அடை. போர்வு - கதிர்ப்போர். பொறை - மலை; மலைநாடனுதலிற் சேர
லன் பொறையனெனப்பட்டான். பெரிதுமோ நிற்பாதுய்த்தாலன்றிப்
பயந்தோரை வாழ்த்தலியல்பின்மையின் இஃது இயற்கைப்புணர்ச்சியுறு
திக்கட் கூறியதாயிற்று. பொறையனது தொண்டி எல்லாவளனும் பெற்
றுத் திகழ்தல்போல ஈன்றதாய் எல்லாவளனும் பெற்றுத் தயக்கவென்ற
னும். நெய்தல் அரிவோரால் அரிந்து கொணரப்பட்டுக் கதிர்ப்போரினும்
மலருமென்றதனாலே இவள் யாண்டுச் செல்லுகினும் ஆண்டுச் சிறப்பெய்
துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகையைச்சார்ந்த மருட்டை. பயன் -
பயந்தோர்ப்பழிச்சல். இதுனைப் புணர்தனியித்த மென்பர் நச்சினுக்கினி
யர்; (தொ-பொ-கச, உரை.)

கசு நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

[பாலை.]

இஃதே, உடன்போகாநின்ற தலைமகன்

தலைமகட்கு உரைத்தது.

எ - து, தலைவிகருதியவண்ணம் அவளை இரவிலே யழைத்துக்கொண்டு செல்லுந்தலைமகன் விடிந்தபின் சுரமும் இடையூறுங்கடந்து போருழித் தலைமகளை நோக்கி நெறியெங்கும் பொழிலும் ஊர்களுமாயுள்ளன வாதலின் நீ வழிவீளையாடி வருந்தாதேகு எனக்கூறி மெல்லக்கொண்டேகாநிப்பது.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

கூ. அழிநில முயலு மார்வ மார்கள்
வழிபடு தெய்வங் சுட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பிணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளாத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைநி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்ப ஹரயாஞ் செல்லு மாநே.

உரை:—வெள்ளிய பற்களையுடையாய், யாம் செல்லுநெறி காடெல்லாம் மாமரத்திலுள்ள அரும்பைக் கோது மகிழ்கின்ற குயில் கூவிவீளையாடும் நறிய தண்ணிய சோலையையுடையன, அன்றியும் நெறி அடுத்தடுத்த பலவாகிய பூர்களையுடையன, சிதைவில்லாத செயலை முயல்கின்ற ஆர்வ மாந்தர் அக்காரியம் முற்றுப்பெறுமாறு தாம் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்டகடாகக் கண்டாற்போல, யாம் நெடுங்காலம் நின்னைப்பெற முயன்றதனானாகிய சுழற்சியையுடைய வருத்தமெல்லாம் தீரும்படியாக நின் அழகிய மெத்தென்ற பருத்த தோள்களை அடைந்தனம், ஆதலினால் இனி நீ, பொரியையொத்த பூக்களையுடைய புன்கினது அழகுமிக்க ஒள்ளியதனினரைச் சுணங்கு நிரப்பிய அழகிய முலையிலே அதன் வீற்றத்தெய்வஞ் சிறப்போடிருக்குமாறு அபயி, நிழலைக் காணுந்தோறும் மெய்ப்பொழுது ஆண்டுத் தங்கி, மணல்களைக்காணுந்தோறும் சிற்றில் புனைந்து விளையாடி நெறிவந்த வருத்தத்தைப் போக்கிவிட்டு மெல்ல மெல்லச்செல்வாயாக; எ - து

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

அலமரல் - சுழற்சி. யாழ் - முன்னிலையகை. முறி - தளிர். சுணக்கு-
தேமல். வண்டல் - மெல்லிய வண்டற்பழுதியார் சிற்றில்புனைந்து விளையா
டுதல். வால் - வெண்மை. நனை - அரும்பு. கொழுதுதல் - கோதுதல்.

நகைபோக்கித் தன் வழிவரல்வருத்தம் போக்கி மகிழ்தலின் வாலெ
யிற்றேருயென விளித்தான். இனி இடையீடில்லையெனக் கொண்டமை
யில் தோளெய்தின மென்றதன்றி கெடியவைகி வண்டலயர்ந்தேகென்
றான். செறி பொழில் வூரவென்றது நண்டிலும் மெல்ல மெல்ல ஏகலா
ரென் றுணர்த்தியதாம். கெடியவைக வென்றதுமுதல், சுரங்கடந்தனம்
இனி அஞ்சாதேயென்று தெளிவித்தானுமாம். ஆர்வபாக்கன் தெய்வத்
தைக்கண்டு சாம் முயன்றுவைத்த காரியத்தைப் பெறுதல் போல யாம்
நன்றைக்கண்டு கின்றோடு யெய்தினமென்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன்-
தலைசுகோ அயர்வதற்கு. இதனைப் பாலேத்திணையிற் புணர்ச்சி நிகழ்வதற்
கும், தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்றோளாகக்கொண்
டார் கச்சிஞர்க்கினியர்; (தொ-பொ-கடு, சுக, உரை.) (க)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போக்குந் தோழி கையடுத்தது.

எ - து. தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி
வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன்பாற்சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து
இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின்மாறுபடாத மொழியைத் தெளிந்து
புகல்புக இவளை முதுமையெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாகவெனத்
தலைமகனுக்கு ஒம்படுத்துக் கூருநிற்பது.

.....

க0. அன்றாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் போனி மணியிற் றுற்றிக்
நன்னெடுங் கூந்த னையொடு முடிப்பினு
நீத்த லோம்புகி பூக்கே ழூ
விற்கடுங் கள்ளி னிழையணி நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணியுயர்
வெண்கோட் டியானைப் பேரார் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின் |
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே.

உரை:—மலர்களின்விளங்கிய பொழில்சூழ்த்த ஊரையுடையோனே,
இனிய கசிப்புடைய கள்ளுணவையும் இழையணிந்த நெடிய தேர்க்கோயு
முடைய வலிமிக்க சோழமன்னர் கொங்கரை யடக்கும்பொருட்டு, வெளிய
கோட்டினையுடைய யானைகளையுடைய 'பேள்' என்னும் ஊரின் தலைவனா

கக நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

கிய 'பழையன்' என்னுஞ் சேனாதிபதியிடத்துத் தப்பாத வேற்படையைப் பெற்று வைத்திருந்தாற்போன்ற நினது பிழைபடாத நல்ல மொழியைக் கேட்டு உண்மையெனத் தெளிந்த இவளுக்கு அண்ணாந்து உயர்ந்த அழகிய கொங்கைகள் தளர்ந்தாலும், பொன்போன்ற மேனியிலே கருமணிபோலத் தாழ்ந்த நல்ல நெடிய கூந்தல் நரையுடனே முடிக்கப்பெற்றாலும் அக்காலத்து இவள் நம்முயக்கத்துக்குப் பயன்படாது முதிர்ந்துளாளென்று கைவிடாதேகொள்; பாதுகாப்பாயாக; எ -று.

கொடித்தேரெனவும் தேரிய வெனவும் பாடும்.

அண்ணாத்தல் - நிமிர்ந்தல். வனம் - அழகு. மதி - முன்னிலையை. கடுங்கன் - முற்றிக்கடுப்பேறியகன். தேறுதல் - தெளிதல். பழையன் வேல் தப்பாதவாறு நின்றப்பாதசொல்.

'எஞ்ஞான்றும் மூப்புப் பிணி சாக்காடின்றி இவனும் பதினாட்டைப் பிராயத்தனும், இவனும் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தனாய், ஒத்தபண்பும் ஒத்தநலனும், ஒத்த அன்பும், ஒத்த செல்வமும், ஒத்த கல்வியுமுடைய ராய்ப் பிறிதொன்றற்கு ஊனமின்றிப் போகந்துய்ப்பார்' என்றதற்கு மாறாக இவன் முதுமையெய்து மென்று இச்செய்யுளின்கட் கூறக்கிடந்த தென்னையெனின் அஃதங்ஙன மன்றென்பது காட்டவே ஒருகால் 'தளரினும், முடிப்பினும்' என உம்மைகொடுத்துக் கூறினார்; அவ்வண்ணங் கூறியதும் அவன் கைவிடாது காத்தற்பொருட்டேயாம். மெய்ப்பாடு - பெருமீதம். பயன் - ஒம்படுத்துரைத்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்; (தொ-பொ-நக, உரை.) (ஈ0)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிருதிக்கண் இடையிடுபெட்டு ஆற்றாளாய
தலைமகட்டுத் தலைமகன் சிறைப்புறத்
தானாகத் தொழிசொல்லியது.

எ -று, காவல்மிருதியாலே தலைவனைக் கூடப்பெறாமல் ஆற்றாது வருந்திய தலைவியைத் தொழி நோக்கி நீ வருந்தாதேகொள், நிலவு விரிந்த தலை அவர் இன்னே வருவரெனக் கூறுவான் போன்று, காவல்மிருதியால் இரவுக்குறி பிறழ்ந்ததும் அதனாலே தலைவி படுத்துன்பமும் சிறைப் புறத்திருந்த தலைவன் கேட்டு வரைவொடு புருமாறு கூறாற்பது.

உலோச்சனாற்பாடியது.

கக! பெய்யாது வைகிய கோதை போல
மெய்சா யினையவர் செய்குறி பிழைப்ப
வுள்ளி நொதும லோபுரை தெள்ளிதின்
வாரா நென்னுப் புலவி யாட்கொள்

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௧௭

லொழிக மாளநின் னெஞ்சத் தானே
புணரி பொருத பூமண லடைகரை
யாழி மருங்கி னலவ னேமும்பி
வலவன் வன்பாய்ந் தூர் |
நிலவுவிந் தன்றூற் கான லானே.

உரை:—அவர்செய்த குறி இடையீடுபட்டுத் தவறதலாலே குடாது
கிடந்த பூமலைபோல நின்மெய் வாடினையாகி அயலிலெழுதலையுடைய
பழிச்சொல்லுக்கருகி இனித் திண்ணமாக அவர் நம்பால் வருவாரல்லர்
என்னும் புலவியை நீ உட்கொள்ளாது நின் நெஞ்சத்து அதனை ஒழிப்பா
யாக; அலைவந்துமோதிய இளமணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே தாம்
ஊர்த்தவருகின்ற தேரின் ஆழியிடத்துப் படாதவாறு நெண்டுகளை விலக்
கிப் பாகன் வாரைப்பிடித்து ஆராய்த்து செலுத்துமாறு கானலிடத்த
நிலவு விரித்ததுகான்; எ - று.

சாயினே - இளைத்தனை. மாள - மூன்னிலையகை. வன்பு - வார். மாவின்
மூலப்புறத்தே தன்பொறைகொளவிருத்தவின் வலவனெனப்பட்டான்.

நொதுமல் ஏர்பு உரை - அலரறிவுறுத்தல். மெய் சாயினே யென்றது
உடம்புநனிசுருங்கல். வாராரென்னும் புலவி யுட்கொளலென்றது பொய்
யாக்கோடல். அவர் செய்குறி பிழைப்பவென்றது அக்குறியையறிந்த உட
னேபுறம்போதாவாறு அன்னை துயிலாமைமுதலிய காப்புமிகுதி யறிவுறுத்
தல். அலவனுக்கு ஊறுபடாதவாறு தேர்செலுத்தப்படுமென்றது நீ பழிச்
சொல்லால் வருந்தாதபடி வரைந்து இல்லறநிகழ்த்தற்கொருப்படுவானென்
றவாறு. இவற்றைக்கேட்ட தலைமகன் வரையக்கருதுமென்றதாம். மெய்ப்
பாடி - அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

[பாலை.]

இது, தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுகின்றது.

எ - று, கொண்டதலைக்கழியுமாறு உடன்படுத்திய தோழி செவிலிய
ழைச்சென்று அறத்தொடு நின்றலாலே பெரிதும் மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்
டலும், இவன் நீரில்லாத ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங் குறை யென்னை
யென்று தலைமகளைச் செவ்வழுங்குவித்துத் தலைமகனிடஞ் சென்று 'தலைவி'
நின்பால் வர வுடன்பட்டும் தன் சிலம்புமுதலியவற்றைக் கழற்றிவைக்கும்
பொழுது இவற்றைக் காண்டலும் தோழியர் கோவரென்று ஆயத்தாரைப
யிரிதலாலே வருந்திநின்றனன்' என அவன் செவ்வழுங்குமாகூறாநிற்பது.

கயமனாற்பாடியது.

௧௨. விளம்பமுங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசிப் |
பாச்சர் தின்ற தேய்கான் மத்த

கஅ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்காந்து தன்கா
லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோ
ளிலைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
வளியரோ வளியரென் னாயத் தோரென
தும்மொடு வாவுதா னயுரவுந்
தன்வரைத் தன்றியுந் கலுழந்தன கண்ணே.

உரை:—முடைதீர விளம்பழ மிட்டுவைத்தலானே அதன் மணங்கமழ்
கின்ற நிறைந்த தயிர்த்தாழியில் கயிறாடித்தேய்த்தலாலே தேய்ந்ததண்டினை
யுடைய மத்திட்டு வெண்ணெய் தோன்றக் கடைதலால், தறியடியில் ஓசை
முழங்குகின்ற, தங்கிய இருள் திரும் வைகறைப்பொழுதில், தன்மெய்
பிறர்க்குத் தோன்றாதபடி மறைத்துத் தன்காலிலணியும் பருக்கைக்கற்
போகடப்பட்ட சிலம்பைக்கழறிப் பலமாட்சிமைப்பட்ட வரிந்தபுனைந்தபந்
தோடு சேர ஒரிடத்தில் வைக்கச்செல்பவன், தன்னுள்ளத்து என் தோழி
மார் இவற்றைக் காணுத்தோறும் நோவாநிற்பர்; அவர் இரங்கத்தக்காரல்
லரோவென்று கருதி தும்மொடு தான் வருதலை மேற்கொண்டொழுகாநிற்
பவும் அவன் கண்கள் தம் அனவுக்கும் அடங்காமல் அழாநின்றன; ஆதலின்
தாமக்கு ஏற்றவாறு செய்யின்; எ -று.

கலிழந்தன வென்றும் பாடம்.

குழிசி - தாழி. இயக்கம் - அசைவு. வெளில் - தயிற்கடைதற்கு நட
டதான். பகற்பொழுதிற் கடைவுழி வெப்பந்தாங்காது வெண்ணெய் உருகு
மாதலின் வைகறையிற் கடைதல் கூறிற்று.

ஒலிகேட்டு அன்னைமுதலானோர் விழித்தாற் போக்கிற்கியலாதென்
பதுபற்றிச் சிலம்புகழறிநினைமை கூறினான். இது கேட்டுச் செலவழுங்கி
நின்றானே நீவரைந்து புகுதக; நினக்கு வரைவு மாட்சிமைப்படுமென்றவின்
கேட்டதலைவன் இவன் அறத்தொடு நின்றலான் மாட்சிமைப்பட்டதுபோல
மெனப் பிறறைஞான்று வரைவொடு புகுவாளுவது. இது “வெளிப்பட்ட
பின்றையு முரிய கிளவி” (இறையனார்-உக.) என்றதனாற் பெறப்பட்டது.
தோழி சென்று அறத்தொடு நின்றலை “காமர்கடும்புனல்” என்ற(கலி-கக)
செய்யுளின், ‘சாய்த்தார்தலை’ என்றதன்காறாக் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-
அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். இதனைப்
போக்குதல் தவிர்த்ததற்கு மேற்கொளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்;
(தொ-பொ-கக,உரை) (கஉ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். கக

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பிறழ்வொன்று

தலைவியின் வேறுபாடுகண்ட தோழி தலைவி

மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த மறநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினாழிற்றென்று வினாவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவள் தினைக்கதிரைக் கிளிகள் கொய்துகொண்டு போகவும் அவற்றை ஒட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை; இனி அழாதேனு மிருவெனக் கூறுவான்போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்துவைத்தேனெனப் பொருள்கொள்ளுமாறு தானு மறைத்துக்கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

கக. எழாஅ யாகலி னெழினலர் தொலைய
வழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
யேனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி யன்ன சேயரி மழைக்க
ணல்ல பெருந்தோ னோயே கொல்ல
னெறிபொற் பிதிரிற் சிறுபல் காய
லெங்கை விபுகு மோங்குமலைக் கட்சி
மயிலறி பறியா மன்றே
பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே.

உரை:—தினைப்புணங் காவலையுடைய மழுவர் ஆண்டுத் தின்றழிக்க வந்த பன்றி முதலாய விலங்குகளையெய்து கொன்று மீட்டும் அவற்றினின்று பறித்தெடுத்த அம்புபோன்ற செவ்வரி பார்த ருளிர்ச்சியையுடைய கண்ணையும் நல்ல பெரிய தோளையுமுடையாய், கொல்லனது உலைக்களத்து அடிக்கும் இருப்பின் பொறி சிதறுமாறுபோலச் சிறிய பலகாயையுடைய வேங்கையின் மலர்கள் உதிர்கின்ற உயர்ந்த மலையினுள்ள கூட்டிலிருக்கு மயில்கள் தாம் அறிதலைப் பசிய புறத்தினையுடைய கிளிகள் அறியாவாய் நெருங்கிய தினைக்கதிர்களைக் கவர்த்துபோகாநின்றன; அதனால் அக்கதிர்களும் அழிந்து போகின்றனகாண்; அவற்றை ஒட்டவேண்டிய நீ இவ்விடத்திருந்தும் எழுந்தாயல்ல; அங்ஙனம் எழாநிறுப்பினும் நின் அழகிய நலமெல்லாங் கெடும்படியாக அயலாரிருக்கும் இவ்விடத்து அழாநிருத்தலையேனுஞ் செய்வாயாக; எ - து.

பிதிராவில் எனவும் பாடம்

உ௦ நற்றிணைநானூறுமூலமும் உரையும்.

பிதிர் - பொறி. பிதிர்போல வியுருமெனக் கூட்டுக. கட்சி - கூடு. பயிலல் - நெருங்கல். மன் - கழிவு. அரத்தந் தோய்ந்த பகழி - கண்ணுக்குவமை.

அலரொழுமாதலின் அழாதினென்றான். இங்ஙனம் அழிவனவற்றைத் தமரறியின் நினைக்காவலுக்கு விடாரெனப் புணர்ச்சி முட்டுப்பாடு கூறுவான் எழுந்தாயல்லே யென்பதாற்குறிப்பித்தான். ஒரு சிலம்பனை மயக்கிப் பாய்த்து மீண்ட கண்ணையுடையாயென்பான் மாலிழ்த்துப் பறித்தபகழி போன்ற கண்ணினையென உவமைமுகத்தாற் கூறினான்.

இறைச்சி:—வேங்கைமலருதிரப்பெற்ற கூட்டிலிருக்கும் மயில் தினைக் கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டுபோவதனை யறிந்திருத்தும், 'நாம் கொய்து கொண்டுபோவதனை அப்பயில் கூறியாவாகும்' என்று கிளிகள் கருதிக் கவர்ந்தேருதல்போல அன்னை பலகாலும் தூண்டியதனால் நினைக்காவல் செய்துதையுமா யான் நின்களவொழுக்கத்தை யறிந்துவைத்தும் 'யான் அறிந்திலேன்' என நீ கருதி இதனை மறைத்தொழுகாநின்றாயென்றதாம். மறைத்துக்கூறியொழுகுதல் சுனையாடியதாலே பந்தாடியதாலே இவ்வேறு பாடுண்டாயதெனக் கூறுதல். மெய்ப்பாடு - வெருளி. பயன்-தோழி ஆராய்ந்தறிதல். இது, தலைவிலேறுபாடுகண்டு ஆராய்ந்தோழி தன் ஆராய்ச்சியை மறைத்துக் கூறியதென்பர் கச்சினாக்கினியர்; (தொ-பொ-ககச, உரை.) ()

[பாலை.]

இஃது, இயற்பழித்த தோழிக்குத்தலைவி

இயற்படமொழிந்தது.

எ - து. அறத்தொடு நின்றலின்கண் முதலிலே தலைவன் பிரித்தமை காரணமாகத் தலைவி தன்னைத் தலைவனிகந்தானென வருந்திப் புலம்பக் கேட்ட தோழி அவளை ஆற்றுவிக்கவேண்டித் தலைவன் நம்மைக்கைவிட்டன னாதலின் அவனியல்பு தவறுடைத்தென்று பழித்துக் கூறலும் அதுகேட்ட தலைவி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுக் காட்டகத்துச் சென்றிருந்தனராயினும் குறித்தபருவத்து வந்து கூடித் தலையளிசெய்வரென்று அவனது நல்ல இயல்புகளைப் பொருத்தக் கூறாற்பது.

மாமூலனாற்பாடியது.

கச. தொல்களின் றொலையத் தோணலஞ் சாஅய்

நல்கார் நீத்தன ராயினு நல்குவர்

நட்டனர் வாழி தோழி குட்டுவ

னகப்பா வழிய தூறிச் செம்பியன்

பகற்றி வேட்ட ஞாட்டினு மிகப்பெரி

தலபெழுச் சென்றன ராயினு மல்கவந்து

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௨௧

மாமட லளிழ்ந்த காந்தளஞ் சாரலின்
 ஞால்வாய்க் களிற் பார்த்தப் பட்டெனத் ।
 துஞ்சாத் துயரத் தஞ்சுபிடிப் பூச
 னெடுவரை விடாகத் தியம்புங்
 கடுமான் புல்லிய காடிற் தோரே.

உரை:—தோழி, மலர் தலைகவிழ்ந்து பெரிய இடையிலிருந்த காந்தளை யுடைய சாரலின் கண்ணே, தொக்குகின்ற வாயையுடைய களிற்றியானை பெரும்பாம்பின்வாய்ப்பட்டதாக சோராத துயரோடு அஞ்சுகின்ற பிடியானை பிளிறும் பேரொலியானது நீண்ட மலையிடத்துள்ள விடாகத்தே சென்றெதிரொலியெடாநிற்குங் கடிய குதிரையையுடைய நன்வர்கோமான் புல்லியென்பவனுடைய வேட்கடமலையிலுள்ள காட்டின்கண்ணே சென்ற நமது காதலர் எந்தோளின் அழகுதெட்டுவாடிப் பழைய நலனெல்லாம் தொலையுமாறு என்னைக்கடி இன்பங்கொடாராய்க் கைவிட்டொழிந்தா ரெனக் கூறுகின்றனே; அங்ஙனங் கைவிட்டொழிந்தாராயினும் அவர், சேரலனது கழுமலத்தின் மதில் ஒருங்கழிய இடித்தொழித்துக் கின்னிவன வன் அற்றைப்பகலே அவ்வரைத் தீயின்வாய்ப் பெய்த போரினுங் காட்டில் மிகப்பெரிதாகிய பழிச்சொலுண்டாம்படி சென்றனரெனினும் என்பால் மிக்க நட்புவைத்தனராதலால் குறித்தபருவத்துவந்து தலையளிசெய்வர்; ஆதலின் அவர் நீடுவாழ்வாராக; எ - று.

தொலைத்தெனவும் துறி யருமினாயெனவும் பாடம். மினை-காவற்காடு.

சாய்தல் - துணுகல்; சாய்த்தொலையவெனமாறிக் கூட்டுக. அகப்பா - மதில். ஞாட்பு - போர். விடர் - மலைப்பின்படி. நல்குவர் என்றது பாராட்டெடுத்தல். தொல்கவின்தொலையவென்றதுபசுலைபாய்தல். தோணலஞ்சா யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல்.

இறைச்சி:—களிற் பார்த்தளின்வாய்ப் பட்டதாகப் பிடி பிளிறும் பூசல் சென்று விடாகத்து ஒலிக்குமென்றது தலைவன் பிரிவால் யான் வருந்திய வருத்தம் நோக்கி ஊராரெடுத்த அலர் சேரிசென்று பரவினும் பரவுக என்றதாம். மெய்ப்பாடி - அழுதையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-ஆயற்படமொழிதல். (௧௪)

[நெய்தல்]

இது, வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகற்குச்

சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவின்வழி யொழுகிய தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது காலத்தாழ்த்தலும் தோழி அவனை நோக்கிச் சேர்ப்பனே நீ தலைவியின் நலத்

உஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

தையுண்ணெந்தினையாம் இப்பொழுது அத்தன்மையை யின்மையாலுண்டாகிய அலரால் யாம் நாணழியாநின்றேமென வருத்திக்கூறாநிற்பது.

அறிவுடைநம்பிபாடியது.

கநி. முழங்குகிறை கொழீஇய முரி யெக்கர்
தூணங்குதுகி னுடக்கம் போலக் கணங்கொள
வூதை தூற்று முாவுநீர்ச் சேர்ப்ப
பூவி னன்ன கலம்புதி துண்டு
நீயுணர்ந் தனையே யன்மையின் யாமை
நேர்புடை நெஞ்சந் தாங்கத் தாங்கி
மாசில் கர்பின் மடவோள் குழவி
யொய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்குச்
சேணு மெம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டே மலர்கவிவ் ளுகே.

உரை:—முழங்குகின்ற அலைகொணர்ந்து கொழித்த பெரிய எக்கர் மணலை தூணங்கிய துகிலின் துடக்கத்தைப் போலாக மிகுதிப்படக் காற்றுத் தூற்றுகிறதும் நீர்மிக்க வலிய கடற்கரைத்தலைவனே, பூர்போன்ற எமது தலைவியினலத்தைப் புதுவதாகதுகர்த்துவத்தும் நீ அறித்தனையல்லையாதலின் யாம் நினக்கு உடன்படுதலையுடைய எம்முள்ளத்தில் வருத்தமுற அதனையேற்றாக் குற்றமற்ற கற்பினையுடைய மடவாளொருத்தி தன்குழவியைப் பலிகொடுப்ப வாங்குதலும் அவன் அதனைக்கைவிட்டாற்போல முன்னாளின் முதற்கொண்டு எம்முடன் வளர்த்துவந்த நாணத்தையும் விட்டொழிந்தேம்; இனி இவ்வூர் அலரெழுவதாக; எ -று.

ஒய்யுதல் - செலுத்துதல், நன்றிப் பலிக்கடன் செலுத்துதல். முரி - பெருமை. உரவு-வலிமை. நெஞ்சத்தாங்கியென்றது ஆக்கு நெஞ்சுழிதல். கல னுண்டு உணராமையாலே நன்றிமறத்தனை; இக்கனம் நன்றிமறந்த நின்னை அணுகியதன் பயன் உடனிருந்த நானொழியலாயதன்றி ஊருப்பழிகுறலாகியதென்றான்.

உள்ளுறை:—கடல்கொழித்து ஒதுக்கிய எக்கர் மணலிற் சிலவற்றைக் காற்று அள்ளித்தூற்றுதல்போல நின்னாலீக்கப்பட்ட எம்மை ஊரார் அலர்தூற்றுகிறார் அக்கனமே அலர்கவென்றதாம். இவ்வள்ளுறையில் துடக்கம்போல என்ற வினையுமாம் 'கொழித்த எக்கர் ஊதை தூற்று' என்ற உள்ளுறையுமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்டுக்குச் சிறப்புக்கொடுத்தின்றது. அலரொழித்தல் வரைத்தன்றி யின்மையின் இது வரைவுகடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம் பயன் - வரைவுகடாதல் (ககி)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௨௩

[பாலை.]

இது. பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித்

தலைவன் செல்வமுங்க்யது.

௭ - து, தலைவியைவிட்டுப் பிரித்து சென்று பொருளீட்டும்படி கருதி முயன்றதன்னெஞ்சினைத் தலைவன் கோக்கி யான் இவளின் கண்ணைக் கட்டி மூண்டேன்; இவ்விற்பத்தினுங் காட்டிற் பொருள்சிறவா; அப்பொருள் எங்கனமாயினுமாக; இவ்விரண்டினையுமாராய்ந்து சிறத்தது ஒன்றனை நீயெய்து தற்குரியையெனக் கூறி இல்லத்தமுங்காநிற்பது கடைக்கூட்டல்-ஒருப் படுத்தல்.

சிறைக்குடியாந்தையார்பாடியது.

௧௬. புணரிற் புணராது பொருளே பொருள்வயிற்
பிரியிற் புணராது புணர்வே யாயிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாயினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்ப
நீனாமீன் வழியிற் கெடுவையானே
விழுநீர் வியலகந் தூணி யாக
வெழுமா ணளக்கும் விழுநீர்த் தி பெறினுங்
கனங்குழைந் கமர்த்த சேயரி மழைக்க
ணமர்த்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தன
னெனைய வாசுக வாழிய பொருளே.

உரை:—என் நெஞ்சமே, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ இப்பொழுது கருதியபொருளோ யாம் தலைவியைப்புணர்த்த இல்லத்தத் தங்கியவழி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; இதனைவிட்டுப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாலோ இவ்வோப் புணரும் புணர்ச்சி இனி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; ஆதலின் இவ்விரண்டினையுஞ் சீர்தூக்கிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாயானாலும் பிரியாதிவ்வழி யிருந்தாயானாலும் இவற்றுள் நல்லதொருநாரியத்தைச் செய்தற்குரியையாவாய்; ஆயினும் யான் அறிந்தவளவில் பொருள்கள் வாடாத மலரையுடைய பொய்கையிடத்து ஒடுகின்ற மீன் செல்லுநெறியேபோலத் தாம் இருந்தவிடமும் தெரியாமற் கெடுவனகாண்; யானோவெனில் பெரிய கடல்குழந்த அகன்ற நிலனை அனக்கு மரக்காலாகக்கொண்டு ஏழுமரக்கால் வரையில் மாட்சிமைப்பட அனக்கத்தக்க பெரிய நிதியைப் பெறுவதாயினும் அந்நிதியை விரும்பேனாகி இக் கனவியகுழையையுடையானுடைய மாறுபட்ட செவ்விர்பர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் பொருந்தி இனிதாக

உச நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

நோக்கும் நோக்கத்தாற்செருக்கப்பட்டே ஓதலின் நின்னெடுபோதற்கு வாரேன்காண்; இனி அப்பொருள், எத்தன்மையவாயினுமாகு; அவை போற்றுவார்மாட்டு வாழ்வனவாக; எ - று.

தூணி - தானியமுதலியவற்றையளக்குங் கருவி; மரக்கால். நெதி - செல்வம். செருத்தல் - அழித்தல்; சுண்டு ஆற்றலழியப்பெறுதல். கனங்குழை - அன்மொழி; கனங்குழைக்கு - உருபுமயக்கம்.

புணர்ச்சியில் வெறுப்படையாத இளமைமுழுதும் இன்பம் துகர்ந்திருப்பின் முதுமையிற் பொருளீட்ட இயையாதென்பான் பொருளே புணராதெனவும் பிரியின் இவன் இறந்துபடுதல் திண்ணமாதலின் இனிப்புணர்ச்சியேயெய்தப் பெறுதெனவுங் கூறிப் பின்னர்ப் பொருள்நிலையாமையை மீனோடு நெறிபோலக் கெடுமென உவமையாலெடுத்துக்காட்டி நல்லதற் குரியையெனக் குறிப்பால் இன்பத்தின்கண்ணே படுத்தானும். மெய்ப்பாடுபிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்-செல்வமுங்குதல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தலைமகள்

தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாது பகற்குறிக்கண் வந்தொழுஞ் தலைமகன் ஒருபொழுது வாராதிருத்தலாலே வருத்தமுற்றதலைவி பின்பொருளான் வந்து ஒருமறைவிடத்திற் கேட்டிருந்த தலைமகள் விரைவில் வரைந்துகொள்ளவேண்டித் தோழியைநோக்கி யான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டு அழுது கொண்டிருக்கும்போது வினாவிய அன்னைக்கு, மற்து தலைவனதுமாற்பைப் பெருமல் வருந்துகின்றேனென இம்மறையினைச் சொல்லத்தொடங்கித் தவிர்ந்தேனென்று கவன்றுகூறற்பது.

நொச்சிநியமங்கிழார்பாடியது.

கள. நான்மறை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து

மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி

யகலிருங் கானத் தல்கணி நோக்கித்

தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல்

பேந்தெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலி னன்னை

யெவன்செய் தனையோநின் னிலங்கெயி றுண்டுகை

மெல்லிய னினிய கூறலின் வல்வினைந்

துயிரினுஞ் சிறந்த நானு நனிமறந்

தரைக்கலுயர் தன்னே தோழி சாரந்

காந்த னுதிய மணிநிறத் தும்பி

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். உரு

தித்தொடை நாம்பின் முாலும்

வான்றோய் வெற்பன் மார்பணங் கெனவே.

உரை:—தோழி, விடியற்காலையில் மழைபெய்துவிட்ட நல்ல செடிய மலையினின்று கரிய கடலினலைபோல இழிகின்ற அருவி அகன்ற பெரிய காட்டினிடத்துச் சென்று தங்கியோடும் அழகைநோக்கி அஃது அவரை எதிர்ப்பட்ட இடமாதலின் அடக்கவும் தகைக்குமளவினில்லாமல் பெரிய அழகினையுடைய குளிர்த்தகைகள் நீரைப்பெருக்கி அழுதலானே, அதனைக் கண்ட அன்னை என்னைநோக்கி நீ ஏன் அழுகலைச்செய்கின்றனையோ இனி அழாதேதொன், நின் விளங்கிய எயிற்றினை முத்தக்கொள்வனென்று மென்மையாகிய இனிய மொழிகளைக் கூறுதலானே யான் மிக விரைந்து உயிரினும் காட்டிற் கிறத்த நாணினையும் மிக மறந்துவிட்டு,—சாரலின்க ணுள்ள காத்தளின் தேனையுண்ட நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய வண்டு யாழிற் கட்டிய இனிய நரம்பு ஒலித்தல்போல ஒலிக்காநிற்கும் விசம்பி லோங்கிய வெற்பினையுடைய தலைவனது மார்பைப் பிரித்தமையால் வந்த வருத்தத்திற்கு அழாநின்றேனென்று கூறத்தொடங்கி அப்பால் நினைவுவ ரத் தவிர்த்துய்த்தேன்; எ - று.

அகலணியெனவும் பாடம்.

எயிறு உண்க என - பற்கள் மகிழ்ச்சியைக்கொண்டு நடுவனவாகவென வென்றுமாம். இஃது அன்னை களவறிவுற்றவாறு கூறக்கருதி அவன்மாட்டு அயன்மைதோற்றுவித்ததாயிற்று. மார்பணங்கெனவுரைக்கலுய்த்தன னென் றது கலங்கிமொழிதல். ஒருகால் அரிதிந்கூடிப் பிரித்தவர் முன்புகூடிய விடத்தைக் காண்டலும் அங்குமுயங்கியவெல்லாம் கருதுதலின்பாதலின் அங்கனத் தான்கண்டுழிக் கருதிவருத்தினமைகூறினான். “உதுக்கான், தை யால் தேறெனத் தேற்றியறனிலான், பையமுயங்கியுழி” என்றார் பிறரும்; (கலி-கச்சு.) மயங்கலின் மார்பணங்கெனக் கூறிவிடின் எதம்பயக்குமென வும் இனி அங்கனெய்தாவாறு விரைவின் வரைகவெனவும் குறிப்பித்தா ளாயிற்று.

இறைச்சி:—காத்தளையுடைய தும்பி இன்னும் தேனசையால் முரன் றியங்குமலைநாடாடுகி யிருத்தும் முன்பு என்னவனுண்டு துறத்தகன்றனன்; அவளுட்குஹிணைப்பொருளினியல்பையேனும் நோக்கி யறித்திலனென விரங்கியதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். இதனைக் களவறி வுற்றவழித்தலைவிசுற்று நிகழ்த்தற்குமேற்கோளாகக்கொண்டார் நச்சினர்க்கி னியர்; (தொ-பொ-ககக, உரை.) (க௭)

உசு நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

[பாலை.]

இது. பிள்ளிடயாற்றாளாகிய தலைனியைத்

தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து. தலைவன் பிரிந்து வேற்றுநாட்டுச் சென்றபொழுது தலைவி வருந்துவதைக்கண்ட தோழி அத்தலைமகளை நோக்கிப் பாலைவழிச்சென்ற தலைவர் நின்வருத்தம் நீங்கும்படி விரைவில்வாராநிற்பரென ஆற்றுவிப்பது.

பொய்கையார்பாடியது.

கஅ. பாருவர நெஞ்சமொடு பலபட ரகல

வருவர் வாழி தோழி மூவன்

முழுவளி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற்

கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேற்

தெறலருந் தாணைப் பொறையன் பாசறை

நெஞ்ச நடுக்குறாஉந் துஞ்சா மறவர்

திரைதடி கடலி னினிதுகண் படுப்பக்

கடாஅங் கழிஇய கதனடங் கியாணைத்

தடவுநிலை யொருகோட் டன்ன

வொன்றிலங் கருவிய குன்றிறந் தோரே.

உரை:—தோழி, செங்காலம் வாழ்வாயாக; மூவனென்பவனைப் போரில் வென்று அவனது நிரம்பிய வலியையுடைய முட்போன்ற பற்களைப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்துவைத்திழைத்த வாயிற்கதவினையுடைய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தொண்டிகரின் தலைவனாகிய வெல்லும் வேற்படையையுடைய பகைவராத் கடத்தற்கரிய சேனையையுடைய சேரலன்களைக்காலிரும்பொறையனது பாசறையின்கண்ணேயுள்ள, நெஞ்ச நடுங்குகையாலே கண்ணுறங்காதவீரர் யாவரும் அலையோய்த்த கடல்போல இனிதாகக் கண்ணுறங்குமாறு மதனீரொழிந்த சினத்தணிந்த யானையின் பெரிதாய் நிலைத்துள்ள ஒரு மருப்புப்போன்ற ஒன்றாகி விளங்கிய அருவியையுடைய மலைநெறியிற்சென்ற தலைவர், நீ வருத்தமுற்ற வுள்ளத்தோடு கொண்ட பலவாகிய கவிலையும். நீங்க விரைவில் வருவர்காண்; ஆதலின் வருந்தாதேகொன்; எ - து.

வருவர்கொல் என்ற பாடத்திற்குக் கொல் அசையெனக்கொள்க. பாடத்தல் - கருதுதல். முழுவளி - நிரப்பியவன். தடவுநிலை - பெரிதாய் நிறம். பகைவரை அட்டு அவர்பலிலைக்கொணர்ந்து தமது கோட்டைவாயிற்கதவில் வைத்துத் தைத்தல் பண்டைவழக்கு இதுனை “கல்லாவெழினி பல்வெறித் தழுத்திய, வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயில், மத்தி” என்ற

தற்றினைநா னூறு மூலமும் உளாயும். ௨௭

(அகம்-௨௪௦.)செய்யுளாலுமறிக. இதனுட் பொதித்தகதை:-பொறையனது பாசகைக்கண்ணே ஒற்றைமருப்பையுடைய களிஞ்ஞென்று மதங்கொண்டு வீரர் தயிலாவாறு வருத்தி அப்பால் மதமடங்கிற்றென்பதாம். மறவர் இனிது கண்படுப்பக் கதனடங்கியானையென்க. பருவர னெஞ்சமொடு பல படர் என்றது அழிவில்கூட்டத்தயிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடி - பெருமி தம். பயன் - தலைவியை ஆற்றவித்தல் கைகோள் - கற்பு. (௧௮)

[நெய்தல்.]

இது, புணர்ந்துநீங்கியதலைவனைத் தோழிவனாவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவைத்துத் தலைவியைக் கூடிச்செல்லுந் தலைவனைத் தோழி நோக்கி இங்ஙனஞ் செல்லுவையாயின் மீண்டு நீ வருதற்குள் இவள் இறந்துபடுமாதலால் அதற்கேற்றது செய்யென வரைவதோன்றக் கூறாற்பது.

நக்கண்ணையார்பாடியது.

கக. இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்ப்பி தடவுமுதற் |
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை |
பெருங்குளிற்று மருப்பி னன்ன வரும்புழுதிர் |
நன்மா னுழையின் வேறுபடத் தோன்றி |
விழவுக்களங் கமழு முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
வினமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச்
செலீஇய சேறி யாயி னிவளே
வருவை யாகிய சின்னார்
வாழா ளாதனற் கறித்தனை சென்மே.

உரை:-இறமீனின் புறம்போன்ற சருச்சரைபொருத்திய பெரிய அடியையுடைய, சுறமீனின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்புபோன்ற முட் கையுடைய இலையையுடைய தாழையானது பெரிய களிற்றியானையின் மருப்புப்போன்ற அரும்புமுதிர்ந்த நல்ல பெண்மான் தலைசாய்த்து நின்றல் போல வேறாகத்தோன்றி விழாவெடுக்குங் கனமெல்லாம் கமழாநிற்கும் வலிய நீரையுடைய கடற்பரப்புக்குத் தலைவனே, மிக்க மணிகள்கட்டிய நெடிய நினது தேரைப் பாகன் செலுத்தலாலே நின்னுர்க்குச் செல்லும் பொருட்டுப் போகாரின்றனையாதலால், நின்னைப்பிரிந்த இவள்தான் பின்பு நீ வருவாயென்று குறிப்பிட்ட சில நாளளவும் உயிர்வாழ்த்திருக்கமாட்டா நென்பதை நன்றாக அறிந்துகொண்டு செல்வாயாக; எ - து.

தடவு - பெருமை. பிணர் - சருச்சரை. உரவு - வலிமை; வலிமை யுடையார் தம்மை அடைந்தாரைக்கைவிடார்; நீயும் அத்தன்மையுடையென்

உஅ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

பான் உரவு நீர்ச்சேர்ப்பனென்றாள். பிரியின்வாழாளென்றதனானே வரைந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாயதாயிற்று. “தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவு, மூர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப” (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனானே ‘தெநிந்தேர் பாகனியக்கச், செலியுய சேறி’ என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக்குறைபாடினமை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு என்னையுமமமாகவே முற்றமுடிதலி னுள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழாளாத லென்றது சாதலெல்லையாகக்கூறியகலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம், பயன் - வரைவுகடாதல். இதுனைத் தலைவன் பிரியக்கருதிய வழித் தோழி கூற்றுநகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்: (தொ-பொ-கு-ககச.உரை.) (கக)

[மருதம்.]

(சு.) இஃது, பாத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றதும் அறியேனென்றதற்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, பாதையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றதும் தலைவி அவனைநோக்கி நின்மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின் பத்தைப் பெறாளாய்த் தெருவிடைப்போந்த அப்பாதையை யாம் கண்டேம்; அங்ஙனமாக நீ ஏன் வீணாகப் போய்புகலுகின்றனையென வெருண்டு கூறுநற்பது.

(உ.) வாயிலாகப்புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதாமாம்.

என்றதுவெளிப்படா. உரை இரண்டற்குமொக்கும்.

ஓரம்போகியார்பாடியது.

2.3. லீய துறாமகட் கண்டிதும் னைக்கி
மகிழ்தன் மார்பிற் துஞ்சி யவிழிணர்க்
தேம்பாய் மராஅங் கமழந் கூந்தற்
றுளங்கிய லசைவரக் கலிங்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிப்ப விசை மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றான் வாழிய மடந்தை துண்பல்
சுணங்கணி வுற்ற விளங்கு பூணண்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளினைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலினை.

தற்றினைநா னுறு மூலமும் உரையும். ௨௬

உரை:—ஐயனே, நின்காதற்பரத்தை, நேற்றைப்பொழுதில் அவன் மகிழ்நனுகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின்மார்பிற்கிடத் துறங்கி வண்டென் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்பமரத்தின் விரிந்த பூக்கொத்துக் கமழும் கூந்தல் தனக்கிய துவட்சியோடு சிறுபுறத்தவீழ்த்தசையாநிற்ப, இடையிற்கட்டிய உடைசரித்து அசையாநிற்ப, கொருங்கிய வளைகளொலிக்கும்படி கைகளை வீசிக்கொண்டு சீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்த சுழ லும்படி நோக்கி எமது மடகின்சுட்சென்றனன்; அவனே இன்று நின்னைப் பிரிதலாலே விளங்கிய பூண்களுடனே துண்ணிய பலவாய சணங்கணியப் பெற்றவனாய் மூன்பு நின்மார்பினூற்ற மூயக்கத்தில் நெரிந்த சோர்கின்ற குழையையும் நீட்டித்த பிணியுற்ற இரண்டு சோன்களையும் தவண்ட மாலை ஊபயமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீக்கினவனாகி எமது மறு கின்சுட் சென்றனன்; அசகசைய இன்பபிராயத்தனனாகிய பரத்தையை யாம் கண்டோம்; அவன் நின்னோடு நீழி வாழ்வானாக; எ - று

மறுகிற் சென்றனனென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மகிழ்நன் - மூன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவுமையி [இரண்டாத்துறைக்குப் படர்க் கையாகவே பொருள்கொள்க. அசற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக.] மராங்கமழுங் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிர்ப்புச்சூட்டி விழாவயர்ந்ததுகூறிப் புலர்ந்தவாறு. கூந்தலகைவரல் - கூழையிரித்தலென் னுமெய்ப்பாடு. கலிங்கத்துயல்வரல் - உடைபெயர்த்துடுததலென்னுமெய்ப் பாடு தொடிதெளிர்ந்தல் - ஊழணிதைவர லென்னுமெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியிற்றில் நிகழ்வன; இவற்றைக்கூறவே சென்னல் நின்னைப் புணர் த் குறிப்பை யாம் நோக்கி யேக்கமுற அக்குறிப்புக்களோடு மறுகில்வந்தா னென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவிநீட்டத்துக்குத் தலைக்கோயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம். தலைவன் தன்பால்வந்தமையால் இங்ஙனங் கூறிப் புலவிதீர்கின்றானாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமோர் குற்றங்கண்டும் அருளிப்பாடிட்டமையி னினிப் பரத்தையைக்கருதலேமெ னக் கொள்வானாவது. மெய்ப்பாடு - வெருளி. பயன் - புலவிதீர்த்து புணர்ச் சியின்மகிழ்தல். (௨௦)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று பொருள்செயல்வினை முடித்து மீளுத்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழுவர் பின்னேவருவாராக; நீ விரைந்த தேரைச்செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப்பெற்றுப் பெடையைநோக் கின்றதனைப்பாராய்' என யாரும் அங்ஙனம் தலைவியைநோக்கிமகிழ்வோ யன்னுங் குறிப்புப்படக் கூறாநிற்பது

உஅ நற்றிணைநானூறுமூலமும் உரையும்.

பான் உரவு நீர்ச்சேர்ப்பனென்றான். பிரியின்வாழானென்றதனானே வரைந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாயதாயிற்று. “தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவு, மூர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப” (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனானே ‘நெந்ந்தேர் பாகனிபக்கச், செலீஇய தேறி’ என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக்குறைபாடினமை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு என்னையுமமாகவே மூற்றமுடிதலி னுள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழாளாத லென்றது சாதலெல்லையாகக்கூறியகலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம், பயன் - வரைவுகடாதல். இஃனைத் தலைவன் பிரியக்கருதிய வழித் தோழி கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினூர்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-ககச, உரை.) (கக)

[மருதம்.]

(க.) இஃது, பாத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றதும் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றதும் தலைவி அவனைநோக்கி நின்மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின் பத்தைப் பெறாளாய்த் தெருவிடைப்போந்த அப்பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அங்ஙனமாக நீ ஏன் வீணாகப் பொய்புகலுகின் றீனெனென வெகுண்டு கூறும்பது.

(உ.) வாயிலாகப்புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதாமாம்.

என்றதுவெளிப்படல். உரை இரண்டற்குமொக்கும்.

ஓரம்போகியார்பாடியது.

உ.உ. லீய துறுமகட் கண்டிருந் னைகி
மகழ்கன் மார்பிற் றுஞ்சி யவழிணர்த்
தேம்பாய் மராகுந் கமழங் கூந்தற்
றுளங்கிய லசைவாக் கலிங்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிப்ப விரி மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றான் வாழிய மடந்தை துண்பல்
கணங்கணி வுற்ற விளங்கு ளுணண்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெயிர்ந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளினைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலிமே.

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௨௯

உரை:—ஐயனே, நின்காதற்பரத்தை, நேற்றைப்பொழுதில் அவன் மகிழ்நனுகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின்மார்பிற்கிடக் தறங்கி வண்டென் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்பமரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்தத் தமழுவ் கூந்தல் தளங்கிய துவட்சியோடு சிறுபுறத்துவீழ்ததையாநிற்ப, இடையிற்கட்டிய உடைசரிந்து அசையாநிற்ப, ஒருங்கிய வளைகளோலிக்கும்படி கைகளை வீசிதகொண்டு சீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்த சுழ லுமபடி நோக்கி எமது மறுகிள்கட்சென்றனன்; அவனே இன்று நின்னைப் பரிசலாலே விளங்கிய பூண்களு டனே துண்ணிய பலவாய சுணங்கணியப் பெற்றவளாய் முன்பு நின்மார்பினூற்ற முயக்கத்தில் நெரிந்த சோர்கின்ற குழையையும் நீட்டித்த பிணியற்ற இரண்டு தோள்களையும் துவண்ட மாலு ளாயமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீக்கினவளாகி எமது மறு கிள்கட் சென்றனன்; அததைய இன்பிராயத்தனளாகிய பரத்தையை யாப கண்டேம்; அவன் நின்னோடு நீழி வாழ்வாளாக; எ -று

மறுகிற் சென்றனனென்பதை இரண்டிடத்துக் கூட்டுக. மகிழ்நன் - முன்னிலையற் படாக்கைவந்த வழுவமைகி [இரண்டாத்துறைக்குப் படர்க் கையாகவே பொருள்கொள்க. அதற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக] மராங்கமழுக் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிற்பூச்சுட்டி விழாவயர்த்ததுகூறிப் புலர்த்தவாறு. கூந்தலகைவரல் - கூழைவிரித்தலென் னுமெய்ப்பாடு. கலிங்கத்துயல்வரல் - உடைபெயர்த்துதித்தலென்னுமெய்ப் பாடு தொழிதெளித்தல் - ஊழ்ணைதவர லென்னுமெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியீற்றில் நிகழ்வன; இவற்றைக்கூறவே நென்னல் நின்னைப் புணர் ன் த குறிப்பை யாம் நோக்கி யேக்கமுற அககுறிப்புக்களோடு மறுகில்வந்தா னென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவிரீட்டத்துக்குத் தலைக்கிடாயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம் தலைவன் தன்பால்வந்தமையால் இங்ஙனங் கூறிப் புலவிதீர்கின்றாளாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமோர் குற்றங்கூண்டி அருளிப்பாடிட்டமையி னினிப் பரத்தையைக்கருதலேமெ னக் கொள்வானாவது. மெய்ப்பாய் - வெருளி, பயன் - புலவிதீர்த்து புணர்ச் சியின்மகிழ்தல். (௨௦)

[மூல்லை.]

இது, வினைமுற்றியின்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ -று, சென்று பொருள்செயல்வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழுவர் பின்னேவருவாராக; நீ விரைந்த சேரைச்செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப்பெற்றுப் பெடையைநோக் 'குடின்றதலைப்பாராய்' என யாரும் அங்கனம் தலைவியைநோக்கி மகிழ்வோ டன்னுங் குறிப்புப்படக் கூறாநிற்பது

௩௦ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

மருதனிளநாகனாற்பாடியது.

உக. விரைப்பரி வருந்திய வீங்குசெல லீனைய
ரரைச்செறி கச்சை யாப்பழிக் தகைஇ
வேண்டமர் நடையர் மென்மெல வருக
திண்டா வைமுட் மணடிகாஞ் செலந்
தேமதி வலவ தேரே புதுக்கா
ணுருக்குறு நறுமெய் பால்விதிர்த் தன்ன
வரிக்குரன் மிடற்ற வந்ருண் பல்பொறிக்
காமரு தகைய கான வாரணம்
பெயனீர் போகிய வியனெடும் புறவிற
புலரா வீர்மணன் மலிரக் கெண்டி
நாளிரை கவா மாட்டித்
தன்பெடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே.

உரை:—பாகனே, விரைந்து செல்லுதலாலே வருந்திய மிக்க செலவி
னையுடைய நம் வீரர் இடையிற்செறித்த கச்சையின் பிணிப்பை நெகிழ்த்து
ஆங்காங்குத் தங்கித் தாந்தாம் விரும்பியவண்ணம் அமர்த்துடையராய் மெல்
லமெல்லவருவாராக; உருக்கலுற்ற நறியநெய்யிற் பாலைச்சிதறினற்போன்ற
கடைகின்ற குரலையுடைய மிடற்றினையுடைய அழகிய துண்ணிய பலவா
கிய புள்ளிகளையுடைய கண்டார்க்குவிருப்பம்வருந் தகுதிப்பாட்டினையுடைய
கானக்கோழி மழைபெய்த நீர் வடிந்த அகன்ற நெடியகாட்டிலே சுவருத
நரமணலை நன்றாகப் பறித்த நாட்காலையல் இரையாகிய நாட்கூழைக் கவர்
தலும் அதனைக்கொண்டு தன்பெடைக்கு ஊட்டவேண்டி அப்பெடையை
நோக்கிய பெருமைதக்கிருக்கின்ற நிலையை உங்கே பாராய்; ஆசலின் நாம்
முன்பின் விரைந்துசெல்லுமாறு இடையூறு தீண்டாத கூரிய தாற்றுமுள்
ளாலே குதிரையைத் தீண்டத் தேரைச் செலுத்துவாயாக; ஏ - று.

பரி - செலவு, உதுக்காண் - உங்கேபாராய். அரிக்குரல் மிடறு - தேரை
யின் குரல்போன்ற குரலையுடைய மிடறு எனவுமாம். மலிர - விளங்கவெ
னவுமாம். கெண்டெல் - பறித்தல். மாட்டல் - அழித்தல். மெய்பால்விதிர்த்
தல் - திணைக்கேற்றவுவமை. பெயனீர்போகிய புறவென்றதனானே மழை
பெய்துவிட்டமை கூறினான். குறித்தபருவத்துத் தாழ்த்தமையின் விரைந்து
வயதெயன்றான். நாளிரைகொண்டு பெடையைநோக்குதல் காணெனவே
அதுபோலப் பொருளீட்டிவரும் யாமும் மனைவியை நோக்கவிரும்புதாம்
எனப் பொருள்படுதலால் இது பொருள்வயற்பிரியாயிற்று. மெய்ப்பாடு -
உவமை. பயன் - கேட்டபாகன் விரைந்து சேர்க்காவல். (உக)

தற்றிணைநாணுறு மூலமும் உரையும். ௩௧

[குறிஞ்சி.]

இது. வரைவு மலிந்த தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத் தவிர்ந்து வரைவதுகொள்ளவேண்டித் தலைமகன் வரக்கண்ட தோழி சென்று தலைவிமையோக்கித் திணைவிளைகாலம் வதுவைக்கெற்ற பொழுதாயினும் வாய்மாரி இடையிலே பெய்வதுகண்டு நீ வருத்த அப்பொழுது வருவனென்று கூறிடமொழி பொய்க்கும்படி உவன் வாராளுயினும் இப்பொழுது பெய்யாமலே மணஞ்செய்துகொள்ள வந்தனென்று மகிழ்ந்து கூறுகற்பது.

22. கொடிச்சி காக்கு மரிக்கற் றைந்தினை
முத்துவினை பெருங்குநால் கொண்ட மந்தி
கல்லாக் கடுவெனெடு நல்வரை போரி
யங்கை நிறைய ளெமிழ்ந் கொண்டிதன்
நிரையணற் கொடுங்கவு னிறைய மங்கி
வான்பெய னனைந்த புறத்த நோன்பியர்
தையு னிரந்தகையிற் றேன்று நாடன்
வந்தனன் வாழி தோழி யுலகங்
கயங்க ணற்ற னைதறு நாலை
பேனொடு திரங்கிய கெல்லிற்று
நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே.

உரை:—தோழி, மலைபாக்கத்திற் கொடிச்சிமாற் காக்கப்படும் பசிய திணைப்பூயியில் முதலிலே பறித்த முற்றிய பெருங்குதிரக்களைக் கொய்து கொண்ட மந்தி, பாயுந்தொழிலன்றிப் பிறகல்லாத கடுவெனெடு நல்ல வரை நீதேறி அகக்கை நிறையக் கயங்கித் தூய்ப்பெய்து தன் துணர்த்த அண லையுடைய வளைந்த கவுள்ளிநிறையவுண்ட வாய்மாரி பெய்தலாலே நனைந்த புறத்தனவாய் நோன்புடையார் தைத்திங்கட்பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற் றியிருந்து உண்ணுதல்போலத் தோன்றாநிற்கும் மலைநாடன், உலகத்துக் குளக்கெல்லாம் நீர்வற்றிய ஈரமற்றகாலே, குலொடு வாடிய கெற்பயிருக்கு கடியாயத்து மழைபெய்தாற்போல வந்தனன்; இனி விரைவிலே வதுவை யாய்ந்து கெடுங்காலம் வாழக்கடவதாக; எ - று.

முற்பட விளைகுரவென்றதனாற் பிற்பாட்டு எல்லாக் கதிரும் பறித்து முற்றமென்றும் அக்காலமே வதுவையயர்த்தற்குரித்தென்றங் கூறியதா ளிற்று. குருமிகதல் - நிமிண்டதலென இக்காலத்துத் திரிந்து வழங்கப்படு

௩௨ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

வது. அணல் - மோவாய். கயம் - குளம். பைது - ஈரம். பீன் - சூல். ஈன் - நடு. தையுணிருக்கை - தைத்திங்கட்பிறப்பினீராடி அன்று ஆக்கப்படு மாட்சிமைப்பட்ட வுணவுண்ண விருத்தல். நோன்பியர் - ஆடிமுதலாக மார்கழி யீராகக் கிடந்த ஆறுதிங்களும் தேவர்க்கு இராப்பொழுதெனப் புராணங் கூறதலுண்மையின் இரவு பிறறையாமங்கொண்ட சிலபொழுதுண்ணாதி ருக்கு நோன்பியர்.

உள்ளுறை:—திணைக்கதிரைக் கொண்ட மந்தி கடுவனொடு வரையேறி நிறையத்தின்று பெயலிணைந்த புறத்தவாய்த் தோன்றுமென்றது மகிழ்ச்சி கொண்ட நீ தலைவனொடு வதுவையார்ந்து அவனது மனையகம்புக்கு இவ் வறநிகழ்த்தி இன்பத்தய்த்துத் துறவறத்தார் முதலாயினேரையும் பேணி மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டுதி யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வீர்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-ககசு, உரை.) (உஉ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவியாற்றாமையுணர்ந்த தோழி

வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் கனவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையாதொழுகுத லும் தலைவி அதனை யாற்றாளாகி வேறுபட அவ்வேறுபாடறியாத தலைமக னைத்தோழி இன்ன இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன் றவில்லையெனக் கூறி வரைவுகடாவாறிப்பது.

கணக்காயனாற்பாடியது.

உக. !தொடிபழி மறைத்தலிற் றோளாய்ந் தனவே

வடிக்கொள் கூழை யாயமோ டாடலி

னிடிப்பு மெய்யதொன் றுடைத்தே கடிக்கொள்

வன்னை காக்குந் தொன்னலஞ் சிதையக்

காண்டொறுங் கலுழ்த லன்றியு மீண்டுநீர்

முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறைச்

சிறுபா சடைய செப்பூர் நெய்தற்

நெண்ணீர் மலரிற் றொலைந்த

கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே.

உரை:—வாரிமுடித்த கூந்தலையுடைய இவள் தன்னைப் பிறர்கூறும் பழிச்சொற்கஞ்சி வளைகளைக் கழலாதவாறு செறித்து மறைத்தவானே தோள்கள் வாட்டந்தோன்றா வாயின; அன்றியும் தன் ஆயத்தாரொடு வினை யாட்டயர்தலால் உடம்பிற்களைப்பும் அவ்வினையாட்டினாலுண்டாகியதென

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௩௩.

நினைப்பதற்குரியதா யிராநின்றது; காவன்யிருதிப்பட அன்னையானவன் பாதுகாக்கும் இவனது பழைய நலமெல்லாம் சிதையும்படி காணுத்தோறும் அமுதல்லாமலும், நெருங்கிய நீர்மிக்க முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப் பிணையுடைய கொற்கைக்கரத்த முன்புள்ள துறையிலிருக்கும் சிறிய பசிய இலைகளையுடைய அழகமைந்த கெய்தலின் தெளிந்த நீரிலுள்ளமலர்போலக் கண்களே அழகு குலேந்தன; அவை தாம் காமத்தைக் கரத்தலரிமவா யிரா நின்றன; ஆதலின் நினைக்கேற்றதொன்று செய்வாயாக; ௭ - து.

வடித்தல் - வாரிமுடித்தல். காண்டல் - தலைவனையாதல் தன்னையாதல் காண்டல். செப்பு - செப்பர்; கடைக்குறை. இவனென்பதைத் தோன்றா எழுவாயாக்கிக் கூறுமையுடைய ஆயமென ஆக்கலுமொன்று. நீர்த்துறையெனக் கூட்டுக. கண் காமக் கரப்பரிமவாதலின் அமலார் அலர் தூற்றின ரெனவும் அதனான் மெய்யிற் கொப்புண்டாய் தெனவங் கொள்க. காண் டொறுங்கலுத்தல் - துன்பத்துப் புலம்பல்.

கொற்கைநீரில் முத்துவிளையுமென்றது தம் வதுவையால் தலைவியில் லகத்தார் மகிழ்ச்சியடைவா ரென்றவாறு. மெய்ப்பாடி - அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (உ௩)

[பாலை.]

இது, பொருட்டிரிவுக்கு உடன்பட்ட தோழியைத் தலைவி உவந்து கூறியது.

௭ - து, தலைவன் பொருள்வயற்பிரிவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி நன்றெனக் கூறினாளாக, அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி ஆடவாப் பொருட்கதலுதல் பண்புதான் ஆதலின் அதனை மறமலுடன்பட்டது நன்றென உவந்து கூறுகற்பது.

உச. பார்பக விழ்த்த வேருடை விழுக்கோட்
டுடும்படைந் தன்ன டெடும்பொரி கிளவி
னாட்டொழி பந்திற் கோட்டுமுகக் கிறுபு
கம்பலத் தன்ன பைம்பயிர்த் தாஅம்
வெள்ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச்
சேறு நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை
நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே
செயல்படு மனத்தர் செய்பொருட்
ககல்ல ராடவ ரதுவதன் பண்பே.

உரை:—சேயிழாய், நிலம் பிளவுபொறு இறங்கிய வேரும், பெரிய கிளைகளும், அடியில் உடம்புசெறிந்தாற்போன்ற பொரிந்த செதில்களும்

௩௪ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

மூடைய நெடிய வினாமரத்தின் கிளையில் மூக்கு ஊழ்த்த விழுந்த கம்ப
லத்தை விரித்தாலொத்த பசிய பயிள்கண்ணே ஆடுதலொழிந்த பந்து
கிடப்பதுபோலப் பரவியிருக்கும் அவ்வினாம்பழங்கனையே உணவாகவுடைய
அயனாட்டிலே செல்லுதற்கரிய பாலைவழியில் யாம் செல்லாநிற்பேமென்று
தலைவர் கூறலும் அது நல்லதொரு காரியமென்று விரும்பத்தொடு கூறினே;
ஆதலின் நீ நல்லதொன்றனைச் செய்தனாகாண்; ஆடவர் வினைமேற்
கொண்டவுள்ளத்தராய்ப் பொருளீட்டுதற் கலாநிற்பர்; அங்ஙனம் அவர்
அகலும்பொழுது மறுத்துக் கூறாமல் உடன்படுவதே அதற்குரியபண்
பாகும்; எ - து.

வெள்ளில் - வினாமரம்; வெள்ளில் பயிரிலே பரவுமென்றதனால் தலை
மகன் முதலேனிற்பருவத்துப் பிரிந்தானென்க. அவன்குறித்த பருவம்
வருந்தனை ஆற்றியிருத்தல் கற்புடைமகளிர் கடனாதலின், தலைவி உவந்து
கூறினா யிற்று. இஃது அருண்மிகவுடைமை.

இறைச்சி:—வினங்கனையே உணவாகவுடையராயிருந்தும் அவை எடுப்
பார் மிக்கின்மையாற் பயிற் பரவிக்கிடக்குமென்றது செல்லுந்தேத்து
ஆண்டுள்ளாரும் பொருள்வெட்கையராயினும் ஈட்டுவார் மிக்கின்மையின்
நங்காதலர் அநகே சென்றவுடன் விரைவிலீட்டுமாறு கிட்டுவதாகுமென்ற
தாம் எனவே, குறித்தபருவத்துக் காதலர் வருவராதலின் யான் வருந்தே
னெனவும் இதனை யறிந்தே நீ அவரைத் தாழ்க்காது விடுத்தனை டெனவும்
குறிப்பாற் கூறினாயிற்று. கைகோன் - சுழி. மெய்ப்பாடு - உவகை.
பயன் - ஆற்றியிருத்தல். இதனைக் கற்பிற்றியாயமையின் உவகைப்பாற்
படுத்தவர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-ரு-கசஎ,உரை.) (உச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகளைத் தோழி குறைநயப்புகூறியது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி
தலைவிபாற்சென்று ஒருதோன்றல் துணைப்புனத்து நம்மொடு கிளியோப்பித்
தன்கருத்தை நிகழ்த்துமிடம் பெருனாகிய கன்றனை; அவனைக்கண்டு என்
தொடிகழல அவற்றைச் செறித்தவந்தெனன்று அவனைத் தன்னுள்ளம்
விரும்பினதுபோலத் தலைவி அதனை ஆராய்ந்த 'தன்னாவிரும்பினன்'
எனக் கொள்ளும் வண்ணம் கூறநிற்பது.

பேரிசாத்தனாற்பாடியது.

உரு. அவ்வளை வெரிநி னாக்கீர்த் தன்ன
செவ்வரி யிதழ சேனாறு நறவி
னாறுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்

தற்றினைநா னூறு மூலமும் உணரவும்

பொன்னுரை எல்லி னன்னிமம் பெறாடம்
வளமலை நாட நெருண னம்மொடு
கிளைமலி சிறுதினைக் கிளிகடிந் தகைஇச்
சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் பெயர்ந்த
தல்ல லன்றது காதலர் தோழி
தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா
வண்டோ ரன்னவவன் றண்டாக் காட்சி
கண்டுங் கழறொடி வலித்தவென்
பண்பில் செய்தி நினைப்பா கின்றே.

உரை:—காதலையுடையதோழி, அழகிய சங்கின்முதுகில் அரக்கைத் தீற்றினாற் போன்ற சிவந்த வரிபொருந்திய இதழையுடைய செந்நூலும் மணக்கமமும் நறவம்பூவின் நறிய தாழையினைத் தவண்டு பசிய நிறமுள்ள பொண்ணை யுரைக்குங் கட்டளைக்கற்போல நல்ல நிறத்தைப்பெறுநிற்கும் வளம்பொருந்திய மலைநாடன், நேற்றைப்பொழுது நம்மோடு கிளைத்தல் மிக்க சிறிய தினையில் வீழ்வு கிளிகளைக்கடித்து அங்குத் தங்கியிருந்தும் தன் குறையைக் கூறுமிடம் பெறாதுகிப் பெயர்ந்தபோயினான்; யான்கருதுகின்றது அங்ஙனம் அவன் பெயர்ந்ததாகிய ஒரல்லலுடைமையைக் குறித்த தன்று காண்; தேனையுண்ணும் வேட்கையாலே நறுமலரின்னதென ஆராயாது யாண்டும்போய் வீழுகின்ற வண்டின் ஒருதன்மையையொத்த அவனது கெடாத தோற்றப்பொலிவினைக் கண்டுவைத்துங் கழன்ற தொடியை மீண்டு செறித்த எனது பண்பில்லாத செய்கையைக் கருதாநின்றது என்னுள்ளம்; இஃதென்னவியப்பு! ஏ -று.

சேனாறுபிடவினென்றும் பாடம்.

அவ்வளை - அழகியவளை. வெரிந் - முதுகு. அகைதல் - தங்குதல். யான்தருதியது அவன்பட்ட அல்லலையன்று என் பண்பில் செய்தி நினைப்பாகின்ற என்க. வேட்கையாற் போதுதெரிந் தூதாத வண்டோரன்னவவ னென்றது உரிமைபூணத் தருகிப்பாடில்லாத என்பாற் கருத்தையா னென்றதாம். தண்டாக்காட்சி யென்றது அவனது தோற்றப்பொலிவு ஏனையமகளிரும் விரும்புந் தன்மையதென்றதாம். இருவர் நோக்கும் இயை யாதவழிக் காமஞ் சிறுவாதாகலின் அவன் நோக்கு இயையாமையைக் கண்டு வைத்தும் எந்தொடி கழன்றன வென்றலின் என்பண்பில்செய்தி யென்ற தாம். இனி அவனுக்கு உடன்பட்டுக் கூருமையால் என்செய்தி பண்பில் செய்தியென்றலுமாம்.

இது குறையைப்பாமாறு:—தோழி இங்ஙனம் தான் அவனைக் காழற்ற தாக்க கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) மறு காதலனை ஆவன். பின்புட்ட

௩௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

நெறியில் இசுழ்வுற ஒழுருபவனைக் கொண்டாங்கொலெனவும், இவளுடன் இன்று கிளிகழந்தது என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாங்கொலெனவும், தன்னைக் கூடுமாறு கூற இடம்பெறா ஞாயகன்றனன் எனக் கொண்டாங்கொலெனவும் கருதும்படியாகக் கூறின னென்றாலும், அதுனுள்ளே என்னைக் கூட்டுவிக்கச்சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு இடம் பெறுமையன்றி இவளைச் சேருமாறு கூறச் சொல்லிடம்பெறாது போயினாள்வெனவும், வண்டு இழிந்தமலரை யூதாவாதலால் அப்படிப் போல என்னினிழிந்தாளே அவன் புல்ல விரும்பாவெனவும், இவளும் நங்கனவொழுக்கத்தைச் சிறிதுணர்தலாலே இக் குறைமூடிக்க மனம்நெகிழ்ந்தமையின் மெய்சொர்வடைய வளைகழன்றன வெனவும், அவனொடு கூட்டவேண்டி என்னை உடம்படுத்தக் கருதலின் அது தன்னியல்புக் கேற்றதல்லாமையிற் பண்பில்செய்தி யெனவுங் கூறினானென ஆராய்ச்சியாற் கொள்ளவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. மெய்ப்பாடி - இளவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பித்தல். (உடு)

[பாலை.]

இது, தலைவி பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டமை சொல்லித்
தோழி செலவழங்குவித்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரியுந் தலைமகன் குறித்தபருவத்து வரவேண்டி, 'நீயிற் பிரிகின்றனிரெனக் கேட்டலும் இத்தன்மையானானைக் கண்டொயானும் ஆற்றலென்' என்று அவன் செலவழங்குமாறு கூறி இப்பொழுதே இப்படியாயின் நீயிற் மீண்டுமொளவும் எங்கனம் ஆற்றுமென்னுங் குறிப்புத் தோன்றச் சுவன்று கூறாற்பது.

சாத்தந்தையார்பாடியது.

உ-அ. தோகொ யானே நெடுந்தன வளையே
செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள்ளரை
விண்டுப் புரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டுப்
பிரிந்த செல்லின் ரும்பனை யொழியச்
கடர்முழு தெறிப்பத் தாங்கிச் செழுங்காய்
முடமுதிர் பள்ளி னத்த தும்மொடு
கெடுதுணை யாகிய தவறே வையெயிற்றுப்
பொன்பொதித் தன்ன சுணங்கி
னிநுஞ்சு தோதிப் பெருந்தோ ளாட்கே.

உ-அ. - அழகைந்த புள்ளிகளையுடைய வெறுமையாகிய அடியை
முடமுதிர் பள்ளி னத்த ஆடுகிடநிலைமையிற் கெடும் நெடுங்கூட்டில் நீரம்பக்

நற்றிணைநாணாறு மூலமும் உரையும். ௩௭

கொட்டிய செல்லையுடைய தனது தாய்விட்டைக் கைவிட்டு, ஆதித்தமண்
மலம் முற்றுத் தன் வெயிலை வீசுதலானே செழுங்காய்கள் திரங்கப்பெற்று
முடம்பட்ட முதிர்ந்த பலாமரங்கள் கிரம்பிய கொடிய காட்டில் நீயிர் தமிய
ரட்ச்சென்று வருந்தாது துமக்குத் துணையாகவந்த தவற்றினாலேதானே
கூசிய பற்களையும், பொன்னைப்பொதித்துவைத்தாற்போன்ற சுணங்கையும்,
நெருங்கிய கரிய கூத்தலையும், பெரிய தோள்களையு முடையானுக்கு இந்
னன்று நீயிர் பிரிவேனென்றமையின் உடனே மெய்சொர்தலாலே கைவ
ள்கள் சுழன்றுவிழுந்தன; இப்பொழுதே இப்படியாயின் இனி மீண்டு
வருத்தினை எங்கனம் ஆற்றியிருப்பான்' இதற்கு யான் கோவாநின்றேன்.

புள்ளி - குதிரின் உறைக்கிடப்பட்ட எண்ணுதலமைந்த குறியீடு.
வெள்ளரை - புரிமுதலியசுற்றாத வெறிய அடிக்கூண்டு; வெற்றிலையை
வெள்ளிலையெனக் கூறுதலானுடையது. கெடு துணை - உள்ளத்தெழுந்த
துவாக்கெடுமாறு அருகுற்றதுணை. தோளாட்கு வளைகெடுத்தன எனக்
கூட்டிக்.

பிண்டசெல்லின் தாய்மனையென்றது தாய்விட்டு செல்வமுதலியவற்றிற்
குறைபாடில்லாதிருந்தும் அவற்றை யொருவி தும்பால்வந்தது துமது இன்
பொன்றினையே கருதியன்றோ' அதனையும் பெறுதலாறு நீயிர் பிரிவி
யொளின் இவ்வெங்குனமாற்றுமொன்றதாம். கெடுதுணையாகியதவறே வென்
து அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றுகை. கெடுத்தனவளை யென்றது
புட்புளிகுருக்கல். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடி - பிறன்கட்டோன்
யை வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (உச)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுடையது.

எ - து, பகற்குறி வந்தொழுகுத் தலைமகள் ஒருகாட்போந்து அற்றம்
போக்கி ஒருபுறத்து மறைந்திருத்தலைக் குறிப்பாலறியத் தோழி, கனவொ
ழுக்கம் நீட்டியது வரைத்துக்கொள்ள வேண்டித் தம்மை அன்னை இற்செ
றித்ததாக அவன் கருதுமாற்றால், யாதொரு பிழையுஞ் செய்யாத தம்மை
பெய்தன்மலாபறிக்கச்செல்லுமினோ வெனக் கூறுகின்றிலன்; அவ்வன்னை
புருதியதுதான் யாதெனத் தலைவியைபோக்கிக் கூறுகிற்பது.

குடவாயிற்கீர்த்த ஓர்பாடியது.

உ.௭. நீயும் யானுந் நெருந் பூன்

லுண்டா துறைக்கும் வண்டின மோப்பி!

யொழிதினா வரித்த வெண்மண லடைகரைக்

கழி நூழ் கான லாடிய தன்றிக்

௩௮ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

கரந்தநாஞ் செய்ததொன் றில்லை யுண்டெனிற
பாந்துகிற ரறிந்தன்று மிலரே நன்று
மெவன்குறித் தனன்கொ ளன்னை கயந்தோ
றிமவா ரினக்குரு கொலிப்பச் சுறவங்
கழிசேர் மருங்கிற் கணைக்கா னீயுக்
கண்போற் பூத்தமை கண்டு துண்பல
சிறுபா சடைய நெய்தல்
குறுமோ சென்றெனக் கூறு தோளே.

உரை:—தோழி, நெற்றைப்பொழுதில் நீயும்யானுஞ் சென்று மலரின் தண்ணிய தாநிற்பாய்ந்துவிழுமின்ற வண்டினங்களைப் போக்கி யொழித்த திரைகொழித்த வெளிய மணலடுத்த கழிக்கரை சூழ்த்த சோலையிடத்து விளையாடியதன்றி மறைத்து நாஞ் செய்தசெயல் பிறிதொன்றுமில்லை; அங் வனம் யாதேனுஞ் செய்ததொன்றுண்டென்றால் அது பரவாநிற்கும், நிற்க அதனைப் பிறர் அறிந்துவைத்தாருமில்ர்; அப்படியாக, அன்னை நம்மை நோக்கிப் பொய்கைதோறும் இராமீனைத் தின்னுங் குருகினம் ஒலிப்பச் கூறவேறுமிக்க கழிசேர்ந்த இடத்துத் திரண்டதண்டு நீண்டு நம்முடைய கண்ணைப்போலப் பூத்தமை நோக்கியும் தண்ணிய பலவாகிய பசிய இலை களையுடைய சிறிய நெய்தன்மலரைப் பறித்துச் சூடிக்கொண்மினெனக் கூறினாள்வன்; ஆதலின் அவன் தான் பெரிதும் என்னகருதியிருக்கின்ற னன்போலும்? எ -று.

கானல் - கடற்கரைச்சோலை. கயம் - பொய்கை. கணைக்கால் - திரண்டதண்டு. குறுதல் - பறித்தல். நெய்தன்மலரைக் குறுமோவெனக் கூறாளே னவே இந்நெறிப்பறிவுறுத்ததாயிற்று. இது கரந்திடத்தொழிதல்.

நாளும் பறிகுரப்புவைக் கொய்ய்மினென்னுள்ளென்றதனால் அன்னை சினமிக்குடையாளெனக் குறிப்பித்ததாம். எவன் குறித்தனனென்றதனால் நங்கனவொழுக்கத்தைச் சிறிது அறிந்துடையயிற் பிற கருதாரின்றன னென்றதாம். இங்ஙனங்கூறவே இனி வரைத்தெய்தினுலன்றிக் களவொழுக்க மியலாதென வரைவுடன்படுத்தியதாமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (உஎ)

[பாலை.]

(க.) இது, பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ -று, தலைவன் பிரிவுக்காலத்து வருந்திய தலைவியை ஆற்றலிக்குத் தோழி முன்பு தலைப்பெய்தவழி இத்தகைய அன்புடையவனாவின் அவன்

தற்றிணைநா னுறு முலமும் உரையும். ௩௯

அன்னதொரு குணக்குறைபாடிவன்; இன்று கர்த்தபிரித்தத ஒருசெயலின் மேலதுபோலுமென அவன் ஆற்றும்வகையைக்கருதிக் கூறாநிற்பது.

(௨.) குறைநயப்புமாம்.

எ - து, முன்பு தலைவனது குறையைத் தீர்ப்பதாக உடன்பட்டதோழி தலைவியிடஞ் சென்று அவன் ஆராய்த்தறியுமாறு குறிப்பாற் கூறாநிற்பது.

முதுகூற்றனாற்பாடியது.

உஅ. என்கைக் கொண்டு தனக் னெற்றியுந்
தன்கைக் கொண்டென்னனுத நீவியு
மன்னை போல வினிய கூறியுந்
கள்வர் போலக் கொடியன் மாநீதாந்
மணியென விழிதரு மருவிப் பொன்னென
வேங்கை தாய வோங்குமலை யடுக்கத்
தாடுகழை சீவந்த பைங்கண் மூங்கி
லோடுமழை சிழிக்குஞ் சென்னிக்
கோடுயர் பிறங்கன் மலைகிழ வோனே.

(க.) உரை:--தலைமணிபோலத் தெளிந்தியுமும் அருவியையுடைய பொன்போல வேங்கைமலருதிர்ந்த உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் அசைகின்ற தண்டியர்ந்த பசிய கணுக்களையுடைய மூங்கில் விகம்பின்கண் னெடுகின்ற முகிலைக் கீழும் உச்சியையுடைய கொடுமுடிகளுயர்ந்த பிறங்குதலாகிய மலைக்கு உரிமையுடைய நமது தலைவன் முன்பு தலைப்பெய்தநாளில் என் கைகளேத் தானெடுத்தத் தன் கண்களில் ஒற்றியும், தன் கைகளால் எனது எல்ல நெற்றியைத் தைவந்தும், அன்னைபோல இனிய பலவற்றைக் கூறியும் தலைமளியெய்த இஞ்ஞான்று கள்வரைப் போலக் கொடியனாயிராநின்றான்; அவனியல்பு கொடியாவதுகாண்; எ - து.

பிறப்பொருளைக் கைப்பற்றிக் கரத்தல் கள்வர்க்கியல்பாதலின், தலைவி யினலம் வெளவிச் சென்றமைக்கு உவமைகூறினான். தலைவிகுற்றாகக் கூறி யவழி அன்னைமுதலானோர்கேட்பின் ஐயுற்று ஏதயிழைப்பாராதலின் அவன் கூற்றை யொழித்துத் தோழி தன்குற்றாகக் கூறப்பெறுவன்; தான் அவன் என்னும் வேற்றமையினாதலின்; அவ்வனங் கூறுதற்கு “ஒன்றித்தோன் றத்தோழிமேன” (தொ-பொ-௩௬) என்பதனால் தோழி கூற்றுத் தலைவி கூற்றாகும் எனக் கூறுவர் பேராசிரியர் (மேற்படி-௧௫-௩௩. உரை பார்க்க.) கூறியும் என்ற எச்சம் கொடியனென்பதன் ஆக்கச்சொல்லொடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்

சு0 நற்றிணை நா னூறு மூலமும் உரையும்.

(உ) குறையப்புக்கு உரை:—[பாட்டுக் குறிஞ்சி] மலைகிழவோன் ஒற்றியும் நீவியும் கூறியும் கொடியன் என்றவழி கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) நமது காதலன் வரைவின்றி இளிவற் தொழுபவனெனக் கொண்டாள் கொலெனவும், ஒற்றியும் நீவியும் கூறியவெல்லாம் என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள் கொலெனவும் கருதும்படி கூறினாளேனும் அதனுள்ளே இவள் எனக்குச் சிறந்தாளென்பதை எம்பெருமா னுணர்த்துளானாதலின் என் வருத்தத்தீர்த்தியென இவளை நயத்தானெனவும், இவள் பிறழ்க்கொண்டதன்மை அவள்கணுதலாயின் இவளைக் குறிப்பறியாது ஒற்றியும் நீவியுஞ் செய்யானெனவும், எனது களவொழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதறிதலானே இக்குறை முடித்தற்குண்டாய் மனநெகிழ்ச்சியாலே அவன் ஒற்றி நீவியவழி உடன்பட்டு நின்றாளெனவும் அவளாராய்ச்சியாலே கொள்ளவைத்தமையிற் குறையப்பாயிற்று. கள்வர்போலக் கொடியனென்றது சிறுமைபற்றிய நகையுமாம். அன்னைபோல வென்றது சிறப்புநிலைக்களமாகப்பிறந்த பண்புமாம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறையப்பு.

(உஅ)

[பாலை.]

இது, மகட்போக்கியதாய் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளிற் தலைமகன் கொண்டதலைக்கழிந்தமை கேட்ட செவிலி புலம்பிப் பின்பு நற்றாய்க்குக்கூற அவ்வீன்றதாய் அஃது அறத்தாறெனக் கொண்டாளாயினும் பண்டு என்னைச் சிறிதுபொழுது பிரியினும் நொந்து புலக்குநர் எவ்வாறு அஞ்சாது பாலைநிலத்திற் செல்லுவள்கொலென மகளது அச்சத்தன்மை முதலாயவற்றுக் கச்சமுற்றிரங்கிக் கூறுநிற்பது.

பூதனார்பாடியது.

உசு. நின்ற வேணி லுலந்த காந்த

ளமுலவீர் நீளிடைய நழுவிடம் பெறுஅ

நின்றகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென

மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகிஇய

புலிபார்த் துறையும் புல்தார்ச் சிறுநெறி

யார்குவல் லுநன்கொ றுனே யான்றன்

வனைந்தேந் திளமுலை நோவ கொல்லென

நினைந்துகைந் நெகிழ்ந்த வனைத்தற்குத் தான்றன்

போமர் மழைக்க ணீரிய கலுழ

வெய்ய வுயிர்க்குஞ் சாயன்

மையீ ரோதிப் பெருமடத் தகையே.

தற்றினைநா னுறு மூலமும் உரையும். ௪௧

உரை:—அவளுடைய தொய்யில் வணைந்து பருத்த இனைய கொங்கை
 ிச் கோவனவோ வென்று யான் நினைந்து அணைத்திருந்த கையை செகிழ்
 ித் அதனைப் பொருளாய்த் தான் தன்னுடைய பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்
 ியையுடைய கண்கள் நீர்வடிவனவாய்க் கலுழ வெம்மையாகவுயிர்த்தின்
 மென்மையையும் சரிய சரிய கூந்தலையும் பெரிய மடப்பத்தையுமுடைய
 தருதிப்பாடுடைய என்புதல்வி, எனைய பருவமெய்தாமல் வேனிற்பருவ
 மொன்றுமே நிலைபெற்றுநின்ற காய்த்தவாடிய காத்தளையுடைய அழல்வீச
 கின்ற நீண்ட கடத்திலே நிற்குமாறு நிழலிடமும் பெருது, குட்டிகளை
 யீன்று காட்டிற் காவல்செய்திருந்த பெண்புலி யிசவும் பசியுடையதென்று
 அதன் பசியைப் போக்கக் கருதி மயங்கிய மாலைப்பொழுதில் செறியிற்
 செல்லுபவரைக் கொல்லும்பொருட்டு ஆண்புலி அந்நெறியை கோக்கியிருக்
 கும் புல்லிய அதராகிய சிறிய நெறியில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லானோ?

மான்நல் - மயங்குதல். செகிலிய - கொல்லவேண்டி. மடத்தகை -
 அன்மொழித்தொகை. மடத்தகை நெறி யாங்கு வல்லுள்ளெனக் கூட்டுக.
 கைசெகிழ்த்ததற்குக் கலுழ்தல் - பிரிதற்கு அழுதல். சிறிது பிரியிற்
 கலுழ்பவன் புலிபார்த்துறையுங் கானிற் செல்லுவதெங்ஙனம் என அவளது
 அச்சத்தன்மைக்கிரங்கியதாம். புல்லதர்ச் சிறுநெறி - பாலும்முன்றும் பயின்
 றசிறியவழி. இதில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுள்ளெனத் தன்மகண் மென்
 மைத் தன்மைக் கிரங்கியதாம்.

இறைச்சிகள்:—(௧.) பிணவின்பசியைப் போக்கப் புலி உணவுதேடி
 நெறியிற் பார்க்குங்கானமென்றது தலைவியின் அயர்ச்சியைப் போக்கவேண்
 டித் தலைமகன் மாலைப்பொழுதிலே தங்குமிடந்தேடி ஆங்கு இருவருந் தங்
 குவரென ஆற்றுவானென்றதாம்.

” ” (௨.) ஈன்று கான்மடிந்த பிணவென்றது தலைமகன்
 இனி மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங்காக்குமென்றும்பவானென்றவாறு.
 மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றுகைக்குதல். (௨௧)

[மருதம்.]

இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் யாறாயுடும்

அறியேனென்றற்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, ஆடவர் வண்போல்வராதலின் அவர் வரும்பொழுது எந்நி
 தொழுது போம்பொழுது பின்னே தொழுவதன்றி அவர்செயலைக்குறித்
 கப் பெண்டிர் புலத்தல் தகாதெனத் தலைவி தானேயறிந்து புலவிநிக்குமாற்
 றானே தோழி பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு உறழ்ந்துகூற அவன்
 ாரையும் அறித்திலேனென்றானே அப்பரத்தையர் பலர் நினைப்பற்றி

சஉ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

யிழுத்ததை யான் அறிவேன் அறிந்துவைத்தும் எவன் செயற்பாலேனெனச் செயலற்றுக் கூறாநிற்பது.

கொற்றஞர்பாடியது.

௩௦. கண்டனென் மகிழ்ந கண்டெவன் செய்கோ
பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ்
யாணர் வண்டி னிம்மென விமிரு
மோதரு தெருவி னெதிர்ச்சி நோக்கின்
மார்புதலைக் கொண்ட மாணிழை மகளிர்
கவலே முற்ற வெய்துவீழிப் பனி
காலே முற்ற பைதரு காலேக்
கடன்மரங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி யுடன்வீழ்பு
பலர்கொள் பலகை போல
வாங்க வாங்கின் றாங்களுர் நிலையே.

உரை:—மகிழ்ந, பாணன் கையிடத்தாகிய பண்பமைந்த சிறிய யாழ் அழகிய வண்டுபோல இம்மென ஒலியாநின்ற நீ எழுந்துவருகின்ற தெரு விலே நீ வருதலை எதிர்பார்த்து நின்மார்பை முன்பு தமக்குடையராய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையையணிந்த பரத்தையர் பலரும் நீ பிரித்ததன லுண்டாகிய கவற்சிமிருதலாலே கண்களினின்று வெப் பமாய் வடிகின்ற கண்ணீருடனே, கடியபுயற்காற்று வீசிச் சுழற்றுதலாலே துன்புற்றகாலத்துக் கடலிலே தாம் ஏறியிருக்கு மரக்கலங்கவிழ்ந்துவிட்டதாக அங்ஙனங் கவிழ்தலும் கலக்கமுற்றுத் தாமும் ஒருசேர விழ்ந்து அவ் வழி விழுந்த பலரும் ஆண்டு மிதந்துவந்த ஒருபலகையைப் பற்றிக்கொண்டு தாம் தாம் தனித்தனி இழுப்பதுபோல நின்கைகளைப்பற்றி அவரவர் தம் தம் கருத்துமுற்றுமாறு இழுத்தலாலே நீ அவரிடைப்பட்டு மிக வருந்துகின்ற நிலைமையை யான் கண்கூடாகக் கண்டேன்; கண்டும் நின்னை யாது செய்யற்பாலேன்காண்? ஆதலின் நீ யாரையும் அறியேனென்ற தெவ்வண் ணங்கொல்? எ - று.

பாணன் - தூதுசென்று பரத்தையைப் புணர்ப்பிப்பவன். கவலே முற்ற - கவற்சியேமிருதலால், கால் - காற்று. ஏறுதல் - வீசிமயங்குதல். கடல்மரம் - கப்பல். கண்டும் யாதுசெய்யவல்லேனென்றதனால் கேட்ட தலைவி புலவியீங்குமென்றதாம். அவரிடைப்பட்ட அஞர் நிலையுரைத்தது தலைவி அவன்மாட்டு இரக்கங்கூர்தற்பொருட்டு. அஞர் நிலையென்றது கையாறு, இடுக்கண், நடுக்கமுதலாயின. மெய்ப்பாடு - வெகுளியைச்சார்ந்த அச்சம் பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(௩௦)

நற்றிணைநர் னூறு மூலமும் உரையும். ௪௩

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவி
வன்புறை எதிரழிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒருசிறைப்
புறமாக வருதலையறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரையவரையுமாற்றானே
தலைவியைநோக்கி அவர் இன்னே வருகுவராதவின் நீ வருந்தாதேயென்று
வற்புறத்திக்குறிஞட்குத் தலைவி யான் எங்ஙனமாற்றுவேன், அவன் முயங்
குமுன் இனியதாயிருந்த கடற்றறையும் இப்பொழுது வெறுப்புடைத்தா
யிற்றேயென வருந்திக்குறறிந்தது.

நக்கீரனார்பாடியது.

௩௧. மாயிரும் பரப்பகந் துணிய நோக்கிச்
சேயிறு வெறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇப் பைங்காற்
றான்விழ் பெடைக்குப் பயிரிதேச் சுரக்குஞ்
சிறுவி ஞாழற் றுறையுமா ரினிதே
பெரும்புலம் புற்ற நெஞ்சமொடு பலநினைந்
தியானு மினையே னாயி னாளுது
வேறுபன் னாட்டிற் காறர வந்த
பலவுறு பண்ணிய மிழிதரு நிலவுமண
னெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குரு
குலவுத்திரை யோதம் வெருஉ
முரவுநீர்ச் சேர்ப்பனெடு மணவா லுங்கே.

உரை:—தோழி, அமையாமல் வேராகிய பல நாட்டினின்றும் கலங்
களைக் காற்றுச்செலுத்தலாலே வந்துறுத்த பலவகைப் பண்டங்கள் இறக்கி
யிட்ட நிலாவையொத்த மண்பரப்பின்கணுள்ள நெடிய புன்னைக்கிளையிலி
ருக்கின்ற முதிர்ந்தசூலையுடைய வெளிய குருகு, உலாவுதலையுடைய அலை
யோசைக்கு வெருவாநிற்கும் வலிய நீர்ப்பரப்பினையுடைய கடற்சேர்ப்ப
னெடு மணவாதமுன்பு, கரிய பெரிய நீர்பாரந்த கழியிடற் தெளிதலானே
அதனை நோக்கி அதிலுள்ள செய்ய இருமீனைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த கழுத்
தளவு சிறிது வெண்மையுடைய காக்கை பரவிய பெரிய குளிர்ச்சியை
யுடைய கழியிடத்தைத் துழாவினெடுத்துத் தான்விரும்பிய பசிய காலை
யுடைய பெடையை அழைத்து அதற்குக் கொடாநிற்கும் சிறிய பூவை
யுடைய ஞாழலந்தறையு மினிதேயாயிருந்தது; அவன் என்னைக்கலந்து
கைவிட்டபின்பு அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று; ஆதலால் பெரிய

சுச நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

வருத்தமுற்றவுள்ளத்தில், அவன் பிரிந்ததனாலாகிய துன்பம் பலவற்றையும் நினைந்து யானும் இத்தன்மையேனானேன்காண்; எ - று.

வெண்காக்கை - கருங்காக்கையுமாம். வெண்மை - கருமைமேற்று. காராட்டை வெள்ளாடென்பதுபோல மங்கலமொழியாகக்கொள்க. துணிவு - தெளிவு. பயிரிடுதல் - அழைத்தல். ஆர் - அசை. புலம்பு - வருத்தம். பண்ணியம் - பண்டம்.

உள்ளுறை:—புண்ணையஞ் சினைக்கணுள்ள குல் முதிர்ந்த குருகு கடலோசைக்கு வெருவுமென்றது பிறந்தகத்திருந்து காதலை மேற்கொண்ட யான் அன்னையின் கடுஞ்சொல் கேட்குந்தொழும் வெருவாரின்றேனென்றதாம்.

இறைச்சி:—இறாமீனைப்பிடித்துவந்த காக்கை தன்பெடையைவிளித்த அசன்வாயில் இரையைக்கொடுக்குந் துறையையுடையவனாயிருந்தும் தலைவன் என்னையழைத்த முயங்கி இன்பமுய்த்தானிலன்; இஃதிருந்தபடியென்னையென்றதாம். மெயப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவிக்குக் குறைநயப்புக்கூறியது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநோந்த தோழி தலைவியை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறுத்தலும் அவன் அரியான் போலுதலின் வலிதாகக் கூறிக் குறைநயப்பிக்கத்தொடங்கி அத்தோன்றல் படுத்துயரை யான் கூற நீ தெளிந்திலை; வேறு தோழியரோடேனும் ஆராய்ந்து தக்கதுசெய்யெனப் புலந்து கூறாநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

நடஉ. மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்
வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி
யம்மலை கிழவோ னந்நயந் தென்றும்
வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொற் தேறாய்
நீயுங் கண்டு துமரொடு மெண்ணி
யறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்
கரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பி னல்லது
நட்டு நாடார்தம் மொட்டியோர் திறத்தே.

உரை:—தோழி, வாழி; 'மாயோனைப்போன்ற பெரிய மலைப்பக்கத்த அவன் கண்ணொயுவதரித்தபொழுது அவனுக்கு முன்னவனாகத்தோன்றிய

வெளிய நிறத்தையுடைய பலதேவனைப்போன்ற விளங்கிய வெண்மையான அருவிகளையுடைய அழகிய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புனத்த யல் வந்து நம்மைவிரும்பி வருந்தாரின்றான்' என்று கூறுகின்ற எனது ஒப் பற்ற வாய்மொழியைத்தெளிந்தாயல்லை; என்னோடு உசாவவதையொழித்து நீயும் அவனைநோக்கி நின்மாட்டு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறிவினால் இதுதருதி இதுதகாததென்பதையுமறிந்து பின்னர் அளவளாவு தல் வேண்டும்; அவன் கூற்று மறுத்தற்கரியனகாண்; அறிவுடைய சான் றோர் தம்பாலடைந்து நட்புக்கொள்ள விரும்பினாந்திறத்து முன்னர் அவரு டைய குணச்செய்கைகளை நன்மையை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுவதல் லது நட்புச்செய்து பின்பு ஆராய்ந்துபாரார்; நீ அங்ஙன் ஆராய்ந்து மலைகிழ வோனை நட்புக்கொண்டாயல்லை; முன்புநட்டு இப்பொழுது வெறுத்தல் தகாதுகண்டாய்; எ - று.

கவான் - மலைப்பக்கம். நீ அங்ஙன் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வாய்ச்சொல்,-வாய் - வேண்டாகூறல். நெடுமைநோக்கி மாயோனை யுவமித்தது.

அவனுந் தகுதிப்பாடுடையனென்பான் மலைகிழவோனென்றான். ஈண் டியான் கூறியதனை ஆராய்கின்றனைபோலும் இவ்வாராய்ச்சி இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னரேவேண்டும் இவ்வயிற் பயனுடைத்தன்றென்பான் பிறிதுமொழியாற் கூறினான். “நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின், வீழில்லை நட்டான் பவர்க்கு” (குறள்-எகக) என்றதனானிக. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப் பித்தல். (௩௨)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளும் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் வருந்துதலும் அதனையறிந்ததோழி வேற்றுநாட்டகல்கின்ற அவன் நீட்டியாது குறித்த பருவத்து வருதலைக்கருதி அவனை எதிர்ப்பட்டு நின்றிரிவுகேட்டு நாவெழா மற் கண்ணீர்விட்டழுமிவன் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பனென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

இளவேட்டனார்பாடியது.

௩௩. படுசுட ரடைந்த பசுவாய் நெடுவரை
முரம்புசேர் சிறுகுடிப் பரந்த மாலைப்
புலம்புகூட் டெண்ணும் புல்லென் மன்றத்துக்
கல்லுடைப் படுவிற் கலுழி தந்து

சக நற்றிணைநாணூறு மூலமும் உரையும்.

நிறைபெய லறியாக் குறைக்க ணல்லிற்
றுவர்செய் யாடைச் செந்தொடை மறவ
ரதர்பார்த் தல்கு மஞ்சவரு நெறியிடை
யிறப்ப வெண்ணுவ ரவரெனின் மறுத்தல்
வல்லுவங் கொல்லோ மெல்லிய னுமென
விம்முறு கிளவிய ளென்முக நோக்கி
நல்லக வனமுலைக் கரைசேர்பு
மல்குபுனல் பரந்த மலரோர் கண்ணே.

உரை:—எம்பெருமானே, தலைமகன் என்னைநோக்கி மெல்லியால், மேலைத்திசையிற் செல்லுகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறைந்தொழிதலாலே பரவிய மாலைப்பொழுதிற் பிளவுபட்ட நீண்ட மலைச்சார்பில் வன்னிலத் தமைந்த சிறுகுழயின்கண் அச்சமிக்கிருக்கும் பொலிவழிந்த பொதியிலிற் கல்லையுடைய ருழிகளிலுள்ள கலங்கனீரைக் கொணர்ந்து கொடுத்து நிறைந்த மழையைக் கண்டறியாத குறைந்த உணவையுடைய இராப்பொழுதிலே துவர்த்த நிறத்தையுடைய ஆடையையும் செவ்விய அம்புத்தொடையையு முடைய ஆறலைகள்வர் நெறி நோக்கியிருக்கும் அச்சமவரும் வழியின்கண் ணே அவர் செல்லக்கருதுவரெனின் யாம் மறுக்கவல்லேமோ வென்று வெளியிற் போதாமே விம்மிய சொல்லையுடையளாய் என்முகத்தைநோக்க லும் அவ்வளவில் அவளுடைய மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து நல்ல மார் பின்கணுள்ள அழகிய முலைமுகட்டில் விழுந்து பரக்கும்படி மல்கிய கண் ணீர்பரந்தன; ஆதலின் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்குந்தன்மையன்?

மூரம்பு - வன்னிலம்; பருக்கைக்கற்க ணிரம்பிய மேட்டுநிலமூரம். படு - மடு. நோக்கி யென்பதை நோக்கவெனத்திரிக்க. அடைந்தபரந்தமாலை- அடைதலாற்பரவியமாலை யெனக்கொள்க. ஆதலினென்பதுமுதற் குறிப் பெச்சம். விம்முறு கிளவியன் என்றது துன்பத்துப்புலம்பல்.

இறைச்சி:—ஆறலைகள்வர் அதர்பார்த்து ஒளித்திருத்தல்போலத் தலை வன் பிரிவை நோக்கிப் பசுலையொளித்திருக்கும்; அவன்பிரிதலும் அது பரந்த நலத்தைக் கெடுக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழங்குவித்தல். (ஈ.ஈ.)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தெய்வத்துக்குரைப்பாளாய்
வெறிலிலக்கியது.

எ - து, களவுக்காலத்துப் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவியைநோக்கி இவன் முருகனால் அணங்கப்பட்டானென்று அன்னை வெறியெடுப்பக்கண்ட தோழி அறத்தொடு நிற்பாளாய் வெறிலிலக்குமாறு நாடனது மார்பினால்

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௪௭

வந்த இந்நோய் நின்னணங்கப்பட்டதன்மென்பதை நீயறிந்துவைத்தும்
நின்னணங்கென்று விளிப்பதற்காகப் பலியேற்க வருவையெனில் நீயறி
வில்லாதவனென்று முகூணேநோக்கி யிகழ்ந்துகூறாநிற்பது.

பிரமசாரிபாடியது.

௩௪. கடவுட் கற்சுனை யடையிறற் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரொடு காந்தட்
குருதி யொண்பூ வருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மக
ளருவி யின்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த புடர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்து மண்ணாந்து
கார்ப்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினு மாக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே.

உரை:—முருகவேளே, நீ நெடுங்காலம் இம்மடமையோடு வாழ்வாயாக;
கடவுட்டன்மைபொருந்திய மலையிலுள்ளசுனையில் இலைகளிலைக்கி மேலே
யெழுந்து மலர்ந்த கொய்யாமல்விட்டிருந்த குவளைமலரைப் பறித்து அவற்
றோடு குருதிபோன்ற கார்தளின் ஒள்ளிய மலர்களை வடிவிலங்கக்கட்டிச்
சூடிப் பெரியமலையின்பக்கங்களெல்லாம் பொலிவுபெற அருவியின் ஒலியே
இனிய வாச்சியமுட்டுக்களாகக்கொண்டு குராமகள் ஆடாநிற்கும் நாட்டை
யுடைய தலைவனது மார்பைப் புணர்ந்ததன் காரணமாக அம் மார்புதருதலா
லேவந்த கருதுதலிற்குறைபாடில்லாத நீங்குதற்கரிய இக்காமநோயானது
நின்னாலே வருத்திக்கொடுக்கப்பட்ட தன்மென்பதைநன்றாக நீ அறிந்துவைத்
தும் தலைநிமிர்ந்து கார்காலத்து மலர்கின்ற நறிய கடப்பமாலையைச்சூடிப்
படிமத்தான் வேண்டுகையாலே வெறிக்களத்துப் பலிபெறவந்தோய், நீ கட
வுட் பகுதியாருள்வைத்தெண்ணுதற்குரியையாயினுமாகு; திண்ணமாக நீ
அறியாமையுடையகாண்; ஏ -று.

பறியாக்குவளை - கடவுட்சுனை மலராதலிற் பூப்பலிக்கன்றிப் பறியாத
குவளை. கடம்பு - செங்கடம்பு. மன்ற - தேற்றப்பொருள்பட்ட இடைச்
சொல். படர்தல் - கருதுதல். பிள்ளையார் வேலையேந்தியாடுதலிற் படிமத்
தான் வேலனெனப்பட்டான். இவன் இக்காலத்துப்பூசாரியெனப்படுவான்.
வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு அண்ணாந்து - நினக்குத்தலையெடுப்பும் வேண்
டுமாவென்றிகழ்த்தது

சுஅ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

இறைச்சி:—சூரமகன் மாலேகுடி அருவியை இனியவாச்சியமாகக் கொண்டு ஆடுமென்றதனானே தலைமகன் தலைவனை மணமாலையணிந்து மணந்து என்னை எஞ்ஞான்றும் தனக்கு உசாத்துணையாக நீங்காதுகொண்டு இல்லறநிகழ்த்தக் கருதியிருக்குமென்றவாறு. சூரமகனெனத் தெய்வத்தை இடையிட்டிரைத்தமையின் உள்ளுறையன்மையுணர்க. மெய்ப்பாடு - பெரு மிதத்தைச்சார்ந்தநகை. பயன் - குறிப்பினால்வெறிவிலக்குவித்தல். (௩௪)

[நெய்தல்.]

இது, மணமனைப் பிற்பைஞான்று புக்க தோழி
நன்காற்றுவித்தாயென்றதலைமகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, வரைந்தபின் மணமனைபுக்கதோழியைப் பிரிவுக்காலத்து நன் காற்றுவித்தாயென்றற்குத் தலைவிபொருட்டு யாய்க்கஞ்சி யொழுகினேனை நீ விரையவந்து காத்ததன்றி யான் ஆற்றுவித்ததுமுனதோவெனக்கூறுவான் சிறிது கைநெகிழிற் பண்டும் இத்தன்மையனே யெனப் பிரிவால் தலைவி வருந்துந்தன்மையுஞ் சேரக் கூறாநிற்பது.

அம்மூவனாற்பாடியது.

௩௫. பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப்
புன்கா னுவற் பொதிப்புற விருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பி னிமிரும் பூச
லிரைதேர் நாரை யெய்திய விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை யன்ன விவணலம்
பண்டு மிறே கண்டிசிற் றெய்ய
வுழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
ஞெகிழ்ந்த கவினலங் கொல்லோ'மகிழ்ந்தோர்
கட்கழி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல்லிவள்|கண்பசந் ததுவே.

உரை:—பொங்கியெழுகின்ற அலைமோதிய நேரிதாகிய மணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே யுதிர்ந்த புல்லிய கம்பையுடைய நாவலின் களி பொருந்திய புறத்தினையுடைய கரிய கனியைத் தம்மினமென்று கருதி மொய்த்த வண்டுகள் அதனைக் கனிபெயுனவோர்ந்து பலவாகிய கால்களை யுடைய ஞெண்டு கைக்கொண்டகோட்பாட்டினால் அஞ்ஞெண்டை விலக் கித் தாம் வலிந்துகொள்ளப்படாதனவாய் யாழோசைபோல மிக்கு ஒலிக்

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௪௯

கும் பெரும்பூசலை ஆண்டு இரையைத்தேடுகின்ற நாரைவரக்கண்டொன்று
கைவிட்டகலாநிற்குங் கடற்றுறைவிளங்கிய மாந்தைபோன்ற இவளுடைய
நலமானது பண்டும் இத்தன்மையதேயாகும்; நீ காண்பாயாக; இவள்பால்
நின்றும் களவுக்காலத்து விலகாமலிருந்து தலையளிசெய்தாலும் இவள் கண்
பசப்புற்றதன் காரணம் சிறிதளவு முயக்கம் கைடுகிழ்ந்ததன்றி கெட்ட
அழகின்மிருதியோ? கள்ளுண்டார்க்குக் கள் அறுபுகாலத்துப் பிறந்த
வேறுபாடுபோன்ற காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டினமல்லவே; ஏ - று.

புன்கால் - மெல்லியகாம்பு. செத்து - கருதி. இசின் - முன்னிலை
யசை. தெய்ய - அசைநிலையிடைச்சொல். அளிப்பினும் இவள் கண்பசந்
தமை கவினலமோ? காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டினமல்ல. பிரிவினாலே
பசந்தனகானென இயைக்க.

எனவே இஃது ஓரமளிக்கண்ணே துயிலப்பெற்றும் வேதவிதிபற்றிக்
கூட்டம் நிகழாமையாற் பிறந்தவேறுபாடன்றோ' இதனை நீயேமுயங்கி
ஆற்றுவிக்குமாறன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறென்றனை யென்றொளன்பதாம்.
வேதவிதி - கரணத்தினைமைந்து முடிந்தகாலே முதல் மூன்றுநாளும் முறை
யே தண்கதிர்ச்செல்வற்கும், கந்தருவற்கும், அங்கியங்கடவுட்கும் அளித்து
நான்காநான் அங்கியங்கடவுள் தலைமகனுக்களிப்ப அவன் துய்ப்பாறாக
வென்பது.

உள்ளுறை:—கனி தலைவியாகவும், தும்பி தோழியாகவும், அவ்வன்
தன்மேலே தவறிழைக்குந் தமராகவும், இராதேர் நாரை தலைவனாகவுங்
கொண்டு கனியைத் தும்பிமொய்த்தலும் அவ்வன் கைப்பற்றிக்கொள்ள
நாரை வரக்கண்டு விட்டதுபோலத் தலைவியைத் தோழி சார்ந்திருப்பவும்
தமர் முதலாயினார் இறச்செறிப்பத் தலைவன் வரலும் அவர் மகட்கொடை
நேர்ந்து இறச்செறிப்பொழித்தாரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகையைச்
சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பிரியற்கவெனக்கூறுதல். (௩௯)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத்
தோழிசொல்லியது.

ஏ - று, தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து ஒரு மறைவிடத்தில் நிற்பதை
யறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையவேண்டித் 'தலைவன் சொல்லில்
தெளிந்த யாம் எம்முடையநலத்தை யிழந்தேவிட்டோம், அதன்றி கண்
துயின்றிலேம்; அலரொடுத்த இவ்வூர் நம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இன்
னுந் துயின்றிலதே' என அவன் வருந்தொழிற்கருமைகூறி வரைவுகடாவா
நிற்பது.

௫௦ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

சீத்தலைச்சாத்தனூர்பாடியது.

௩௬. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
பூறுத லீரும்பிடி புலம்பத் தாக்கிக்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களி றேஉங்
கல்லக வெற்பன் சொல்லிற் றேறி
யாமெந் நலனிழந் தனமே யாமத்
தலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்பலொ டொன்றிப்
புரையி றீமொழி பயிற்றிய வுரையெடுத்
தானாக் கௌவைத் தாகத்
தானென் னிழந்ததில் வழங்க லூரே.

உரை:—குறிய முன்னங்காலையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய ஆண்
புலி, பொலிவுபெற்ற நெற்றியையுடைய கரிய பிடியானே புலம்புமாறு
நீரற்ற அகன்ற காட்டினிடத்துப் பெரிய களிற்றியானையைத் தாக்கிக்
கொல்லாநிற்கும் மலையிடத்தையுடைய சிலம்பன் 'நின்னிற் பிரியேன்'
என்று கூறிய பொய்ம்மொழியை மெய்யெனத் தெளிந்து யாம் எந்நலத்தை
இழந்தேலிட்டோம், ஆதலின் இந் நயொமத்துக் கண்டியிலா தொழிந்தனம்;
பழிதூற்றும் வாயையுடைய ஏதிலாட்டியாராற் கூறப்படும் அம்பலொடு சேர
ஒலிமிக்க இவ்வூர் மேன்மையில்லாத தீயசொற்களைக் கூறுதற்கு வேண்டிய
வுரைகளை ஏறட்டெடுத்துக்கொண்டு அமையாத பழிமொழியை யுடைய
தாக எம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இந் நயொமத்திலுந் துயின்றிலதே.

குறுக்கை யெனவும் பாடம்.

ஏற்றை - விலங்கினுண்பாற்பெயர். புரை - மேன்மை. கௌவை -
பழிச்சொல். அழுங்கல் - ஒலி.

தலைவன் ஒரு சிறைப்புறத்தானென அறிந்த தோழி அவன் குறித்த
பொழுது வாராமையாலே தலைவி நலனிழந்தமையும், ஏதிலாட்டியர் அவ்
ரெடுத்தமையும், ஊரார் பழிதூற்றாததும், ஊர் கண்ணுறங்காமையால் இர
வுக்குறியின் முட்டுப்பாடுங் கூறி வரைவுகடாய தறிக. ஊருறங்காமைகூறி
யது முட்டுவெயிற்கழறல். நலனிழந்தனமென்றது பசிலபாய்தல்.

உள்ளுறை:—பிடி புலம்புமாறு புலியானது களிற்றைத் தாக்கிக்
கொல்லாநிற்கும் நாடென்றதனால் இரவு இந் நெறியின்கண் வரின் யாம்
புலம்புமாறு எமர் நின்னை ஏதஞ்செய்யாநிற்பர் என்றதாம்; இதனானும் இர
வுக்குறி மறுத்து வரைவுடம்படுத்திய தறிக. மெய்ப்பாடு - அழுக்கையைச்
சார்ந்த அச்சம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(௩௬)

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௫௧

[பாலை.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந் தலைமகன் யான் வருமளவும்
தலைவியை ஆற்றியிருவென்றற்கு நீ இவளையும் உடன்கொண்டு செல்வா
யாக, அன்றிப் பிரிந்துசென்றால் கார்காலத்த மாலைப்பொழுதில் இவள்
படுந் துன்பம் என்னு லாற்றுவிக்குந் தரத்ததன்மெனத் தோழி மறுத்துக்
கூறாநிற்பது.

பேரிசாத்தனாற்பாடியது.

ந-ள, பிணங்கரில் வாடிய பழுவிற னனந்தலை
யுணங்கு னாயத் தோரான் மெண்மணி
பைய விசைக்கு மத்தம் வையெயிற்
றிவளொடுஞ் செலிடுநா நன்றே குவளை
நீர்க்கும் மாமல ரன்ன கண்ணழக்
கலையொழி பிணையிற் கலங்கி மாறி
யன்பிலி ரகறி ராயி னென்பா
மாகுவ தன்றிவ ளவல நாகத்
தணங்குடை யருந்தலை யுடலி வலனேர்
பார்க்கலி நல்லேறு திரிதருங்
கார்செய் மாலை வருஉம் போழ்தே.

உரை:—ஒன்றோடொன்று சிக்குண்ட சிறுதாறுகளும், பழைமையான
நல்ல தோற்றமும் வாடிய அகன்ற இடத்தையுடைய, உணவின்றி வாட்ட
முற்ற நிரையிலுள்ள ஓராவினது தெளிந்த மணியோசை மெல்லெனவந்து
ஒலியாநிற்கும் அத்தத்தில் நீயிர் பொருள்செய்தார் செல்லுகின்ற இப்பொ
ழுது கூரிய பற்களையுடைய இவளொடுஞ் செல்வீராயின், அது மிக்க நல்ல
தொருகாரியமாகும்; அங்ஙனமின்றிக் கலைமாலைப்பிரிந்த பெண்மான்போல
இவள் கலக்கமுற்றுக் குவளையின் நீர்நிரம்பிய கரிய மலர்போன்ற கண்க
ளில் அழுகின்ற நீர்வடிய மாறுபட்டு அன்பில்லாதீராய் நீயிர் இவளைப்
பிரிந்து செல்லுவீராயின், பாம்பினது வருத்துகின்ற அரிய தலை துணிந்து
வீழும்படி சினந்து வலமாக எழுந்த மிக்க முழக்கத்தையுடைய நல்ல இடி
யேறு குமுறித் திரியாநின்ற முகில்கூழ்ந் துலாவங் காப்பருவத்து மாலைக்
காலம் வரும்பொழுது இவள் படுகின்ற அவலம் என்னாலே தாங்கப்படுவ
தொன்றன்று காண்மின்; எ - து.

கார்செய்காலமெனவும் பாடம்.

௫௨ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

பழுவிறல் - பழையதன்மை. திரிதரல் - மேகத்தில் யாண்டுமோடி மூழங்குதல். நனந்தலை யத்தமென இயைச்சு. வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் ஒரு பருவகாலத்தனவேயாமாதலிற் கார்ப்பருவத்தாற்றுகளெனவே ஆணித்திங்கண்முதற் செல்வானென்பது பெறப்பட்டது.

அத்தத்து ஊணின்னி வாடுங்காலத்தும் ஆவினைப் பெற்றம் அணையர் நிற்குங்கண்மர்; அங்கனம் அணையும்பொழுது எழுகின்ற மணியோசைக்கு நீயிர் வருந்துவீராதலின் இவனையும் உடன்கொண்டு சேறென்றென்றான். இடிமுழக்கத்துக் கஞ்சுழி அணைத்துக்கொளற் கின்மையா னிறந்துபொதலின் இவளவல மென்னாலே தாங்கப்படுவதென்றான். மெய்ப்பாடு - அழகையைச்சார்ந்த பொருமிதம். பயன் - செலவழங்குவித்தல். “ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்.....தோழிமேன” (தொ-பொ-ககச,) என்றதனால் வரைவிடைவைத்துப் பிரிகின்றான் ஆற்றிக்கொண் டிருவென்று கூறத் தோழி மறுத்துக்கூறினா ளாயிற்றென்பது நச்சினுக்கினியம்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவிவன்புறையெதிரழிந்து
சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலாலே தலைவி வருந்தியதுகண்ட தோழி நீ வருந்துவது புறத்தார்க்குப் புலனாயின் அலராகுமென்று வற்புறுத்துவது கேட்ட தலைவி நம்மூர் இனிமையுடைய தாயினும் நமது தலைவன் பிரிந்தவுடன் வெறுப்பாகத் தோன்றுகின்றதாதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாதொழிவெனன அழங்கிக் கூறாநிப்பது.

உலோச்சனூர்பாடியது.

கூ.அ. வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்
பாட்டம் பொய்யாது பாதவர் பகர
விரும்பனந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழு
மார்கலி யாணர்த் தாயினுந் தோடுகெழு
மெல்லம் புலம்பன் பிரியிற் புல்லெனப்
புலம்பா கின்றே தோழி கலங்குநீர்க்
கழிசூழ் படப்பைக் காண்ட வாயி
லொலிகா வோலைமுண்மிடை வேலிப்
பெண்ணை யிருவீடுங்கண்
வெண்மணற் படப்பையெம்முழுங்க ஊரே.

உரை:—தோழி, கலங்கிய நீரையுடைய கடற்கழி சூழ்ந்த தோட்டங் களையுடைய ‘காண்ட வாயில்’ என்னு ளுமிலுள்ள கழைந்த முற்றிட

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௫௩

புனையோலையோடு முட்களைச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வேலியகத்துப் பனை மரங்க ஞாயர்ந்த வெளிய மணல்மேட்டினை யுடைய பக்கஞ்சூழ்ந்த ஒலிமிக்க எம்மூரானது, கடவிடத்து மீன்வேட்டைமேற் சென்றார்க்கு ஆங்குத் தப் பாத பெறவேண்டி மழைபொய்யாது பெய்தலானே வலைவளஞ்சிறப்ப அவ் வலைவளத்தால் வந்த பொருளைப் பிறநாட்டிற்சென்று பரதமாக்கள் விலைக்கு விற்று வர அப் பொருளையிந்து சரியபனையின் இனிய கள்ளைப் பெற்றுண் ணுபவராய் மகிழ்ந்திருக்கும் நிரம்பிய ஒலியையுடைய புதுவருவாயினை யுடைய தாயினும் தொகுதி விளங்கிய நமது மெல்லிய கடற்சேர்ப்பன் நம் மைவிட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் நம்மூரானது பொலிவழிந்தாற்போல வருத்த முடையதா யிராநின்றது; ஆதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாது ஆற்றி யிருப்பேன்? எ - று.

பாட்டம் - மேகம்; “வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்” என்றார், (எக), பழமொழியினும், “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தமிழ்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின.” (குறள்-கஎ,) என்பதனாலும் கடற்பொருளுக்கு மழை இன்றியமையாமை யறிக. தோடு - படைமுதலியவற்றின்தொகுதி. ஆங்கண் - அவ்விடம்; அசையுமாம். காவோலை - முற்றிய ஒலை; முற்றிக் காய்ந்த ஒலையுமாம். ‘தோழீ, ஊர்யாணர்த்தாயினும் புலம்பன் பிரியிற் புலம்பாகின்னு’ எனக் கூட்டுக. ஆதலின் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௩௮)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரண்டாங்கூட்டத் தெதிர்ச்சியில்
தலைவன் சொல்லியது.

எ - று, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கி இடந்தலைப்பாடுற்றுச் சென்று முந்துறக்கண்ட தலைமகன் அத் தலைமகனோடுக்கி நீ நாணுகின் றனை, யானுற்றகாமம் தாங்குத வெளியதொருகாரியமோ; நின் கண்களே யன்றி நின் தோள்களும் என்னை வருத்துகின்றனகாணென்று மெய்தொட் டப்பயிறன் முதலானவற்றை யுள்ளடக்கிக் கூறாநிற்பது.

மருதனிளநாகனாற்பாடியது.

௩௯. சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழரின்
றிருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிசுற் றுங்குத லெளிதோ
கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
புவிவினை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்

திசு நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ வல்ல நண்ணு
ரரண்டலை மதில ராகவு முரசுகொண்
டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூட லன்னநின்
கரும்புடைத் தோளு முடையவா லணங்கே.

உரை:—நங்காய், யான் நின்னைத் தழீஇக்கொண்டு சிலகூறின் அவற்
றை எதிரேற்றக் கொள்ளாயாய் நின் அழகிய மூகம் இறைஞ்சிநின்று கண்
புதைத்து நாணுகின்றனை; விரைவாக, காமமானது கைகடந்து மிகுமாயின்
அதனை யான் தாங்கியிருத்தல் எளியதொருகாரியமாகுமோ? புலி நடுங்கு
மாறு அதன் வளைந்த கரியநிறமுள்ள வரிகளையுடைய பெரிய முதுகிலே
குத்திவீழ்த்தி விளையாட்டயர்ந்த புலவுநாற்றத்தையுடைய களிற்றின் இனிய
துனியையுடைய மருப்புப்போலக் கடைமணிசிவந்த நின் கண்கள்தாமோ
சினவாநின்றன? அவைமட்டுமல்ல; பகைவர் அரண்மிக்க மதிவிடத்திற்
போர்தாராகவும் உடனே மேல்வீழ்ந்து வென்று அவரது முரசைக் கைக்
கொண்டு அவரார் பாதுகாக்கப்படுகின்ற அரணையுங் கைப்பற்றிய போரிற்
கொல்லவல்ல பாண்டியனது பெரிய புகழையுடைய மதுரையையொத்த
நின்னுடைய தொய்யிலாவெழுதப்பட்ட கரும்பையுடைய தோள்களும்
என்னைவருத்துதலையுடையனகாண்; எ - று.

மதிலராக எனவும் பாடம்.

கரும்பு - காமனதுவில்; தொடர்புடைமையில் தழீஇக்கொண்டு கூறப்
பட்டது.

முகமிறைஞ்சி நாணக்காண்டலிற் றன்கூற்றை ஏற்றுக்கொண்டிலன்
போலுமெனக் கொண்டு எதிர்கொள்ளாது வெறுத்தனையென்றான். தாங்
குதலெளிதோ என்றது நீ வெறுத்தனையெனினும் காமந்தாங்குத லெளி
தன்றாதலின் மேல்வீழ்ந்து முயங்குவேனென்றதாம். கண்ணுந் தோளுங்
கதத்தன வென்றது அவை என்னைவருத்தாவாறு கண்ணு நையந்துநோக்கித்
தோனா னீணைத்து முயங்குகவென்றதாம். மற்றும் இதனுள் தழீஇக்கொ
ண்ட தென்றது மெய்தொட்டுப்பயிறலும், சிலகூறில் என்றது பொய்பா
ராட்டலும், நாணுதி யென்றது இடையூறுகிளத்தலும், தாங்குதலெளிதோ
வென்றது நீடுநினைந்திரங்கலும், புலியிடைத்தோய்ந்து சிவந்த மருப்புப்
போல என்னிடைத்தோய்ந்து காமக்குறிப்பினும்சிவந்தகண்ணென்றது கூடு
தலுறுத்தலுங் கூறியவாற்றிக. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - ஆற்றாமை
யுணர்த்தல். (ந.க.)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௫௫

[மருதம்.]

இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கேட்பப்
பரத்தை சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி பொறை
யுயிர்த்து விடுத்த வெள்ளணிகண்டு பெயர்ந்து தலைவிபாற்செல்லக்கண்ட
பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர்கேட்பத் தனக்கு மகன்பிறந்தானென்னு
மகிழ்ச்சியால் ஊரன் கன்வனைப்போல மெல்ல துமது இவ்வயினுற்றான்
போலு மென்று நகையாடிக் கூறாற்பது.

கோண்மாநெடுங்கோட்டனார்பாடியது.

சு௦. நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்டக் ;
குரையிலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப்
பெரும்பாண் காவல் பூண்டென வொருசார்த்
திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப
வெறியுற விரிந்த வறுவை மெல்லனைப்
புனிறுநாறு செவியொடு புதல்வன் றஞ்ச
வையவி யணிந்த நெய்பாட் டரணிப்
பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை யீரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல
வகன்றுறை யூரனும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே.

உரை:—காவலையுடைய மாளிகையிடத்து நெடிய நாவையுடைய ஒள்
ளிய மணி ஒலியாநிற்ப ஒலிக்கின்ற தெங்கக்கீற்றான் மிடைந்து புனைந்த
மணல்பரப்பிய பந்தரின்கண்ணே, முன்பு பரத்தையிற்சென்றவழிப் பெரிய
பாணர் தலைவனைச்சூழ்ந்து காவலை மேற்கொண்டாற்போலத் திருந்திய கல
ணணிந்த மகளிர் இப்பொழுது நன்னிமித்தமாகநிற்ப, நறுமணமிக விரிப்பு
விரிந்த மெல்லிய அணையின்மீது செவிலியுடனே ஈன்ற அணுமைவிளங்
கிய புதல்வன் துயிலாநிற்ப, வெண்கடுகையப்பிய எண்ணெய்தேய்த்து ஆடும்
நீராட்டினால் ஈரிய அணியையுடைய குளிர்த்த நெய்பூகிய மிக்க மென்மை
யாகிய உடம்பினையுடைய அழகுவிளங்கிய மனைவிதான் தன் ஈரிமையு
மொன்றோடொன்று பொருந்த வறங்காநிற்ப அகன்ற நீர்த்துறையை
யுடைய யூரனும் சிறந்த தந்தையின் பெயரானாகிய தன்மைந்தன் பிறந்தத
னால் இடையாமத்திருளிலே கன்வனைப்போல வந்துற்றான்; எ - து

இசு நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

விரிச்சி - நிமித்தம். அறுவை - ஆடை. ஐயவி - வெண்கடுகு. குரை-
அசையெனக்கொண்டு இலையான் வேய்ந்த பந்தரெனக் கூறிலும் அமையும்.
ஐயவி - காவலாக அணிவது; அணங்குகள் அணங்காமைக்கு. மாறு - மூன்
றனுருபின் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். கள்வன்போல என்றது சிறு
மைப்பற்றிய நகையுமாம். மற்றுமிது கிழக்கிடுபொருளாக முதலொடு முத
லேவந்த வினையுமமுமாம். இனி இப்பாட்டு முன்பு வருங்காலத்த வாறாது
மைந்தன் பிறந்ததனால் வந்தானெனத் தோழிகூறியதாக வுரைப்பினு
மமையும்.

மணி கடிமனை யிரட்டலென்றது தலைமகனது செல்வமிருதி கூறிய
தாயிற்று. பரத்தையர்காணிற் பலர்கொள்பலகைபோலப் பற்றி யீர்த்தலு
மீர்ப்பொன அவர் காணுமை நள்ளிருளிற் கள்வன்போல வந்தனென்ற
தாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய எள்ளல்பொருட்டாக வந்த நகை.
பயன் - தலைமகனை இயற்பழித்தல். (சு0)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத்
தோழி உலகியல்கூறி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைவனார் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவி வருந்தியபொழுது,
முன்னாள் நின் குறநடைக்கூட்டம் விரும்பிப் பிரியாதிருந்தவர் இப்பொ
ழுது பொருளீட்டுமாறு சேணிடைச்சென்று வருந்துவதானது பின்னர்
நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட்டன்றோவென இவள்
விரும்புதெரிக்கொள்ளும் உலகியலையெடுத்துக்காட்டித் தோழி வற்புறுத்திக்
கூறுகிற்பது.

இளந்தேவனார்பாடியது..

சுக. பைங்கண் யானைப் பருஉத்தா ஞுதைத்த
வெண்புறக் களரி விடுநீ றுடிச்
சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் பைபயப்
பார மவிசிறு கூவலிற் றணியு
நெடுஞ்சேட் சென்று வருந்துவர் மாதோ
வெல்லி வந்த நல்லிசை விருந்திற்குக்
கிளரிழை யரிவை நெய்துழந் தட்ட
விளநு னம்புகை யெறிந்த நெற்றிச்
சிறுதுண் பல்விடர் பொறித்த
குறநடைக் கூட்டம் வேண்டு வோரே.

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௫௭

உரை:—வினங்கிய கலனணிந்த அரிவையே, இரவின் கண் வந்த நல்ல புகழையுடைய விருந்தின ருண்ணவேண்டி. நீ நெய்யை அளாவவிட்டுக் கொழுவிய தகையைச் சமைத்ததனாலாகிய புகைபடிந்த நெற்றியின்கட் சிறிய தண்ணிய பலவாய வியர்வைநீர் தோன்றப்பெற்ற குறுகிய நடை யொடுசென்ற நின் புணர்ச்சியை அக்காலத்து விரும்பினவர் பசிய கண் களையுடைய யானை தன் பருத்தகாலா லுதைத்தலிற் பொடிபட்ட வெளிய மேவிடத்தையுடைய பாழ்நிலத்திலுள்ள விடுபுழுதி மூழ்கப்பெற்றுச் சுரத் தின்கண் வந்து வருந்திய வருத்தமெல்லாம் மெல்லநடந்த பருத்திகள் குழ முளைத்திருக்கின்ற சிறிய கிணற்றிற் சென்று தணித்துக்கொள்ளாநிற்கும் நெடிய மிக்க சேணிடத்தேகி வருந்தாநிற்பார்போலும்; அங்ஙனம் போய் வருந்துவதும் பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட் டன்றோ? இதனையாராயாது நீ வருந்துவதென்னே? ஏ -று.

பாரம் - பருத்தி; இது பருத்திவாணிப்ர் அந்நெறியிற் சென்று கூவல ருகிற்றவ்வுழி ஆண்டு அவ்வித்துதிர்ந்து முளைத்திருப்பது. விளர்-கொழப்பு. விருந்தெதிர்கொண்டமை கூறலின் உலகிய லாயிற்று; இஃது ஒப்புர வெனவும்படும். மெய்ப்பாடு - அழகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (சக)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ -து, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு குறித்தபருவத்து வருகின்ற தலைமகன் பாகனினோக்கிப் பாகனே, மழைபெய்தலும் தவளைகொலித்த லினாற் செல்லுகின்ற தேரின் மணியொலியை நமது காதலி யறிந்தில னதனால் நீயிர் போய்த் தெரிவிப்பீரென இளையவரவிடுத்தலும் அவர்சென் றறிவித்தனராக, உடனே அவன் நீராடித் தன்னைப் புனைந்துகொள்ளுந் தறுவாயில் யான்சென் றுட்புகாநிற்ப ஆங்கு என்னையிணைத்து மகிழ்நிலை மறத்தற்கரிதுகாணென முன்பொருகால் நிகழ்ந்ததனைக் கூறாநிற்பது.

கிரத்தனார்பாடியது.

சஉ. மறத்தற் கரிதாற் பாக பன்னாள்
வறத்தொடு பொருந்திய வுலகுதொழிற் கொளீஇய
பழமழை பொழிந்த புதுநீ ரவல
நாநலில் பல்கினை கறங்க நாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுத லதனா
லேகுமி னென்ற வினையார் வல்லே

இது நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

யில்புக் கறியுந் ராக மெல்லென
மண்ணாக் கூந்தன் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்சூர லழுத்திய
வந்திலை புகுதலின் மெய்வருத் துறாஅ
வனிழ்ப்பு முடியினள் கவைஇய
மடமா வரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே.

உரை:—பாகனே, நீரின்மையாலே கோடையில் பலநாளாக வறட்சி யுற்ற உலகத்து உயிர்கள், மகிழ்ச்சியோடு தத்தந்தொழிலை மேற்கொண்டு நிகழ்த்துமாறு தொன்றுதொட்டுப் பெய்யும் வழக்குப்போல மழைபெய்ததன லாய புதிய நீர்நிரம்பிய பள்ளங்கடோறும் நாவினு லொலிக்கின்ற பலவாய கூட்டத்தையுடைய தவளைக ளொலித்தலானே நாம் செல்லுகின்ற தேரிற் கட்டிய நாவினையுடைய மணிகளினொலியை ஒள்ளிய துதலையுடைய நமது தலைவி கேட்டறிந்திலன்; ஆதலின் நீயிர் முன்னேசென்று கூறுமினென்ற படி அக்கட்டளையை யேற்ற இளையோர் விரைந்து நமது மாளிகை யிற் புருந்து அறிவித்தனராக, உடனே மெல்ல அதுகாறஞ் சிவிக் கைசெய்யாத கூந்தலின் மாசுபோகத் துநீராடிச் சிலவாய மலரைக்கொண்டு பலவாய கூந்தலிலேமூடிக்கின்ற அத்தறுவாயில் யான் உள்ளேபுகுதலும் என்னை நோக்கித் தன்மெய் துவள வந்து அவிழ்த்துருவியு முடியினளாய் என்னை யணைத்துக்கொண்ட மடப்பத்தையுடைய சிறந்த நமது அரிவை மகிழ்ந்து கொண்டாடுந்தன்மை யாம் மறத்தற்கரியதுகாண்; அத்தகையா ளின்றும் மகிழ்ந்தணைக்குமாறு விரைவிலே தேரைச்செலுத்துவாயாக;எ-று.

புது நீராவது என்றும் பாடம்.

உலகு - உயிர். அவல் - பள்ளம். அறியுநர் - அறிவிக்குநர் என்பதன் விவ்விருதிதொக்கது. என்ற - ஏதுப்பொருட்டில்வந்த பெயரெச்சம். ரூரல்- கூந்தல். கவைஇய - அணைத்த.

முன்னிகழ்ச்சி கூறு முகத்தாலே இன்றும் மழைபெய்யாநின்றதெனத் தான் தலைவிக்குக் குறித்தபருவத்தைக் குறிப்பித்தான். கற்பு மிகுதிகூறு வான் மண்ணாக் கூந்தலென்றான்; தம் வனப்பைக்கண்டு மகிழும் ஆடவரில் வழிக் கற்புடைமகளிர் தம்மைப் புனையாராகலின். மெய்வருத்துறா என அவளது காமமிகுதி கூறினான். இவ்வளவு காமமிகுதியுடையவள் மண்ணாக் கூந்தலெனவே அவளது நிறையுடைமை கூறினானாம். கவைஇய என அன்பின்மிகுதியு முடன்கூறினான். அத்தகையான் என்பதுமுதற் குறிப் பெச்சம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் விரைந்து தேர் கடாவல்.

(சஉ)

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௫௯

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவனைச்
செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன்தான் வினாவயிற் பிரிதலை யறிவிப்பக் கேட்டதோழி
நீயிற் பிரிந்து சுரம்போருதல் துமக்கு உவகையுடைத்தாயிராநின்றது, அங்
கனம் பிரிதலைக் கேட்டவுடன் இவட்குப் பெரியதோ ரழிவுவாராநின்றது,
ஆதலின் ஏற்றது செய்ம்மினெனச் செலவழுங்கக் கூறாநிற்பது.

எயினந்தையார்பாடியது.

சுந. துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பி
னென்றூழ் நீடிய குன்றத்துக் கவாஅ ;
னோய்ப்சிச் செந்நா யுயங்குமரை தொலைச்சி
யார்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்நாட்
டருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க்கு வல்சி யாகும்
வெம்மை யாரிடை யிறத்த னுமக்கே
மெய்ம்மலி யுவகை யாகின் றிவட்கே
யஞ்ச லென்ற விறைகை விட்டெனப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்தலிற்
கனையுநர்க் காணாது கலங்கிய வுடைமதி
லோரெயின் மன்னன் போல
வழிவுவர் தன்று லொழிதல் கேட்டே.

உரை:—வெள்ளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற வெயில்விளங்கிய
வெப்பத்தையுடைய கோடைநீடிய மலைப்பக்கத்தில் துணுகிய பசியை
யுடைய செந்நாய், வாடிய மரையாவைக் கொன்றுபோகட்டுத் தின்றொழித்த
மிச்சில் நெடுந்தூரத்திலுள்ள வேற்றுநாட்டினின்று செல்லுதற்கரிய பாலை
நிலத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற மாந்தர் உண்ணுமுணவாயிருக்கும் வெப்
பமுற்ற அரியவழியிலே செல்லுதல் துமக்கு உடம்புநிறைவுற்ற மகிழ்ச்சி
யுடைத்தா யிராநின்றது; இவட்கோவென்றால் நீயிற் பிரிந்து போதலைக்
கேட்டவுடன் ‘அஞ்சாதேகொள்’ என்ற துணைவயின்வந்த அரசன் கைவிட்
டானாக, அப்பொழுது பைங்கண்ணையுடைய யானைப்படையையுடைய
பகைவேந்தன் தன்மதிப்புறத்துவந்து தங்கலுந் தனக்குவந்த துன்பத்தைப்
போக்குபவரைக் காணாமல் கலக்கமுற்ற உறுப்புக்களமைந்த உடைந்த ஒரு
மலையையுடைய அரசனைப்போல அழிவுவாராநின்றது, ஆதலின் ஏற்ற
தொன்றனைச் செய்ம்மின்; எ - து

௬௦ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருப்பு - வெப்பம். என்றும் - கோடை. ஒப்பசி - துட்பமாகியபசி. ஆரிடை - அரியவழி. ஆகின்ற - ஆகிற்று. எயில் - மதிவிறப்பு. துணை யரசன் காதலனாகவும், அவன் கைவிட்டவுடன் பகையரசன்புகுதல் தலை வன்பிரிந்தவுடன் காமந்தலையெடுத்துப் புகுதலாகவும், ஒருடைமையில் ஏனைய கழிந்த எஞ்சிய நாணமொன்றே அதுவுஞ் சிதைந்து நின்றதாகவும், மன் னன் தலைவியாகவும் உவமையும் பொருளு மொத்தவாற்றிக.

இறைச்சி:—செந்நாய்தின்ற மரையாவின் தகை நெறியிற் செல்வோர்க்கு உணவாகுமென்றதனானே நீயுண்டெஞ்சிய தலைவியினது நலனைப் பசில யுண்டொழிக்கு மென்றதாம். எனவே முற்பட இறைச்சியாற் பொருள் கொள்ளுமாறு கூறக்கேட்டும் தலைவன் பிரிதலே மேற்கோடலின் வெளிப் படையுமத்தானுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தானாயிற்று. மெய்ப்பாடு-பிறன் கட்டோன்றிய அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்கு வித்தல். (௪௩)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இற்செறிப்பிற் பிற்றைநூன்று தலைமகன் குறிபிடத்துவந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பகற்குறிவந்தொழுநூளுள் யாதொருகாரணத்தாற் பிரிதலும் அவ்வழி வேறுபட்டதலைவியின் வேறுபாடறிந்த செவிலி அவளை இற்செறித்தபின் மற்றைநாட் குறியிடத்து வந்த தலைவன் சன்னெஞ்சை நோக்கி நீ மலைநாடன்மகளை முன்னரே கருதித்துய்த்து மகிழாமல் மனை வயிற்செறிக்கப்பட்ட பின்பு கருதிய நின்னாலோ அவன் அறியத்தக்கவ னென வருந்திக் கூறநிற்பது.

பெருங்கௌசிகனூர்பாடியது.

சச. பொருவி லாயமோ டருவி யாடி
நீரலைச் சிவந்த பேரமர் மழைக்கட்
குறியா நோக்கமொடு முறுவ னல்கி
மனைவயிற் பெயர்ந்த காலை நினைஇய
நினக்கோ வறியுந் ணெஞ்சே புனத்த
நீயுலை வினைதினைக் கொடுங்கா னிமிரக்
கொழுங்குரல் கோடல் கண்ணிச் செழும்பல்
பல்கினைக் குறவ ரல்கயர் முன்றிற்
குடக்கா யாசினிப் படப்பை நீடிய
பன்மர வுயர்சினி மின்மினி விளக்கத்துச்
சென்மழை யியக்கங் காணு
நன்மலை நாடன் காதன் மகளே.

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௯௧

உரை:—நெஞ்சே, கொல்லையிலுள்ள நீண்ட இலையையுடைய முற்றிய கதிரைத் தாங்கமாட்டாமே சாய்ந்த திணையின் வளைந்த தான் நிமிர்ந்து நிற்முமாறு அவற்றின் கொழுவிய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போதலைக் கருதிச் செழுவிய மிக்க பலகூட்டமுடைய குறவர்கள், சிறார் கூடித்தங்கி விளையாட்டயர்கின்ற முன்றிலின்கணிருந்து குடம்போன்ற காயையுடைய ஆசினிப்பலாவையுடைய தோட்டத்தில் நீண்ட பலவாய மாங்களினுயர்ந்த கிளாகளிலுள்ள மின்மினியை விளக்கமாகக்கொண்டு விசும்பிற் செல்லு கின்ற மழைமுகிலி னியக்கத்தை யறியாநிற்கும் நல்ல மலைநாடனது அன் புள்ள புதல்வி, ஒப்பில்லாத தோழியர் கூட்டத்துடன் அருவியீரோடி அங்கு நீரான் அலைக்கப்படுதலாலே சிவந்த பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்களின் குறிக்கப்படாத பார்வையையும், புன்னகையையும் நமக் குத்தந்து தனதுமனையிடத்துச் சென்றுவிட்டபிற்பாடு கருதிவந்த நின் னாலோ அவ ளறியத்தக்கான்? முன்னரேயன்றோ கைப்பற்றிக் கொண் டிருக்கவேண்டும்? எ - று.

கால் - தான். குரல் - கதிர். இயக்கம் - சஞ்சாரம். நினக்கு - உருபு மயக்கம். இதனால் ஆண்டுப்போர் தின்பத்துய்த்தாயில்லை; பின்னர்வந்து புலம்புதி யென்றவாறு. குறவர் திணைகொய்தலைக் கருதி யுறையுமுன்றி லென்னுங் குறிப்பால் திணைகொய்யப்பட்டதும் தலைவி பின்னர்ச் சூனை யாடி மனைவயிற்புக்கதுங் கூறியவாற்றா லிற்செறிப்புண்ட பின்னர்த் தலை வன் கூற்று நிகழ்ந்ததெனக்கூறினால் மனைவயிற்புக்கபின் இரவுக்குறிவேண் டற்பாற்றேயன்றி யிதநிகழாதெனவும், அலரானும் பிறவாற்றாறு மறித்து முிச் செவிவி இற்செறிக்குமெனவும், அவ்வயின் இக்கூற்றநிகழ்ந்ததென வுங் கூறிவிடுக்க.

துய்க்குந்தோறும் புதுமைபயத்தவின் முன்புதுகார்த்தன கனவேபோலு மெனக் கருதித் தான்துய்த்திலனேபோலக் கூறினான்; நோக்குமுறுவலு மட்டுமேநல்கினுளென்றமையின்.

உள்ளுறை:—குறவர் மின்மினியைவிளக்காகக்கொண்டு மழையியக்கத்தை நோக்கியிருத்தல்போல நீயும் தோழிகூற்றால் தலைவியினியக்கத்தைக் காண முயலுகின்றனேபோலு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய அவலம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (சச)

[நெய்தல்.]

இது, குறாவேண்டிய தலைவனைத் தோழி
சேட்படுத்தது.

எ - று, பாங்கியிற்சூட்டத்துத் தன்குறை கூறிச்சென் றிரந்த தலை வனைத் தோழிநோக்கி நீ உயர்குலத்தரசன்மகளுதவின் தாழ்ந்த பாசவர்

௯௨ நற்றிணைநாணுறு மூலமும் உரையும்.

குலத்தானை மணக்கற்பாலையல்ல, எமக்கு நலன்என்னவேண்டுகிடந்தது? நாற்றத்தேமாகலி எனகன்றுநல்; எம்வாழ்க்கை நும்மோடொத்ததன்றெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துச்சேட்படுத்தாநிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது—தோழியானவன் தலைமகளதுபெருமையும் தனதுமூயற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இவ்வளவருமையுடையான் இனி நமக்கு எய்துதற் கருமையுடையானென இக் களவுப்புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக் கியை வதை மறுத்துக்கூறாநிற்பது.

.....

சுரு. இவளே, காண னண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீனிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே
நீயே நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகளே
நிணச்சுற வறுத்த வுணக்கல் வேண்டி
யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல நெவனே
புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புராவதோ வன்றே
யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே.

உரை:—நின்னாற் காதலிக்கப்படு மிவன்தான், கடற்கரைச் சோலை யிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே யிருக்கின்ற, நீலநிறத்தை யுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று விலவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீதானும் நெடியகொடிகள் காற்றா லசைந்து நுடங்குங் கடைத்தெருக்களையுடைய பழைய ஐரின்கணுள்ள கடிய செலவீனையுடைய தேரையுடைய செல்வமன்னனது காதலிற்பெற்று வளர்த்த புதல்வனாயிராநின்றனை; ஆதலிற் குலத்துக்கே பொருத்தமில்லை; அங்ஙனமணப்பதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறாமீனையறுத்திட்ட தசை களைக் காயவைத்தல்வேண்டி வெயிலிற்போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்ட மாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஒட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்தநலந்தான் யாதுவேண்டுகிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா; சுறாநிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவுநாற்றம் நாறுகின்றேம்; இங் நாற்றம் நீ பொறுயாதலின் எம்மருகில் வராதேகொன்; அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; கடனீரை விளையுலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௬௩

வாழ்க்கையானது தும்மோடொக்க வுயர்வுடைத்தன்று; எம்போன்ற பரதவரில் நின்றோன்ற செல்வமாக்களையு மெங்கண்மர புடைத்தாயிராநின்றது.

புள் - காக்கை.

கடலைக் கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் மூர்க்கராதலின் நின்னைக் காணின் ஏதமிழைப்பரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார்மகள் என்றது இரக்தமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர்மகனாதலின் நீயெடுத்துன்பத்துக் கிரங்கானெனக்கூறியதாம். உணக்கல்வேண்டிப் புள்ளோப் புலேமென்றது நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்படவொட்டாது போக்குவேமென்றதாம். இது தோழி தனதுகாவலொடு மாறுகொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு மாறுதுமென்றது எம்போல்புலவுநாற்றத்தொடுவரி னியையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்டதலைவ னாற்றாளுக, அவனாற்றாதல் வேண்டிக் கூறப்பட்டது. செலநின்றீயென்றது குறியிடமிது தகுதியுடைபதன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே' என்றது அவன் நின்னை அரியனாகச்செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாண் மறந்திருத்தலான அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைவனாகக்கூறினானெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். புயன் - செவ்வீபெறுதல். (சுடு)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகனா ல் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி யியனே, இவன் கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற் பிரிது மென்ற தும்மைத் தெருட்டி இனமையதருமையும் அன்பினதகலமும், நாட்டற்கியலுமோ, ஆதலின் நீயிரே பேணற்பாலிரென மறுத்துக்கருப்பது.

.....

ச.சு. வைக றேறு மின்பமு மிளமையு

மெய்க்கணை நிழலிற் கழியுமில் வுலகத்துக்

காணீ ரென்றலோ வரிதே யதுநனி

பேணி ராகுனி ரையவென் றேழி

பூணணி யாகம் புலம்பப் பாண

ரயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றையந் தீங்கனி ।

பறையறை கடிப்பி னறையறையாத் துயல்வா

வெவ்வளி வழங்கும் வேப்பயி, லழுவத்

தெவ்வ மிகுஉ மருஞ்சர மிறந்து

கூஉ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

குலத்தானை மணக்கற்பாலையல்ல, எமக்கு நலன்என்னவேண்டிக்கிடந்தது? நாற்றத்தேமாகவினகன்றுநல்; எம்வாழ்க்கை தும்மோடொத்ததன்மெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துச்சேட்படுத்தாநிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது—தோழியானவள் தலைமகளதுபெருமையும் தனதுமூயற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இவ்வளவுருமையுடையான் இனி நமக்கு எய்துதற் குருமையுடையாளென இக்களவுப்புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக் கியை வதை மறுத்துக்கூறுநிற்பது.

.....

சரு. இவளே, கான னண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீனிற் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே
நீயே நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே
நிணச்சுறு வறுத்த வுணக்கல் வேண்டி
யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல நெவனே
புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
தும்மொடு புரைவதோ வன்றே
யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே.

உரை:—நின்றுந் காதலிக்கப்படு மிவன்தான், கடற்கரைச் சோலை யிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே யிருக்கின்ற, நீலநிறத்தை யுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று விலவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீதானும் நெடியகொடிகள் காற்றா லசைந்து நுடங்குங் கடைத்தெருக்களையுடைய பழைய ஓரின் கணுள்ள கடிய செலவியையுடைய தேரையுடைய செல்வமன்னனது காதலிற்பெற்று வளர்த்த புதல்வனாயிராநின்றனை; ஆதலிற் குலத்துக்கே பொருத்தமில்லை; அங்ஙனமண்ப்பதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறாமீனையறுத்திட்ட தசை களைக் காயவைத்தல்வேண்டி வெயிலிற்போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்ட மாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஒட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்தநலந்தான் யாதுவேண்டிக்கிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா; சுறாநிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவுநாற்றம் நாறுகின்றேம்; இங் நாற்றம் நீ பொருயாதலின் எம்மருகில் வராதேகொள்; அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; கடனீரை விளையவலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௯௩

வாழ்க்கையானது தும்மோடொக்க வுயர்வுடைத்தன்று; எம்போன்ற பரத வரில் நின்றோன்ற செல்வமாக்கலையு மென்கண்மர புடைத்தாயிராநின்றது.

புள் - காக்கை.

கடலைக் கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் மூர்க்கராதலின் நினைக்காணின் ஏதமிழைப்பரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார்மகள் என்றது இரக்கமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர்மகளாதலின் நீ படுந்துன்பத்துக் கிரங்கானெனக்கூறியதாம். உணக்கல்வேண்டிப் புள்ளோப் புலேமென்றது நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்படவொட்டாது போக்குவேமென்ற தாம். இது தோழி தனதுகாவலொடு மாறுகொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு நாறுதமென்றது எம்போலப்புலவுநாற்றத்தொடுவரி னியையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்டதலைவ னாற்றாளுக, அவனாற்றதல் வேண்டிக் கூறப்பட்டது. செலநின்றீயென்றது குறியிடமிது தருதியுடை பதன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே' என்றது அவன் தன்னை அரியனாகச்செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாண் மறந்திருத்தலா னே அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைவனாகக்கூறினானெனவுமாம். மெய்ப் பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செவ்வியபெறுதல். (௪௫)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகனா ல் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி யுயனே, இவன் கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற் பிரிது மென்ற தும்மைத் தெருட்டி இனமையதருமையும் அன்பினதகலமுங் காட்டற்கியலுமோ, ஆதலின் நீயிரே பேணற்பாலிரென மறுத்துக்கரு திப்பது.

.....

௪௬. வைக றோறு மின்பமு மிளமையு

மெய்கனை நிழலிற் கழியுமில் வுலகத்துக்

காணீ ரென்றலோ வரிதே யதுநனி

பேணீ ராகுவி ரையவென் றோழி

பூணணி யாகம் புலம்பப் பாண

ரயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றையந் திங்கனி !

பறையறை கடிப்பி னறையறையாத் துயல்வா

வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயி லழுவத்

தெவ்வ மிகுஉ மருஞ்சர மிறந்து

௬௬ நற்றிணை நா னூறு மூலமும் உரையும்.

நன்வா யல்லா வாழ்க்கை

மன்னாப் பொருட்டிணிப் பிரிதும்பா மெனலே.

உரை:—ஐயனே, எனதுதோழியின் கலன்களணிந்த மார்பகம் தனியே கிடந்து வருந்தாநிற்பக் கொன்றையி னினிய சுவையையுடைய கனிகன், பாணரென ஐயங்கொள்ளும்படியவாய் அவர் தமதுபறையைமூழ்க்ருங் குறத் தடிபோலப் பாதையில்விழுமாறு கிளைகள் மிகத் துவண்டாடக் கொடிய காற்று வீசாநின்ற மூங்கில்மிக்க இடத்தையுடைய துன்பமிக்குள்ள செல் லுதற்கரிய சுரத்திற்போய் நன்மைவாய்த்தலில்லாத வாழ்விற்குரிய நிலை யற்ற பொருளீட்டுதலிற் பிணித்தவுள்ளத்தோடு 'யாம் பிரிதும்' என்று நீயிர் கூறுதலானே இவ்வுலகத்து நான்தோறும் வில்லினின்றெய்யப்படுங் கணை சென்று குறியிலே கைக்கப்படுமளவையின் அக் கணை செல்லுநிழல் எவ் வண்ணம் விரைவிற் சென்றழியுமோ அவ்வண்ணம் இன்பமும் இளமையுங் கழியாநிற்கும், அவற்றைக் கண்டிலீரோவென்றல் அரிதேயாகும்; அவை, யாவர்க்குந் தெரிந்திருத்தலாலே; ஆகலின் அந் நிலையாமை யொன்றினையே விரும்பி ஆராய்ந்த அவ்வன்பமும் இளமையுங் கழியுந்திணை இவளைப் பிரி யீரா யுரைவீராக; எ - று.

புலம்பு - தனிமை. கடிப்பு - குறுந்தடி. மன்னாமை - நிலையாமை.

இன்பத்தா விளமைசிறத்தலின் இன்பத்தை முற்கூறினாள். இள மையு மின்பமும் வானா கழியப் பொருள்வயி னுள்ளந்தரப்பலால் நன்வா யல்லா வாழ்க்கையென்றாள். இளமையைக் கெடுத்தபின் பொருளாற்பய னில்லையாதலின் மன்னாப்பொருளென் றிகழ்த்துகூறினாள். கைக்குவருமின் பத்தைவிட்டு நிலையாப்பொரு ளீட்டுதிரோ வென்றாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செவ்வழுங்குவித்தல். (சக)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகளுக் குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - று, பிரிந்து நீட்டித்துச்சென்ற தலைவன் மீண்டுவந்து சிறைப்பு றத்தானாதலை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்துகொள்ளவேண் டித் தலைவியைநோக்கி அன்னையெடுத்த வெறி நின் பசுலையைத் தீர்த்தி லதே, இதனைக் கானகநாடனுக்குச் சொல்லுதுமோவென உள்ளுறையால் தாங்கள் படுந் துன்பமுஞ் சேரக் கூறாநிற்பது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

சஎ. 'பெருங்களி றுமுனை யட்டென விரும்பிடி

யுயங்குபிணி வருத்தமொ டியங்கல்செல் லாது

தற்றினைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௬௫

நெய்தற் பாசடை புரையு மஞ்செவிப்
பைதலங் குழவி தழீஇ யொய்யென
வரும்புண் ணூறுநரின் வருந்தி வைகுங்
கானக நாடற் கிதுவென யானது
கூறி னெவனோ தோழி வேறுணர்ந்
தணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங் காட்டி
வெறியென வுணர்ந்த வுள்ளமொடு மறியறுத்
தன்னை யயரு முருகுநின்
பொன்னேர் பசலைக் குதவா மாறே.

உரை:—தோழீ, தலைவனைப் பிரிந்ததனாலாகிய நின் மெய்வேறுபாட்
டைப் பிறிதொன்றாகக் கருதித் தெய்வத்தான் அறியப்படுகின்ற கழங்கில்
அம்மாறுபாட்டைக் காட்டுதலாலே வெறியெடுத்தவழித் தீருமென்றறிந்த
வுள்ளத்துடனே யாட்டையறுத்து அன்னையால் வணங்கப்படாநின்ற முரு
கவேள் நினது பொன்போன்ற பசலையைப் போக்குதற்குப் பயன்படாமை
யினாலே புலியானது பெரியகளிற்றியானையைக் கொன்றதேயென்று
அதன் கரிய பிடியானை வாடியதுன்பத்தொடும் வருத்தத்தொடும் இயங்க
மாட்டாமே நெய்தலின் பசிய இலையையொக்கின்ற அழகிய செவியை
யுடைய துன்புற்ற தன் கன்றினை யணைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தீர்த்
தற்கரிய புண்ணுற்றாரைப் போல வருத்தமுற்றிருக்குங் கானகநாட்டினை
நெருங்கி 'தீதலையளிசெய்யாமை காரணமாக இப்பசலை தோன்றிற்றுக்கண்
டாய்,' என்று யான் அதனைக்கூறின் அதனால் ஏதேனாவ் குற்றப்பாடுள
தாமோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

உருவை - புலி. அஞ்செவி - அகஞ்செவியுமாம். பைதல் - வருத்தம்.
ஒய்யென - விரைவாக. கோட்டம் - மாறுபாடு. காட்டி - காட்டவெனத்
திரிக்க. முருகு - பண்பாகுபெயர். கழங்கு - கழற்சிவித்துப் பலவற்றை
முருகன்முன் போகட்டு வேலன் தன்தலையில் ஆடைகுழிக் கையிற் பல
தலைகளிற் சிறுபைகளைக்கட்டிய கோலொன்றேந்தி அக்கோலாற் கழங்கு
வித்துக்களை வாரியெடுப்புழிக் குறிப்புக்காணுகின்ற ஒருவகைக்குறி. இதனை
“அருஞ்சரம்” என்ற (அகம் ௧௧௫.) செய்யுளாலறிக.

அன்னை வெறியெடுத்தானெனத் தலைவன் பிரிந்ததனாலைய தலைவியின்
வேறுபாடுகூறினான். வெறியெடுப்புப் பசலையைத் தீர்த்திலதென்றதனால்
அவளுக்குப் பசப்புத்தோன்றினமையறிவுறுத்தினான். நாடனுக்குச்சொல்
லுவாமென இதுகாறும் அவன் தம்மைக் கருதாதிருந்தமையறிவுறுத்தினான்.

உள்ளுறை:—களிற்றைப் புலிகொன்றதனாலே பிடியானை தன்கண்
நெருங்கின்று உயங்காநிற்குமென்றது நம் பெருந்தகைமையை அலர்கெடுத்த

௯௯ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

லாலே வருந்தி யான் நின்னுடன் சேரநின்று உயங்காநிற்பே னென்றதாம்,
மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (௪௭)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, கற்பிணுட் பிரிவுணர்த்திய தலைவினைத் தோழி நோக்கி முன்பு
நீயிர் தலைவியை உடன்கொண்டு வரும்நெறியில் எதிர்த்தாரைப் போர்
தொலைத்துச் செல்லுங்காலே என்னையன்மார் பின்தொடர்ந்துவருதலும் எம்
மைக் கைவிட்டு மறைந்துகொண்டகாடு இப்பொழுதும் என்கண்ணெதிரி
லிருப்பதுபோலச் சுழலாநிற்கும்; அதனுள் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீரென மறுத்
துக் கூறாநிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௪௮. அன்றை யனைய வாகி யின்றுமெங்
கண்ணுள் போலச் சுழலு மாதோ
புல்லிதழ்க் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பு,
'வைகுறு மீனி னிணையத் தோன்றிப்
புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்திடைக்
கிழனென விடிக்குங் கோற்றொடி மறவர்
வடிநவி லம்பின் விணைய ரஞ்சா
தமரிடை யுறுதர நீக்கநீ
ரெமரிடை யுறுதர வொளித்த காதே.

உரை:—புல்லிய புறவிதழையுடைய கோங்கினுடைய மெல்லிய இதழ்
மிக்க குடைபோன்ற மலர்களெல்லாம் வைகறைப்பொழுதிலே விசும்பின்
கண் விளங்குகின்ற மீன்களாமெனக் கருதும்படி தோன்றாநின்று காதெங்
கும் அழகமைந்த மலர்மணம்விசும் கண்ணெறியிலே 'கிழன்' என்னும் ஒசை
யுண்டாக மோதாரின்ற அழகிய வீரவனையணிந்த மறவர் கூர்மைபயின்ற
அம்பினாற்செய்யுங் கொடுத்தொழிலையுடையராய் அஞ்சாது தும்பால் அமர்
செய்யவந்தபொழுது அவரைவென்றுபோக்கி அப்பால் எம் ஐயன்மார் எங்
களைத்தேடிப் பின்தொடர்ந்துவருதலும் அதனைநோக்கிய நீயிர் எம்மைக்
கைவிட்டுத் தமியராய்ச்சென்று மறைந்துகொண்டகாடு, (௧) அன்றைநாளில்
அத்தன்மையவாய்த் தோன்றியவன்றி இற்றைநாளினும் எம் கண்ணெதி
ரிருத்தல்போலச் சுழலாநிற்கும்; அக்காட்டின்கண் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீர்?

புறவு - காடு. வடி - கூர்மை. தொடி - வீரவனா. மீனிநிணைய.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௬௭

ஆறலைகள்வராகிய மறவர் அமரைக்கியென்றது அவர் யாதும் தலை வற்குப்பகைமையுடையரல்லாதலின் அவரைக்கொல்லாமல் வென்றுநீக்கி னமை கூறுவான்போன்று தலைவனது அருளுடைமைகூறினான். அத்தகைய அருளுடையீர் தும் வரைப்பினளாய இவளைக் கைவிடற்பாலீரல்லீரென்ற தாம். மறைந்தமைகூறியது போர்தொடங்கின் எம்பெருமானுக்கு ஏதம்நிக முமோவெனக் கவன்று தலைவி யிறந்துபடுமாதலின் அவள் கவலாதவாறு மறைந்தமை கூறியதாம்.

இறைச்சி:—கோங்கம்பூ மலர்ந்து காடு அழுகுகொண்டவென்றது நீயிர் தலைவிபால் முகமலர்ந்துறைதலால் இல்லறம் அழுகாக நடைபெறுகின்ற தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செலவ முங்குவித்தல். (௪௮)

[நெய்தல்.]

(௧.) இது, தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி

நயப்பித்தது.

எ - து, தலைவன் இரவில்வந்து கூடுதற்கு உடன்பட்டதோழி தலைம களை நின்வருத்தந்தீரத் தலைவனுக்குப்போய் அவனிடத்த நமது துறை யின்தனிமையையும் எமர் அங்குவாராது தாழ்த்ததனையும் கூறினாற் குற்ற முளதாமோவென உள்ளுறையால் அவன் தலைவனைக் கூடுதற்கு இரவுக்குறி விரும்பும்படி கூறாநிற்பது.

(௨.) சிறைப்புறமாகத் தோழி ஆற்றாமை

வியந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைவன்வந்த ஒருசிறைப்புறத்தானாக அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியினற்றாமைக்கு வியந்துகூறுவான்போன்று துறை தனிமையுடைத்தென்று அவனுக்குச்சென்று கூறி யழைத்துவருதமோ வெனக் கூறாநிற்பது.

நெய்தற்றத்தனார்பாடியது.

௪௯. படுதிரை கொழீஇய பானிற வெக்கர்த்
தொடியோர் மடிந்தெனத் துறைபுலம் பின்றே
முடிவலை முகந்த முடங்குறப் பாவைப்
படுபுள் ளோப்பலிற் பகன்மாய்ந் தன்றே
கோட்டுமீ னெறிந்த வுவுகையர் வேட்டமடிந்
தெமரு மல்கின ரேமார்ந் தனமெனச்
சென்றுநா மறியி னெவனோ தோழி

௬௮ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவி
முன்றிற் றுழையொடு கமழந்
தெண்கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் லூர்க்கே.

உரை:—தோழி, பரதவர்முன்றிலின்கணுள்ள பலர்கூடுகின்ற மன்றம் போலமைந்த புன்னையின் கரிய கிளைகளிலுள்ள நறியமலர் அயலிலுள்ள தாழைமடலோடுகூடி நறுமணம்விசாநிற்கும் தெளிந்த கடற்றுறைவன் வாழ்கின்ற சிறிய நல்ல பூரின் கட்டுசென்று (க) அலுன்பால், 'கடலிலுள்ளபெரிய அலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட பால்போலும்வெளிய நிறத்தையுடைய எக்கராகிய மணன்மேட்டில் விளையாட்டயரும் விளையுடைக்கையராய பரத்தியர் யாவரும் தம் தம் மனையகத்துத் துயில்கின்றமையாலே துறை தனிமையுடையதாயிராநின்றது; முடியிட்ட வலைபால் முகக்கப்பட்ட முடங்குசிலையுடைய பாவைபோன்ற இராமீன்களைக் காயவிட்டு அவற்றில்வந்து விழு கின்ற காக்கைகளை ஒப்புதலானே பகற்பொழுது கழித்துவிட்டது; எம்முடைய ஐயன்மாரும் திரண்ட கோடுகளையுடைய சுறாமுதலிய மீன்களைப் பிடித்தலானாகிய உவகையராய்ப் பின்னும் வேட்டைமேற்செல்லாதொழித்துத் தம் தம் மனையகத்தே தங்கிவிட்டனர் காண்க; யாரும் நீ இல்லாமையால் மயக்கமுடையேமாயிராநின்றேம்' என்று கூறி நாம் அவன்கருத்தை ஆராய்ந்தறியின் அதனா லேதேனுங் குற்றப்பாடுளதோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்க.

அல்குதல் - தங்குதல். எமார்த்தல் - மயங்குதல். மன்றம் - சபை.

இராமீன் கைமுதலாய வுறுப்புக்கன்போலு முன்முதலியவற்றையுடைத்தாகிப் பாவைபோறலிற் பாவையென்றார். 'துறைபுலம்பின்று' என்றதனால் அந்நெறியேவரற்பாலனெனவும், முன்றில் தாழையும் புன்னையுந் கமழுமென்றதனால் நமது முன்றிலின்கணுள்ள தாழைகுழந்த புன்னையின் கீழிடமே கூடுதற்காகுந் குறியிடமெனவும், எமரும் அல்கின்றென்றதனால் தமரால் ஏதிகழ்த்தப்படாநெனவும் தலைவி இரவுக்குறியில் விருப்பமுறக் கூறினா யிற்று.

உள்ளுறை:—புன்னைமலர் தாழைமடலோடுசேர மணங்கமழாநிற்குமென்றதனால் நீ தலைவனொடு முன்றிற் சோலையுட்கூடி இன்பந்துய்ப்பாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த இளிவரல். பயன் - தலைமகளை இரவுக்குறியுயப்பித்தல். தலைவியின் ஆற்றாமை வியத்ததற்கும் ஏற்றபடி உரைகொள்க. (சக)

[மருதம்.]

இது, தோழி பாணற்கு வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிவின்கண்ணே சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண்டிச்சென்ற பாணனை மறுக்கின்ற தோழி

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௯௯

அத்தலைமகன் கேட்குமாறு தலைவியைநோக்கி ஊரன் துணங்கையாடுங்
களவைக் கைப்படுக்க யான்சென்றபொழுது அவன் மகளிர்வடிவந்தாங்கித்
தெருக்கடைவார்க்கண்டு வினாவு அவன் தான்மகளிரொனக் கொள்ளுமாறு
கூறிப்போயினான்; என்னறியாமையால் யானும் அவனை இகழ்த்துவந்தே
னெனக் கூறாநிற்பது.

மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோப் பாடியது.

௩௦. அறியா மையி னன்னை யஞ்சிக்

குழையன் கோதையன் குறும்பைந் தொடியன்
விழுவாய் துணங்கை தழுஉகஞ் செல்ல
நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடுமிடை
நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலிற்
கேட்போ ருளர்கொ ளில்லையொல் போற்றென
யாணது பசலை யென்றன நதனெதிர்
நாணிலை யெலுவ வென்றுவந் திசினே
செயுநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென
நறுநுத லரிவை போற்றேன்
சிறுமை பெருமையிற் காணுது துணின்தே.

உரை:—அன்றாய், நறியதுதலையுடையதலைவீ, என் அறியாமையாலே
நின்னையஞ்சிக் குழைபெய்து மாலைகுடிக் குறிய பசிய தொடியணிந்தவனாகி
விழாக்களத்து அவன் துணங்கையாடுதலைக் கையகப்படுப்பேமாகி யாங்கள்
செல்லாநிற்கையில் நமக்கு அயலானாகிய அவன்தான் அவ்வணிகளையுடைய
னாய் நெடிய நிமிர்ந்த தெருமுடிந்த வேறொருவழிவந்துபுகுந்த வளைந்தவி
டத்தே விரைவின்வந்து எதிர்ப்பட்டானாக, 'இங்ஙனம்செய்யும்நின்னைக்
கேட்போருண்டோ வில்லையோ? அறிந்துகொள்' என்றியான்கூற அவனும்
அவ்வறியாமையுடையான்போல என்கட் பசலை அழகுடையதென்றனன்;
அதனுக்கெதிர்மொழிகொடுத்தற்காக அவன் பகைவராலும் விரும்பப்படுஞ்
செம்மாப்புடையானெனக்கொண்டு வணங்கிச்செல்லாது என்கிறுமைபெரி
தாகலான் ஆராயாதேதுணிந்து 'எலுவ, நீ நானுடையயல்லை' என்று
கூறிவந்தேன்; எ - று.

நொதுமலாளன் என்றது பாணன்கேட்டு நீங்குதற்கு. பசலை யாணது
வென்றது தலைவன் தன்னைப் பெண்பாலொருத்தியிவளெனத் தோழிகரு
துதற்பொருட்டு. துணங்கை யாடியதையும் மகளிர்வடிவம்பூண்டதையும்
கூறியது சினமாற்றெனப் பாணன் கருதுதற்பொருட்டு. தலைவியின்முன்
னிலையில் தலைவனது கொடுத்தொழிலைக் கூறதல் வாயில்கட்கில்லையாயி
னும் புலந்த தலைவியை அவன்கூறிதற்கு மருந்தாயமையப்பெறுதலிற் ரோழி

எஃ... நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

கூற்றமைந்ததென்க; (தொ-பொ-ககக.) தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூற்றமைந்ததற்குவிதி (தொ-பொ-கூ-கஎக.) மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன்-வாயின் மறுத்தல். (இ0)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்டாள் வெறியாட
லுற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நின்றலின்கண்ணதாகிய வெறியெடுக்கும்பொழுது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் வந்திருப்பதையறிந்த தலைவி அவன்கேட்டுமாற்றானே தோழியைநோக்கி மழை இடியொடு பெய்யாரின்றதெனத் தான்நெறியினது ஏத மஞ்சியதும், படிமத்தான்வந்ததனாலே முச்சி அளித்தலமையாதென வெறியயர்வதுஞ்சொல்லி இங்ஙனம் வெறியெடுத்தலானே நமது தலைவன்திறத்து நாம் செயற்பால தியாதென அழுங்கிக் கூறாற்பது.

பேராலவாயர்பாடியது.

ருக. யாங்குச்செய் வாங்கொ றோழி யோங்குகழைக்

காம்புடை விடாகஞ் சிலம்பப் பாம்புடன்
றோங்குவரை மிளிர் வாட்டி வீங்குசெலந்
கடுங்குர லேறெடு கனைதுளி தலைஇப்
பெயலா னாதே வானம் பெயலொடு
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன வேலன் வந்தெனப்
பின்னுவிடு முச்சி யளிப்பா னாதே
பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி
யிருஞ்சே ருடிய துதலகொல் கன்று
பேதை யாசினி யொசித்த
விதா வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே.

உரை:—தோழி, மேகமானது உயர்ந்த அடித்தண்டினையுடைய மூங்கில்கள் நிரம்பிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலியெடுப்பப் பாம்புகள் வருத்தமுற்று உயர்ந்த துறுகல்மீது புரளுமாறு துன்புறுத்தி விரைந்தசெலவையுடைய கடிய முழக்கமிக்க இடியேற்றுடனே மிக்கதுளியைப் பெய்யத் தொடங்கி அப்பெயலை நிறுத்துகின்றிலது; அத்தகைய பெயலைக்கண்டு ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்ட என்னை உற்றதறியாது நற்றிறம்படர்ந்த அன்னை வெறியெடுத்தலும் அதற்காக மின்னலைச்செய்தமைத்தாற்போன்ற வேலைக்கையிலுடைய படிமத்தான் வந்தானாதலின் இனிப் பின்னிவிடுத்தற் குரிய கொண்டையிற் பூவைக் குலையாது காத்தலு மரியதாயிராநின்றது; ஆதலாற் பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய பச்சிலைமாததை முறித்துழக்கின

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். எக

பரந்த அடிகளையுடைய கரிய சேற்றையப்பிய நெற்றியையுடைய கொல்ல வல்ல களிற்றியானை அறியாமையால் ஆசினியைமுறித்து மலருதிர்த்து பரவிய வேங்கைமரத்தின்கீழே தங்காநிற்கும் மலைகிழுவோனுக்கு யாம் என்ன செய்யமாட்டுவேம்? கூறாய்; எ - று.

யாங்கு - என்னவண்ணம். கழை - மூங்கிலின்தண்டு. காம்பு - மூங்கில். குளவி - காட்டுமல்லிகையுமாம். மிளிர்ந்தல் - புரளுதல். இடிமோதி மழைபெய்யும் நெறியில் காதலன்யாங்ஙனம் வருவனோவென்ற எக்கத்தினால் உடம்பு வேறுபட்டதை அன்னை முருகணங்கெனக் கொண்டனளென்க.

வேலன் வருதலும் தலைவியை முன்னிறுத்தி அவன் கூந்தலிற் பூவை யெடுத்துப்போகட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்த வியல்பாதலின் முச்சியளிப்பானாதென்றான்; இதனை “நெடுவே லேந்திய நீயெமக் கியாஅர், தொடுதலோம்பென வரற்றலு மரற்றும், கடவுள் வேங்கையுங் காந்தரு மலைந்த, தொடலைக் கண்ணி பரியல மென்னும்” (தொல்-பொ-கு-ககடு, மேற்கோள்.) என்பதனாலுமுணர்க.

உள்ளுறை:—குளவியைக் குழைத்த களிற்று தலைவியை நலனுண்டு வாடவிட்ட தலைவனாகவும், அது சேற்றை நெற்றியிலணிந்தது ஊரார்தாற்றும் பழிச்சொல்லாத் தலைவன் மேற்கொண்டதாகவும், அறியாமையால் ஆசினியை ஒசித்தது அவன் அறியாமையால் இதுகாறும் வரைந்தெய்து நெறியைக் கைவிட்டதாகவும், களிற்று வேங்கையின்கீழே தங்கியிருப்பது தலைவன் ஒருசிறைப்புறமாகவந்து தங்கியிருப்பதாகவுங்கொள்க. இது வினையுமப்போலி. மெய்ப்பாடு - அழகையைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் - அயர்வு யிர்த்தல். (இக)

[பாலை.]

இது, தலைமகன் செல்வமுங்கியது.

எ - று, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் பிரிதற்கு உள்ளம் எழானாகி நெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சமே, யாம் இவளது முயக்கத்தைக் கைவிடக் கருதவில்லேம்; நீதானும் முயற்சியை மேற்கொண்டு பிரிந்துபோதலைக் கருதியமைகின்றிலை; இவளது முயக்கத்தினும் பொருள் மென்மையதாதலின் நீயே போவாயெனக் கூறிச் செல்வமுங்காநிற்பது.

பாலத்தொற்பாடியது.

நூஉ. மாக்கொடியதூறற் பூவொடு பாதிரித்
தூத்தகட் டெதூர்மலர் வேய்ந்த கூந்தன்
மணங்கமழ் நாற்ற மரீஇ யாமிவள்
சுணங்கணி யாக மடைய முயங்கி

எஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

விற்குவார்க் கவனி னீங்கல் செல்லே
 ரீயே, யாள்வினை சிறப்ப வெண்ணி நாளும்
 பிரிந்துறை வாழ்க்கை புரிந்தமை யலையே
 யன்பிலை வாழியெந் நெஞ்சே வெம்போர்
 மழவர் பெருமகன் மாவன் னோரி
 கைவள மியைவ தாயினு
 மைதே கம்ம வியைந்துசெய் பொருளே.

உரை:—எமதுநெஞ்சமே, கரிய கொடியையுடைய காட்டில்வினைப் பூவுடனே தூய பொற்றகடுபோன்ற பாதிரிமலரையுஞ் சேர எதிரெதிர் வைத்துத் தொடுத்துக்கட்டிய மலர்மாலையைச்சூடிய கூடத்தின் மணங்கம மும் நாற்றத்தைப்பெற்று யாம் இவளுடைய சுணங்கமைந்த மார்பிற் கொங்கையை ஒருசேர அணைத்துக்கொண்டு மிக்க இன்சுவையையுடைய இவன் கையாலணைத்திருத்தலினின்றும் நீங்கமாட்டுகிலேம்; நீதானும் முயற்சியை மேம்படக்கருதி நாள்தோறும் எம்மைப்பிரிந்து தனித்துறைகின்ற வாழ்வினைவிரும்பிச் சிறிதுபொழுதும் ஒய்கின்றனையல்லே; ஆதலின் நீ என் மாட்டு அன்பினையுடையயல்லாமன்; இங்ஙனமே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ உட்கொண்டு உடன்பட்டு ஈட்டும்பொருள்தான், வெய்ய போர் செய்யவல்ல போர்வீரர் தலைவனாகிய சிறந்த கொடையையுடைய ஓரியென்பவனது கைவண்மைக்குப் பொருத்திய செல்வமே நீ ஈட்டும்பொருளாக நினக்குக் கிடைக்கப்பெறினும் அப்பொருள் இவனது முயக்கத்தினுங்காட்டிற் சிறந்ததன்றுகண்டாய்; அது மிகமென்மையுடையதன்றோ? அதனால் வேண்டுமெனில் நீயே ஏருவாய்; யாம் வராகில்லேம்; எ -று.

கவவு - அகத்திடுவது. உவர் - இனியசுவை. அம்ம - வியப்பு. ஐது - மெல்லிது; நுண்ணிதுமாம். ஆள்வினை - முயற்சி. யாம்வராகில்லேம் - குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுதோறு மகிழ்ச்சிகொழுமுறுதியுடைய இவளினப்பத்தினும் நிலைக்கும் வன்மையுடையதன்றென்பான் மெல்லிதென்றான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவுமுங்கல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ -று, வரையாது நீட்டித்த தலைமகன் ஒருகால்வந்து ஒருசிறைப் புறத்தாலுடைய யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்தெய்துமாற்ருளே தலைவியை நமது அன்னை நின்றோய் அகலுமாறு கானியாற்றி லாடி

நற்றிணைநாணுறு மூலமும் உரையும். எக

வரக்கறிஞ ளாதலால் நங் களவொழுக்கத்தை அறிந்தான்கொல் அன்றி
அருளிணலேவினன்கொல் அவள்கருதியது யாதுகொல்லென மருண்டு
கூறநின்பது.

நல்வேட்டனூர்பாடியது.

நக. யானஃ தஞ்சினென் கரப்பவுந் தானஃ
தறிந்தனள் கொல்லோ வருளினள் கொல்லோ
வெவன்கொ றோழி யன்னை கண்ணியது
வாணுற நிவந்த பெருமலைக் கவாஅ
னூர்கலி வானந் தலைஇ நடுநாட்
கண்பெயல் பொழிந்தெனக் கானக் கல்யாற்று
முனியிலை கழித்தன முகிழிண ரொடுவரு
விருந்திற் றீரீர் மருந்து மாசூந்
தண்ணென வுண்டு கண்ணி னோக்கி
முனியா தாடப் பெறினிவள்
பனியுந் திர்குவள் செல்கென் றோனே.

உரை:—தோழி, தலைமகன் கைவிடுதலானே நீ துன்புற்றினைத்தனை
'இன்னகாரணத்தால் நீதான் இங்ஙனமாயினே' என்று கூறாமல் யான்
அஞ்சி அதனை மறைத்திருப்பவும் அன்னை என்னைநோக்கி 'ஆகாயத்தில்
மிகவுயர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தில் மிக்க இடியோசையையுடைய மேகம்
மழைபெய்யத்தொடங்கி நள்ளிருளில் மிக்க மழைபொழிந்ததனாலே, கற்கள்
நிரம்பிய காட்டின்கேனோடும்யாற்றிலே மரங்கள் காய்ந்த சருகுகளோடு கழித்
தனவாகிய முகிழ்த்தங்கொத்துக்களையும் அடித்துக்கொண்டு வருகின்ற
புதிய இனியநீரானது இவளுக்குற்ற றோயைத் தீர்க்குமருந்துமாகும்; அத
னைக்குளிர்ச்சிபெறப் பருகி ஆண்டிள்ள காட்சிகளைக் கண்ணால் நோக்கி
நீராட்டத்து வெறுப்பின்றி யாடப்பெற்றால் இவள் மெய்யின் நடுக்கமுந்தீர்
குவள்; ஆதலால் ஆங்குச்செல்வீர்களாக' என்றுகூறினாள்; ஆதலின் அவள்
தான் நமது ஒழுகலாற்றை முன்னமே யறிந்துவைத்தனன்கொல்? அன்றி
அருளிணற் கூறினன்கொல்? நம் அன்னைகருதியது வேறியாதுகொல்?
ஆராய்ந்துகாண். எ -று.

முகிழ்மலரெனவும் பாடம்.

முனியிலை - காய்த்தசருகு. இணர் - பூங்கொத்து. மருந்து - காம
நோய்க்கு மருந்து. பனி - அதனுலுண்டாய நடுக்கம்.

வரைவுநீட்டித்தமையால் இவையுண்டாயினவெனவும், அன்னையு மறி
பலாயிற்றெனவே இற்செறித்து வெறியெடுக்குமெனவுந் தலைவன் கொள்
நும்படி கூறியவாற்றிக. நோயுடைந்தென்றஞ்சி நீராடற்குவெறுமே யாடுக

எசு நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

வென்னுங்குறிப்பால் முனியாதாடப்பெறினென்றான். மெய்ப்பாடு - அச் சத்தைச்சார்ந்த அழகை. பயன் - வரைவுகடாதல். (௫௩)

[நெய்தல்.]

இது, காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக் குறியானும்வந் தொழுகுந் தலைமகன் இடையிற் பட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைவி வரைதல்வேட்கையளாய் வேட்கை பெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையை நோக்கி நாராய், தந் துறைவனுக்கு யான் மாலைப்பொழுதில் வருந்துகின்றதனை அவனுணருமாறு சொல்லுதி யென இரந்துகூறுகிற்பது.

சேந்தங்கண்ணனார்பாடியது.

௫௪. வீளைநீர் மேய்ந்து கிளைமுதற் செலீஇ
வாப்பறை விரும்பினை யாயினுந் தூச்சிறை
யிரும்புலா வருந்துநின் கிளையொடு சிறிதிருந்து
கருங்கால் வெண்குரு கெனவ கேண்மதி
பெரும்புலம் பின்னே சிறுபுன் மாலை
யதநீ யறியி னன்புமா ருடைய
நொதும னெஞ்சங் கொள்ளா தென்குறை
யிற்றாங் குணர வுரைமதி தழையோர்
கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழ
நெண்டிரை மணிப்புறந் தைவருங்
கண்டல் வேலிநூந் துறைகிழ வோற்கே.

உரை:—கரியகாலையுடைய வெளியநாராய், நீ நின்சுற்றமுதலாயவந் றோடு சென்று வீளைந்த நீர்ப்பரப்பிலுள்ள இரையை வருந்தித் தாவிப் பறத் துவருதலை விரும்பினையாயினும் மிக்க புலவைத்தின்னுகின்ற தாய சிறகு களையுடைய நின்சுற்றத்தோடு சிறிதுபொழுது ஈண்டுத் தங்கியிருந்து என் னுடைய சொற்களைக் கேட்பாயாக; சிறிய புல்லிய மாலைப்பொழுதானது எனக்குப் பெரியவருத்தஞ்செய்தலை யுடையதாயிராநின்றது; அதனை நீ அறியின் என்மாட்டுப் பெரிதும் அன்புடையயாதலால் வேறுபட்ட மனங் கொள்ளாமல் என்குறை இத்தன்மையதென்று, தழையுடுப்பவர் கொய்தற் குரிய குழைதழைந்த இளையஞாழல். தெளிந்த திரையின் கரியபுறத்தைத் தடவாநிற்குங் கண்டல்மாவேலிகளையுடைய நங் கடற்றுறைச்சேர்ப்பணி டஞ் சென்று அவனுணருமாறு உரைப்பாயாக; எ - து.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உடையும். எந்

புலம்பு - வருத்தம். வாப்பறை - தாவிப்பறத்தல்; வாவும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத்தீர் றுயிர்மெய்கெட்டு வலிக்கும்வழி வலித்தல்பெற்றது. ஆர் - அசை. மதிஇரண்டும் முன்னிலையசை. கண்டல் - நெய்தனி லத்திலுள்ளதொருமரம். எனவ, அ - விரித்தல்விகாரம்; ஏழுத்துப்பேறு மாம்; பின்னுள்ளோர் பன்மையணர்த்தும்விருதியென்ப. இது, தூதுமுனி வின்மை.

சிறிதுபொழுதகத்துள்ளே தோன்றிமறையினும் அதனினுடைய ஆடவ ரில்வழி மகளிரை வருத்துந்தன்மை நோக்கிச் சிறுபுன்மாலையென்றான். ஒன்றுமறப்பினும் ஒன்றுநினைப்பூட்டுமொதலிற் கிளையோடிருந்து கேட்டி யென்றான். ஞாமலந்தழை திரைப்புறந்தைவரு நாடென்றது அவன் என்னைமுயங்கி முதுகைத்தைவர யான் புலம்பொழிவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (இச)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழி
தலைவற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட் பிரிந்துவந்த தலைவனைத் தோழி நீ முன்னர் இரவின்வந்து முயங்கியதனாலாய குறிப்புக்களைக்கண்ட அன்னை வினவலும் இவன் விடைகூற அறியாளாய் என்னை நோக்கினளாக, யான் சந்தனவிற கின் கொள்ளியைக் காட்டி இதனாலுண்டாயினவென் றய்வித்தேனெனத் தானாற்றுவித்திருந்த அருமைதோன்றக் கூறாற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

நூறு. ஒங்குமலை நாட வொழிகநின் வாய்மை
காம்புதலை மணந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
புறுபகை பேணு திரவின் வந்திவர்
பொறிகிள ராகம் புல்லத் தோள்சேர்
பறுகாற் பறவை யளவில் மொய்த்தலிற்
கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டு
மினையை யோவென வினவினன் யாயே
யதனெதிர் சொல்லா ளாகி யல்லாந்
தென்முக நோக்கி யோளே யன்னு
யாங்குணர்ந் துய்குவன் கொல்லென மடுத்த
சார்ந்த ளெகிழி காட்டி
பீங்கா யினவா லென்றிசின் யானே.

என நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

உரை:—ஒங்கிய மலைநாடனே, நீ கூறும் வாய்மைகளெல்லாம் இப்படியே பொய்த்தொழிவனவாக; மூங்கில்கள் நெருங்கியகற்பாறைநெறியாகிய சிறியவழியில் இரைதேடியுழலுகின்ற வேங்கை முதலாய மிக்க பகையைப் பொருட்படுத்தாது இரவிடைவந்து இவளதுதிருவிளங்கிய மார்பை மூயங்கி மகிழ், அதனாலுண்டாகிய புதுமணத்தைக் கருதி இவளுடைய தோளைச் சார்ந்துவண்டுகள் அளவில்லாதன மொய்த்தவினாலே எம் அன்னை தன்கண்களாலே கொல்லுபவன்போல நோக்கி 'நீ இதன்முன்னும் இப்படி வண்டு களால் மொய்க்கப்பெற்ற தோளினையுடையயோ' என்று வினவினன், அங்ஙனம் வினவலும் இவள் அதற்கு எதிர்மொழிசொல்ல அறியாளாய் வருத்தமுற்று என்முகத்தை நோக்கி நின்றான்; அதனையறிந்த யான் 'இவள் எப்படி ஆராய்ந்து மறைத்துக்கூறியிருவள்' என்றெண்ணி அன்னையை நோக்கி அடுப்பிலிட்ட சந்தனவிறகின் கொள்ளியை யெடுத்துக்காட்டி அன்னாய், இவ்விறகினை அடுப்பிலிடுதலும் இதிலுள்ள சுரும்புகள் இவளுடையதோளில் மொய்க்கின்றனகாணென மறைத்துக்கூறினேன்; இங்ஙனம் எத்துணைநாள் நீ வரைந்துகொள்ளுதல் காரணமாகப் பொய்கூறியுய்விப்பது? எ - று.

காம்பு - மூங்கில். நெகிழி - கொள்ளி. கோன் - கொலை. வாய்மை - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; குறித்தபருவங்கடந்துவருதலின். இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

புதுமணநோக்கி வண்டுமொய்த்தலை யன்னை யறிந்துடையளாதலிற் கண்கோளாக நோக்கி எனக்கூறினான். களவொழுக்கம் நீட்டித்திருக்குங் கொலென்னும் ஐயமுடையாளாதலிற் பண்டு மிளையையோவென வினவினனென்றான். இவை படைத்துமொழிகினவி; விரைவில் வரைந்துகொள்ள வேண்டியென்க. பின்னது செவிலி தோழியை வினாபதைக்கொண்டு கூறியது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (௫௫)

[பாலை.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுகுந் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட்பிரிந்தோன் வருமளவு மெலியாவண்ணம் ஆற்றலிக்குத் தோழியைத் தலைவிநோக்கி யான் ஆற்றவேயினும் என்னுள் எம் என்பாலில்லாது வரைபொருட்குப்பிரிந்த அவர்பாற்போகியதுதான் இனி அவருடன் வருகின்றதோ? அவர் அருளாமையால் மீண்டுவந்து அப்பொழுதைக்குள் வேறுபட்ட என்னுடம்பைநோக்கி இவள் அயலிலுள்ளாளைப் போயொழிந்ததோ வென்று நொந்து கூறாற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

௫௬. குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறுஉங் கவின்பெறு காலை
யெல்வளை நெகிழ்த்தோர்க் கல்ல லுறீஇயர்
சென்ற நெஞ்சஞ் செய்வினைக் குசாவா
யொருங்குவா னசையொடு வருந்துங் கொல்லோ
வருளா னாதலி னழிந்திவண் வந்து
தொன்னல னிழந்தவென் பொன்னிற நோக்கி
யேதி லாட்டி யிவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.

உரை:—குறிதாக நின்றலையுடைய குராமரத்தின் சிறிய அரும்புகள் முதிர்ந்த நறியமலரில் வண்டிவிழுதலா னெழுந்த மணத்தைத் தென்றற்காற்
றுப்புருத்து கலந்துவீச, கண்கள் அவற்றை நோக்கி மகிழ்வடைகின்ற அழக
மைந்த அத்தமவாயில் ஒளிபொருந்தியவளையை நெகிழ்வித்தோரைக்கருதித்
துன்பமுறுதலின் அவர்பாற்சென்ற என்னெஞ்சமானது ஆண்டு அவர்செய்
யும் வினைக்குச் சூழ்ச்சிசொல்லுத்துணையாயிருந்து முற்றுவித்து அவருடன்
ஒருசேர வருதற்கு விருப்பமுற்று வருந்தியிருக்கின்றதோ? அன்றி அவர்
அருள்செய்யாமையாலே கலங்கி இங்குவந்து அஃது என்னைப் பிரியுமுன்
னிருந்தால னிழந்துவிட்டதனாலாகிய எனது பொன்னிறமான பசிலையை
நோக்கி, 'இவன் அயலிலாட்டியாகும்,—என்னைவிடுத்தவனாக் காண்கிலேன்
மன்' என்றெண்ணி நோய்மிகக்கொண்டு என்னைத் தேடிச்சென்றொழிந்
ததோ? அறிகிலேன்; ஆதலின்யான் எங்ஙனமாற்றுகிற்பேன்? எ - று.

எல் - ஒளி. உசாத்துணை - சூழ்ச்சிவினாவது. அருளான் - பன்மை
ஒருமைமயக்கார். இனி அவ்விடத்துச் சினமுளுதலின் ஒருமையாக விழித்
துக் கூறினோமாம். போயின்றுகொல் என்றது ஆங்குநெஞ்சுழிதல்.

செய்வினைக்கென அவன் பொருள்வயிற்சென்றதும், ஒருங்குவா
னசைஇயென இன்னும் அவன்வாராமையும், வளைநெகிழ்த்தோரென அவன்
பிரிவாலுண்டாகிய மெய்வாட்டமும், அல்லலுறீஇயர் சென்றநெஞ்சமெ
னத் தன்னெஞ்சுழிந்தமையும், என்பொன்னிறமெனப் பசிலைபூத்தமையும்
கூறி வருந்தியதுகாண்க. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந் தொழுகாநின்ற தலைமகனைத் தோழி புனத்திலே
கிணைகொய்யுங்காலம் அணுகியதாதலின் இனித் தலைவி மனையகம்புதுதா

எஅ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

நிற்கும், அங்ஙனம் புக்கபின் நீ ஆண்டெய்துதற் கியலாமையின் அவன் தன்
னலந்தொலைந்த வருந்துமென் றியான் மருளுகின்றேனெனவும் உன்னுறை
யால் அவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளுமாறுங் கூறாநிற்பது.

பொதும்பில்கிழார்பாடியது.

௫௭. தடங்கோட் டாமான் மடங்கன் மாநிரைத்
குன்ற வேங்கைக் கன்றோடு வதிந்தெனத்
துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி
| கல்லென் சுற்றங் கைகவியாக் குறுகி
வீங்குசுரை ஞெழுங்க வாங்கித் தீம்பால்
கல்லா வன்பறழ்க் கைந்நிறை பிழிபு
மாமலை நாட மருட்கை யுடைத்தே
செங்கோற் கொடுங்குரற் சிறுதினை வியன்புனங்
கொப்பதங் குறுகுங் காலையெம்
மையீ ரோதி மாணல்ந் தொலைவே.

உரை:—சிங்கமுதலாய விலங்கின் கூட்டம் நெருங்கிய மலையின்
னுள்ள வேங்கைமரத்தின்கீழ் வளைந்த கொம்பினையுடைய ஆமான் தன்கன்
றோடு தங்கியுளதாக அவை துயில்வதனைக் கண்ட பஞ்சுபோன்ற தலையை
யுடைய மந்தி, கல்லென வொலிக்குந் தன்சுற்றத்தை அவை ஒலியாவாறு
தன்கையாலமரத்திவிட்டு அருகிலேசென்று ஆமானின்பாஸ்கரந்தமடியை
அழுந்தும்படி பற்றியிர்த்து இனியபாலைக்கறந்து தன்தொழிலையுங் கல்லாத
வலிய ருட்டியின் கையில் நிறையப் பிழியாநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே,
சிவந்த தானையும் வளைந்த கதிரையுமுடைய சிறியதினையின் பெரிய கொல்
லைமுற்றும் கதிர்கொய்யும்பதம் வந்துற்றது, வரவே தலைமகள் மனையகம்
புகுதாநிற்கும்; புக்கபின் நீ அங்கேவருதற்கியலாமையின் எமது கரிய ஈரிய
கூந்தலையுடையாளது மாட்சிமைப்பட்ட நலங் கெட்டொழியுங்கண்டாய்;
அங்ஙனங் கெடுவதைநோக்கி என்னுள்ளம் மருளுதலையுடையதா யிராநிற்
கும், ஆதலின் நீ ஆய்ந்து ஏற்றபெற்றிப்பட ஒழுகுவாயாக; எ -று.

துய் - பஞ்சு. ஞெழுங்குதல் - அழுந்துதல். இஃது அவன்புணர்வு
மறுத்தல்.

உன்னுறை:—மந்தி கொடிய விலங்கிற்கஞ்சாது பதம்பெற்றுச்சென்று
பாலைப்பிழிந்து ஊட்டிப் பறழைக் காக்குமாறு நீயும் கொடிய சுரநெறியிற்
சென்று பொருளீட்டிக்கொணர்ந்து கொடுத்த இவளை மணந்து பாதுகாப்
பாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௭௯

[நெய்தல்.]

இது, பசற்குறிவந்து நீங்குந்தலைமகன் போக்குரீக்கித்
தோழி மாவின்மேல்வைத்துச் சொல்லியது.

எ - து, பசற்குறியின்கண்ணே தலைமகளை ஆயத்துய்த்த தோழி தலை
மகன்பாற்சென்று அவனை இற்றைநாள் இங்குத் தங்கிப்போவாயென்றனும்
அவன் உடன்படாமையினால் அவனது செல்வவரீக்குமாறு மாலைப்பொழு
திலே தனித்துவருந்தும்படி எம்மைக் கைவிட்டுப்பெயருஞ் சேர்ப்பன்
என்கின்ற தேர்க்குதிரைகள் ஒதுக்கப்படுவனவாகவென்று குதிரைகளின்
மேல்வைத்து வரைவுடன்படக் கூறாற்ப்பது.

முதுகூற்றனாற்ப்படியது.

நி.அ. பெறுமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோட் கோத்த செல்வரிப் பறையின்
கண்ணகத் தெழுதிய குரீஇப் போலக்
கோல்கொண் டலைபப் படஇயர் மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் றித்தன்
முரசுமுதற் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண்கோ டியம்ப நுண்பனி யரும்பக்
கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்
தவல நெஞ்சினம் பெயர வுயர்திரை
நீடுநீர்ப்பனித்துறைச் சேர்ப்ப
னோடுதேர் நுண்ணுக நுழைத்த மாவே.

உரை:—உறையூரின் கண் அரசாண்ட வீரைவேண்மான் வெளியன்
என்னுந் தித்தனுடைய முரசு முதலியவற்றோடு வெளியசங்குகளோலியா
நிற்பச் சிறியபனியுண்டாக வரிசையாக எடுக்கப்பட்ட விளக்குக்களுடனே
சென்று எதிர்கொள்ளுகின்ற, பிரிந்துறைமகளிர் செயலறும்படிவந்தமலைப்
பொழுதிலே மெய்சோர்ந்து வருந்தியமனத்தேமாகிப் பெயர்ந்து போகும்
வண்ணம், ஒங்கியெழுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட நீர்வடிவாகிய கட
லின் குளிர்த்த துறையையுடைய சேர்ப்பனது ஒடுகின்றதேரின் நுண்ணிய
துகத்திற்பூட்டப்பட்டுச்செல்லுகின்ற குதிரைகள்தாம், முற்செய்த தவத்
தாற்பெற்ற முதிர்ந்த செல்வரின் பொன்னணிகளையுடைய புதல்வர் சிறிய
தோளில் மாட்டிய செவ்விதன் ஒலிக்கும் பறையின்கண்ணி லெழுதிய
குருவி அடிபடுதல்போலக் கோலைக்கொண்டடிக்க அதனாலே துன்பப்படு
வனவாக; எ - து.

பெருமுதிர்நெய்தல் தத்திற்குப் பெரியமுதிர்ந்த என்றவாறு.

௮௦ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோயிலகத்து மாலையில் வாச்சியமொலிப்பித்தலை அம்மாலையை எதிர்
கோடலாக உபசரித்தார். நுண்பனியரும்புமாலையெனவே கூதிர்ப்பொழு
தெனக் கருதலானே இரவிடை முயக்க மின்றியமையாதாயிற்று. இரவில்
வெளிப்படையாகத் தங்கவேண்டின் வரைந்தன்றி இயலாமையின் வரைவு
தோன்றக் கூறியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - குறிப்பினால்
வரைவுகடாதல். (௫௮)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியின்வான் தேர்ப்பாகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்துமின்வோன் தன் தேர்ப்பாகன்கேட்டு
விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாற்றானே நமதுதலைவியுறையு மூதாரானது
காட்டகத்ததாயிராநின்றது, அத்தகைய புறவத்திடத்தளாய்ப் பொறுத்தலை
மேற்கொண்டிருப்பினும் குறித்தபருவத்துப் புகுதாவிடின் அவன் துன்புறு
மாலென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

௫௯. உடும்பு கொரீஇ வரிநுண லகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத் தீயல் கெண்டி
யெல்லுமுய லெறிந்த வேட்டுவ னஞ்சுவல
பல்வேறு பண்டத் தொடைமறந் தில்லத்
திருமடைக் கள்ளி னின்களி செருக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்து
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்
துள்ளின னுறைவோ னுரே முல்லை
துண்முகை யனிழ்ந்த புறவிற்
பொறைதலை மணந்தன் றுயவுமா ரினியே.

உரை:—அன்புமிகுதலாலே யுள்ளங்கலந்து நம்பால் விரும்பிய கொள்
கையுடனே என்றந் தன்னெஞ்சிலே யெம்மை நினைந்துறையுந் காதலிய்
னார், பகற்பொழுதெல்லாம் குழ ஆடைபரப்பிநின்று கலைத்தவழி வெளி
வந்த உடும்பை சுட்டியாலேகுத்தி, மண்ணின்முழுதி மறைத்துகிடக்கும்வர
களையுடைய துணிலையை மண்வெட்டியாலே பறித்தெடுத்து, நெடுகியகோடு
களையுடைய புற்றுக்களை வெட்டிப் புகைமூட்டியைவைத்துழி வெளிவந்த
நயிலத் தாழியிலே பெய்துகொண்டு, வளைதடியாலே முயலையெறிந்து பத்
றியவேட்டுவன் இரவிடை அழகியதோளிலே சுமந்துவந்தபலவேறுவகையா
கிய அப்பண்டங்களைப் பொதிந்த மூடையுடனே என்யகருவிகளையு மனை

நற்றிணைநாணுறு மூலமும் உரையும். அக

யகத்தேபோகட்டுமறந்து ஆங்கு மிகுதியாகப்படுகிய கள்ளின் இனிய மயங்கத்தாலே செருக்குண்டு கிடவாநிற்கும் வன்புலத்ததாயி காகுகுழந்த நாட்டிணை ணுளதாயிராநின்றது; அங்ஙனம் மூலையி னுண்ணிய அரும்புமலர்த்த புறவின்கண்ணதாயி யூரிவிரந்தாலும் அவளுன்னம் இதுகாறும் பொறுமையுடையதாயிராநின்றது; இன்றுசெல்லாவிடில் நனிவருந்தாநிற்கும்; எ-று.

* கொருவுதல் - குற்றதல்; குத்துதலென்றுவழங்குகின்றது. கெண்டுதல் - வெட்டுதல். சுவல் - தோள்மேல். மடை - மடுக்கப்படுவது. உயவும் - வருத்தும். ஆடைகுழுவிரிப்பது கலைக்கப்பட்ட உடம்பு ஆடைமேலோடினால் அதன் வளைந்த உகிர் துகிலிலேசிக்கிக்கொண்டு விழுமாதலிற் பற்றுதற்கெளிதாதல்பொருட்டு. ஈயல்பிடிப்பது:-கோடுகளை ஒழுங்குபெறச்சிதைத்து மேலேவிழலால் மூடி மீதுசேற்றைப்பூசி ஒருதுளைவைத்து அதில் புகை மூட்டியவைவத்தாதினால் உள்ளிருந்த ஈயல்வெளிவரும், அங்கே வேறொரு புகைசெய்து புகைபோகும்வழியுண்டாக்கி அதில் ஒருதாழியைவைத்திருந்தால் வந்த ஈயவெல்லாம் தாழியிலே படியுமென்றதாம். ஏனையபற்றுதல் வெளிப்படை.

உள்ளுறை:-உடம்புமுதலாயவற்றைக் கொண்டுவந்த வேட்டுவன் அவைகளை இல்லின்கண்ணே போகட்டுக் கள்ளின்செருக்கினால் மயங்கிக் கிடக்குமென்றது அயல்நாடுசென்று பலவகையாலே பொருளீட்டிவந்த யான் அவற்றை இல்லின்கணிட்டு நமது காதலினையுண்டு காமக்களியாலே செருக்கெய்தி மயங்கிக்கிடப்பேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன்தேர்கடாவல். (இக)

[மருதம்.]

இது, சிறைப்புறமாக உழவற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி செறிப்பறிவுறியது.

எ - து, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் தலைமகளை இவ்வயிற் செறித்தமையறிந்து விரைவில் வரையுமாற்றானே தோழி உழவனோடு கிச் சொல்லுவாள்போன்று உழவனே, நீ நாற்றுநடுமாறு உழச்சென்றவயலிலுள்ள கோரையையும் குவளையையும் அழித்துவிடாதேயுமுவாய், அவற்றை

* கொரிது என்பது இக்காலத்து அருகிய சொல்; பொருள்விளக்க வில்லை. கன்றுகளுக்குப்போடும் இருப்புமுள்ளாலாகிய வாய்க்கட்டுக்குக் 'கொரி' என்று நிருநெல்வேலியை அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப்படுகிறது; மாட்டுமடியில் ஊட்டச்சென்றால் அம்முள் மடியில் குத்துந்தன்மையாயிருத்தலால் அந்தப்பொருளைக்கொண்டு குத்திப்பிடிப்பதாக உரையெழுதினேன். குத்தாமலேபிடித்த வாளைக் கழுத்திப்பிணித்து வளையமாகக் காவிக் கொணர்தலுமுண்டு; கொரிது என்பதற்கு வேறுபொருள் விளக்கமாகத் தெரிசிறுவரையில் குத்து என்பதைக்கொள்க.

௮௨ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

இவள் வளையாகவும் உடையாகவும் கொள்ளுமென இவ்வயிற்செறித்தமை தோன்றக் கூறுகிற்பது.

தூங்கலோரியார்பாடியது.

கூ 0. மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பிற்
பெருநெற் பஸ்கூட் டெருமை யுழுவ
கண்படை பெறுது தண்புலர் விடியற்
கருங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை யரிசிப் பொம்மற் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையை சுழமு மாந்தி
நீருறு செறுவி னுறுமுடி யழுத்தநின்
னடுந் தோடுநீ சேறி யாயின்வண்
சாயு நெய்தலு மோம்புமதி யெம்மின்
மாயிருந் கூந்தன் மடந்தை
யாய்வளைக் கூட்டு மணியுமா ரவையே.

உரை:—மலையைச்செய்துவைத்தாற்போன்ற நிலைபொருந்திய உயர்ச் சிையையுடைய மிக்க நெற்களையுடைய பலபெரியசேர்களைக்கட்டிவைத்திருக்கின்ற எருமையைப்பூட்டி யுழுகின்ற உழவனே, நீ இரவிலே தூங்காது குளிர்ச்சியையுடைய இருள்நீங்கும் வைகறைப்பொழுதிலே கரியகண்களையுடைய வரால்மீனைப் பெரியனவாகத் தடிந்த தசையாகிய ஆணத்திலேயிறழவிட்ட மிளிர்வையுடனே உணவுக்குரிய அரிசியாலாக்கிய மிக்க சோற்றுத் திரளையை விருப்பமிக்க கையையுடையயாய் நிறைய மயக்கமேறவுண்டு நீர்மிக்க சேற்றிலே நாற்றுமுடிகளை நடுதற்கு நின் உழத்தியரோடு உடன் செல்லுவையாயின் நீ உழுகின்ற வயலிலுள்ள வளமிக்க கோரைகளையும், நெய்தல்களையும் களையெனக் களையாது பாதுகாப்பாய்; அங்ஙனம் பாதுகாத்துவைப்பதுதான் எற்றிற்கோவெனக் கேட்டியாயின் எங்களுடைய மிக்க கரியகூந்தலையுடைய தலைவி இப்பொழுது இற்செறிக்கப்பட்டாள், மற்றொருபொழுது காப்புச்சிறைநீக்கப் பெறுவளேல் அவள் அவற்றுள் அழகிய கோரையை வளையமாகப் பூண்டுகொள்ளுவள், நெய்தலந்தழையை உடையாக அணிந்துகொள்ளுவள்காண; எ - று.

நீலச்செறு எனவும், மடந்தைக்கு எனவும் பாடம்.

பஸ்கூடு - பலகுதிர்களுமாம். மிளிர்வை - ஆணத்திலிடப்படுவது; இஃது இக்காலத்தில் 'தான்' என வழங்கப்படுகின்றது. சாய் - கோரை. புகர்வு - உணவுக்குரியபண்டம். நாறு - நாற்று. சாய் வளைக்கும் நெய்தல் உடையணிக்கும் நிரனிறையாகக்கொள்க. நீர்ச்சோற்றையுண்ணிற் சிறிது மயக்கமுண்டாமாதலிற் கழுமமாந்தியென்றார். தொழினமேற்செல்வார்க்கு

தற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். அந்

மிக்க வன்மையளித்தலி னின்றியமையாதாயிற்று. தாஞ் சென்று பறித்தற் கியலாது உழவனை யோம்புமதிபென்றதனால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டதை யுணர்த்தியதாம். வெயிலேறின உழவருமை மயங்குமாதலின் இரவிடைத்துயில்பெறுது விரைந்துசெல்வது குறித்தான். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இற்செறிப்புரைத்து வரைவுகடாதல். (ஈ0)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன் வாவுணர்ந்து தலைவிக்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் இரவுக்குறி வருதலையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி இரவெல்லாம் காமவேட்கையால் நோய்கொண்டு புலம்பியதறிந்த நமது அன்னை நீ ஏன்தூங்குவாயல்லையோ வென்றாட்கு மெல்ல என்னெஞ் சினுள்ளே கானகநாடனைக் கருதினோர்க்குத் தூக்கமும் வருமோவென்று கூறினெனெனத் தங்களுடைய துன்பத்தை அவனுணர்ந்து விரைய வரை யுமாற்றாத் கூறாநிற்பது.

சிறுமோலிகனாற்பாடியது.

குக. கேளா யெல்ல தோழி யல்கல்
வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா
வேமான் பிணையின் வருந்தினே னாகத்
துயர்மருங் கறிந்தனன் போல வன்னை
துஞ்சா யோவென் குறுமக னென்றலிற்
சொல்வெளிப் படாமை மெல்லவென் னெஞ்சிற்
படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கிற்
சிரல்வா யுற்ற தளவிற் பாலவற்
கான்கெழு நாடற் படர்ந்தோர்க்குக்
கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே.

உரை:—ஓஓ, தோழீ, யான்கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக; நேற் றிராவில் வேட்கையிருதியாலுற்ற ஆசைப்பெருக்கமானது துன்புறுத்த லாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்செறித்து அம்புபட்ட மான்பிணைபோல வருத்தமுற்றேனாக, அப்பொழுது அன்னை யாலுற்ற துன்பமிருதியை அறிந்தான்போல என்னைநோக்கி 'என்னிளமகளே, நீ தூங்குவாயல்லையோ' என்றலும் யான் சொல்வது வெளியிலே தெரியாதபடி மெல்ல என்னெஞ் சினுள்ளே, மிக்க மழைபொழிந்த நற்பாறையருகிலே பூத்த சிச்சிலிப்பற வையின் வாய்போன்ற அருப்புக்களையுடைய மூல்லையும் பரல்கள் நிரம்பிய

௮௪ நற்றிணைநா னுறு மூலமும் உரையும்.

பள்ளங்களுமுடைய விளங்கிய காடுமூத்த நாட்டையுடைய தலைமகனைக் கருதியிருப்போர்க்குக் கண்ணுறக்கமும் வாராநிற்குமோ வென்றேன்காண்.

எல்ல - இருபாற்பொதுச்சொல். அல்கல் - இரவு. வேணவா - வேட்கை யாலுண்டாகியஅவா; 'வேட்கை, அவா' என்னுமிருசொல்லும் "செய்யுண் மருங்கின்" (தொ-எழு-கு-உஅஅ,) என்ற சூத்திரவிதிப்படி கெட்டுமருவி முடிந்தது. ஏ - அம்பு. படர்தல் - நினைத்தல். இது தலைவியைத் தோழி தானாகக்கொண்டுகூறியது, தான் அவன் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின்; இதற்குமுன்பு (உஅ) ஆஞ்செய்யுளுரையிற்கூறிய விதியை யீண்டுரைத்துக் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவறிவுறுத்தல். (கக)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலைவன், பின்னும் பொருள்வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் செலவழுங்குவரித்தது.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் யான் முன்பு சுரத் தின்கட் சென்றபொழுது விசம்பிலெழுந்த திங்கணோக்கி மலைமீது எம் காதலியிடத்து நிரம்பியதிங்கனொன்று எம்முடையதென நினைத்திருந்தே னல்லேனோவென்று முன்பு பொருள்வயிற் பிரிந்ததையும், நிலத்தின்கொ டுமையையும், அங்கேசென்றபொழுது காதலியைக் கருதுங்கவற்செய்யுங் கூறிச் செலவழுங்காநிற்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

கூஉ. வேர்பிணி வெதுரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயர்வுயிர்த் தன்ன
வென்றுழ் நீடிய வேய்பிறந் கழுவத்துக்
குன்றார் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந்
துள்ளினே னல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருறுத
லெமது முண்டோர் மதிநாட் டிங்க
ஞாறுசூல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பல
வுலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு மாமலை யும்பாஃ தெனவே.

உரை:—வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பிணிப்புண்ட மூங்கில்களிலே காற்றுமோததலா லுண்டாகிய ஒலிக்கின்ற வோசையானது தறியிலே கட் டப்பட்ட யானை வருத்தி றெட்டுயிர்ப்பெறிந்தாற்போன்ற கோடைநிலை

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். அநு

பெற்ற மூங்கில் பிறங்கிய சூத்தனெறியில் மலைவாய்ச்செல்லுந் திங்களை
நோக்கிநின்று சிறிதுகருதி முட்போன்றபற்களையும் திலகமிட்ட மணங்
கமழ்கின்ற அழகிய நெற்றியையுமுடைய நான்நிரம்பிய மதித்திங்கனென்ப
தொன் மெம்முடையதுமுண்டு, அத்திங்கள் இப்பொழுது யாண்டைய
தோவெனில் 'முழங்குகின்ற வோசையையுடைய வெவ்விய காற்றானது
வீசதலாலே இலையுதிர்ந்து நிலையுடைய பலவாகிய வெறுங்கொம்புகளாய்
நிற்கின்ற மாங்கனையுடைய கற்கள்விளங்கிய கரியமலைமீதுள்ளதா யிராநின்
றது' என்று யான் நினைத்திருந்தேனல்லேனோ? எ - று.

வேர்பயில் என்றும் பாடம்.

என்றும் - கோடை. உறுதல் - முழங்குதல். உலவை - காய்த்தகினை
யுமாம். உள்ளினேனென்பது முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்தது. என்றும்
நீடிய அழுவமென்பது நிலத்தின்கொடுமைகூறியது. திருறுதல்முதலாயின
காதலியைக்கருதியகவற்சி. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - செலவழங்கல்.

[கருத்து.]

இஃது, அலரச்சத்தாற் றோழி சிறைப்புற
மாகச் செறிப்பறி வுறியது.

எ - று, தலைமகன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதறிந்த தோழி அவன்
கேட்டு விரைவில்வரையுமாற்றானே, ஊரார்தூற்றிய பழிச்சொல்லால்
அன்னை இவ்வயிற்செறித்ததும் தலைவிரலன் பசுலையாலுண்ணப்பட்டழி
வதும் அறிவுறுத்தவானாய்த் தலைவன்தொடர்பானது இற்செறித்தலால்
இப்படிப்பசுலையாகி யழியக்கடவதுதானாவென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

உலோச்சனாற்பாடியது.

சுந. உரவுக்கட லுழந்த பெருவலைப் பாதவர்
மிகுமீ னுணக்கிய புதுமண லாங்கட்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநாறு விளங்கினர் விரிந்துடன் கமழு
மழுங்க லூரோ வறனின் றதன
லறனி லன்னை யருங்கடிப் பிப்பப்
பசுலை யாகி விளிவது கொல்லோ
புள்ளுற வொகிந்த பூமயங் கள்ளற்
கழிச்சுர நிவக்கு மிருஞ்சிறை யிவளி
திரைதரு புணரியிற் கழுஉ
மலிதிரைச் சேர்ப்பென டமைந்தநந் தொடர்பே.

அக நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை:—வலிமையுடைய கடலிலே சென்று மீன்பிடித்தலில் வருந்திய பெரிய விலகலையுடைய பாதவர் மிக்கமீன்களைக் காயப்போகட்ட புதிய மணற்பரப்பாகிய அவ்விடத்துக் கல்லெனவொலிக்குஞ் சேரியையடுத்த புலவுநாற்றத்திடத்துள்ள புன்னையின் விழாவுக்குரிய மணமுடைய விளங்கியபூங்கொத்து ஒருசேரவிரிந்து மணங்கமழாநிற்கும் அலரெடுக்கின்ற பேரொலியையுடைய இவ்வூரோவெனில் அறமுடையதில்லை; அதனால் பூணூலுந்திருத்தலா லுதிர்ந்த பூக்கலந்த சேற்றினையுடைய கழியாகிய இப்பூணீர்மீதோடும் தேறிந்பூட்டிய பெரிய பிணிப்பையுடைய குதிரைகள் அலரெடுக்குவதற்குக் கடனீராலே கழுவுப்படுகின்ற மிக்க கடற்சேர்ப்ப னோடு இப்பாருந்திய நமது தொடர்ச்சியானது அறனில்லாத அன்னே இற் செறித்து அரியகாவலிற் படுத்தலாலே இங்ஙனம் பசிலையாகி விளிந்தொழி யக்ஷிவிததானே? எ - று.

கூடம் - இடம். நிவந்தல் - ஒடுதல். புலவல், அல் - சாரியை.

தன்னொழுகலாற்றைப் பொறுது அலர்தூற்றலால் ஊர் அறனின் நென்றான். கேள்வினைக்கடாதவாறு இற்செறித்தமையால் அன்னையும் அற னிலனென்றான். களவொழுக்கம் எண்வகைமணத்தினு ளொன்றாதலின் அஃதறனேயாம்; அதனுக்கு ஊறுசெய்தல் அறனின்மையென்றவாறு. பசிலையாகிவிளிவதோவென்றது பசிலையாதல்.

உள்ளுறை:—கழிச்சேற்றிலோடுங் குதிரைகளினுடம்பிலே பட்ட சேறு கடல்ரீரால் கழுவுப்படுமென்றது களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைமகள் மேலும் தலைமகன்மீதுமேறிய அலர் அவ்விருவரும் வரைந்து கொள்ளுதலால் நீக்கப்படவேண்டு மென்றதாம்.

இறைச்சி:—மணற்பரப்பிலே பாதவர் மீனுணக்கலானாகிய புலவு நாற்றத்தைப் புன்னையால் மணம்விசுதலாற் போக்கிக் கமழாநிற்குமென்றது சேரியிடத்தே தலைவிக்காக எமர்பெறக்கருதிய பொருளாசையைத் தலை வன் சான்றோரைமுன்னிட்டுத் தரும் அருங்கலமுதலியவற்றாலே போக்கி வரைவுமாட்சிமைப்பட முடிப்பானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத் தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவிடைத் தலையியதருமைகண்டு தூதுவிடக்

கருதிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்தியதறிந்த தோழி அவன்பால் தூதுவிடக்கருதுதலும் அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி நம்மைக்கைவிட்ட அவரைக்கருகாநொழிக, உள்ளம் அவர்பாற்றென்றமை

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். அள

யால் என்னுடம்பு வறிதாயிராநின்றது, இனிவரினும் நமது நோய்க்குமருந் தாகமாட்டார், ஆதலின் அவர் அங்கேயேயிருப்பாராக, நம்நோயை நம் காணுதொழிவாராகவென வருத்தமிகுதிதோன்றக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனர்பாடியது.

சூசு. என்ன ராயினு மினிநினை வொழிக
வன்ன வாக வியை நேழியா
மின்ன மாகநத் துறந்தோர் நட்பெவன்
மரனா ருடுக்கை மலையுறை குறவ
ரறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம்
வறனுற் றா முருக்கிப் பையென
மரம்வறி தாகச் சோர்ந்துக் காங்கெ
னறிவு முள்ளமு மவர்வாயிற் சென்றென
வறிதா லிருளையென் யாக்கை யினியவர்
வரினு நோய்மருந் தல்லர் வாரா
தவண ராகுத காதல ரிவணங்
காமம் படரட வருந்திய
நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.

உரை:—தோழி, நமதுகாதலர் எவ்வளவுசிறப்புடையராயினும் அவர் பால் துதுவிடக்கருதுவதனை இனி நீ ஒழிப்பாயாக; நம்மைக் கைவிட்டா ரென்று அத்தன்மையவாக வருத்தாதேகொள்; நாம் இத்தன்மையேமாகி வருத்தம்வண்ணம் நம்மைத்துறத்த அவர்நட்புத்தான் இனி நமக்குயாதுபயன் படாரிற்கும்? மரப்பட்டையினாலே பின்னிய உடையினையுடைய மலையி லிருக்கிற குறவர் தாம் அறியாமையினாலே மேற்பட்டையைறுத்த சிறிய இலையையுடைய சந்தனமரத்தில் வற்றல்தொடங்கி மிகக்கெடுத்து மெல்லென அந்தமரம் வறிதாமாறு, அசன்கணுள்ளீர் அறுபட்டவாயின்வழியே சோர்ந்துவடிந்தாற்போல என் அறிவும் உள்ளமும் அவரிடத்துச்சென் றொழிந்தனவாதலின் இருளாய், என்னுடம்பு உள்ளில் யாதுமில்லையாய் நின்றதுகாண்; இனி அவர் இங்குவந்தாலும் என்னோய்க்குரிய மருந்தாகார் ஆதலிற் காதலர் வாராது அங்கேயே உறைவாராக; இங்குக் காமமும், அத னுணுண்டாகிய நினைவும் நம்மை யொறுத்தலாலே வருந்தியநோய் மிக்க வதப்பாட்டினை நமது சுற்றத்தார் காணுதொழிவாராக; எ - று.

நத்துறந்தோர் - நம்மைத்துறந்தோர்; இரண்டன்றொகை. நத்துறந் தோர் என்பது (தொ-எழு-கடுஎ.) குத்திரத்தில் அன்னபிறவுமென்றதனால் வலித்துநின்றது. காணன்மா - இது மாரீற்று எதிர்மறையியங்கோள்;

அஅ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

அல்-எதிர்மறையுணர்த்தியது. மேற்பட்டடைவியதன்வழியாலே நீர்வடிந்து சந்தனமரம் படுவதுபோலப் புணர்ச்சிநசையின்வழியாலே என்னறிவு மூன் ளமும் அங்கேசெல்ல உடம்பு இறக்குந்தன்மையையுடையதென உவமையோடு பொருளைப் பொருத்திக்காண்க. இஃது அழிவில்கூட்டத்துக் காதல் கைம்மிகல்.

ஆற்றாமைமிகுதியால் இருகால்விளித்தான். நோய்முற்றி இறந்துபடுத் தன்மைவந் துற்றதெனக்கொண்டு வரினு நோய்மருத்தல்ல ரென்றான். சுற் றத்தார் கண்டுவைத்துப் பழியேற்றாதுபடி இறப்பதே நலனைனக்கொண்டு எமர் காணுதொழிகவென்றான். மெய்ப்பாடு - அழுதை. பயன் - அயர்வு யிர்த்தல். (சச)

[குறிஞ்சி.]

இது, விரிச்சிபெற்றுப்புகன்ற தோழி
தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் குறித்தபருவத்துவாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி, யானுங்கவலுகையில் நம் அயலகத்து மாது தான் வேறொருத்தியிடம் உரையாடும்பொழுது 'அவன் இப்பொழுதே வருகுவன்' என வாய்ச்சொற்குறினளாதலின் அவன் அமிழ்தமுண்பாளாகவெனத் தான் பெற்ற நன்னிமித்தங்கூறித் தேற்றுகிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

சுரு. அழுத முண்கனம் மயலி லாட்டி
கிடங்கி லன்ன விட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீரலைக் கலாவ
' வொளிறுவெள் ளருவி யொண்டிறை மடுத்தப்
' புலியொடு பொருத புண்கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த வன்பில் கானவர்
' விந்சுழிப் பட்ட நாமப் பூச
' லுருமிடைக் கடியிடி கரையும்
பெருமலை நாடனை வருஉமென் றோளே.

உரை:—விட்டுவிட்டுக் கரைத்துச் செல்லுதலையுடைய கான்யாற்றின் கண்ணே கலங்கும்பாசியை நீர் அலைத்தலானே அவை யாண்டுக்கலப்ப வினங்கிய வெள்ளிய அருவியினது ஒள்ளிய துறையின்கண்ணே பாய்ந்து புலியுடனே போர்செய்தலானாகிய புண்மிக்கயானையின் நல்லதந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற வேடரின் வில்லினின்றவிடும் அம்புபட்டதனாலாகிய சுழன்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற பிளிற்றலின்பேரொலியானது இடியிலுண்

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். அக

டாகு மிக்க முழக்கத்தைப்போல ஒலிக்கும் பெரியமலைநாடன் குறித்தபரு வத்து வாராமையால் அவனை நாம் கருதியிருக்கும்பொழுது நம் அயல்வீட்டு மாதொருத்தி வேறொருத்தியிடம் உரையாடுகின்றவன் நமக்கு நன்னிமித்தமாக, 'கிடங்கில்' என்னும் ஊர்போன்ற சிறந்த இனியசொல்லால் 'அவன் இன்னே வருகுவன்' எனக்கூறினன்காண்; அவ்வார்த்தை அசரீரியெனப் படுதலால் நம்மலைநாடன் இன்னேவருமென யான்கருதுகின்றேன்; நீ வருந் தாதேகொள்; இங்ஙனம் நமக்கு நன்னிமித்தமாகக்கூறிய அவ் வயல்வீட்டு மாது தேவருணவாகிய அமுதத்தினை ஈண்டுக் கைவரப்பெற்று இப்பொழுதே உண்பாளாக; எ -று.

உண்டுறையெனவும் பாடம்; நீர்பருகப்படுத்துறையென்க.

கிடங்கில் - ஓரூர்; பொய்கையாராற் பாடப்பெற்றசிறப்புடையது. விரிச்சி - நன்னிமித்தம். கான்யாற்றருவியெனவியைக்க. விட்டுக்கரை - மலையொத்தக்கரையெனினுமமையும். சுழி - சுழற்சி.

உள்ளுறை:—புலிபொருதலாலே புண்மிக்கயானை காமநோய்பொருத லால் வருத்தமுற்றதலைவியாகவும், வேடர் யானையினமருப்புப் போக அம்பு விடுவது ஏதிலாட்டியர் தலைவியினுயிருக்கே ஏதமுண்டாம்படி அலரெடுத்த தாகவும், அம்புபட்ட யானை பூசலிடுவது அலரைப்பொறாளாய தலைவி வருந் துவதாகவும், அப்பூசல் மலையிற்சென்று மோதுதலானது அவ்வருத்தச் செய்தி தலைவன்மாட்டுஞ் சென்றுவிட்டதாகவும் அத்தகைய மலைநாடனாத லின் இன்னேவருகுவெனவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்- தலைவியையாற்றுவித்தல். (சுடு)

[பாலை.]

இது, மனைமருட்சி.

எ -று, தலைவன் கொண்டதலைக்கழிதலும் அவ்வுடன்போக்கினை யறிந்த நற்றாய் உண்மகிழ்வோடு அஃது அறனெனக்கொண்டிருந்தும் தனி மையில் வெஞ்சுரஞ்சென்றமைகருதி ஆற்றாளாய் என் மெல்லிய இனமகள் தன்னைவிரும்பும் நல்லகாதலைப் பெற்றனளாயினும் கொடியசூர்த்திற் செல்லுதலாலே மலர்போன்ற அவளுடைய கண்கள் சிவந்து ஒளிமழுங்கி யலமருங்கொல்லென மனையகத்து மருண்டு வருந்திக் கூறாநிப்பது.

இனிசந்தநாகஞர்பாடியது.

சுசு. மிளகுபெய் தனைய சுவைய புன்கா
யுலறுதலை யுகாஅய்ச் சிதர்சிதர்த் துண்ட
புலம்புகொ ணெடுஞ்சினை யேறி நினைந்துதன்
பொறிகிள ரொருத்தம் வெறிபட மறுகிப்
புண்புற வயவும் வெந்துக எரியளி

கூ0 நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

னயந்த காதலர் புணர்ந்தன ளாயினுஞ்
சிவந்தொளி மழுங்கி யமர்த்தன கொல்லோ
கோதை மயங்கினுங் குறுந்தொடி நெகிழினுங்
காழ்பெய் யல்குற் காசமுறை திரியினு
மாணலங் கையறக் கலுமுமென்
மாயக் குறுமகண் மலரேர் கண்ணே.

உரை:—மிளகினை யிட்டுவைத்தாற்போன்ற சுவையுடைய காய்ந்த கிளைகளையுடைய உகாய்மரத்தினுள்ள புல்லியகாயை வண்டுகள் நெருங்காத படி போக்கி யுண்டதனாலாகிய வருத்தமிக்க புல்லியபுற, நெடியகிளைமே லேறித் தான் தின்ற சுவற்றைக்கருதி வரைகண்விளங்கிய தன்பிடரிசிலிர் துத் தின்ற வெறிப்பினால் மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்கும் வெப்பங்கொண்ட புழுதிமிக்க நெறியின்கண்ணே தண்ணைவிரும்பிய காதலனைக் கூடிச்சென் றனளாயினும் குடிய பூமாலிக்குண்டாலும், குறியவளை கையினின்று நழுவினாலும், காஞ்சியணிந்த அல்குவின்மேல் நாலுகின்ற பொற்காசினம் முறைபிறழ்த்துகிடந்தாலும் அவற்றைத் திருத்துதற்குத் தெரிந்திலளாய்த் தனது மாட்சிமைப்பட்ட அழகானது அழிந்தொழியுமாறு கலுழாநிற்கும் எனது அழகிய இளம்புதல்வியின் மலர்போன்றகண்கள் வெய்யசரத்திற் செல்லுங்கமையாலே சிவந்து ஒளிமழுங்கிக் கலக்கமடைந்தனவோ? இவ் வொன்றற்கே வருந்தாநிற்பேன்; எ - று.

உலறுதலை - காய்ந்தகிளை. சிதர் - வண்டு. இயவு - நெறி. காழ் - எட் டுக்கொத்துக்களையுடைய அரைப்பட்டிகை. புலம்புகொன்புன்புறவென இயைக்க. மாயம் - அழகு. குறுமகள் - இளமகள். மனைமருட்சி - இல்ல கத்து மருண்டிருத்தல். 'நயந்தகாதலர் புணர்ந்தனளாயினும்' எனத் தான் அதனை அறத்தாமெனக் கருதியதுகூறினான். நெகிழினும் திரியினும் கைய றக்கலுமுமென்றது மிக்க இளமைப்பருவத்தைக் குறித்தது. இவ்வளவு இளம்பருவத்தான் ஓராடவளைப்பெற்றுச் சென்றனனென அவளறிவுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் வியந்துமகிழ்ந்தனனாம். கண்கலங்காமற்சென்றுழி முற் றுமே மகிழ்வாளாவது.

இறைச்சி:—புற தின்னத்தகாத காயைத் தின்று கிளையிலேறி மறுக் கமுற்று வருந்தாநின்றல்போல என்மகள் ஏதிலாளனது மாயவீண்பத்தினை நன்றெனக்கொண்டு சென்று பின்பு மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்குமோவென் றதாம். மெய்ப்பாடு - உவமைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றமைநீங்குதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௧௧

எ - து, பகற்குறிவந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி மாலிப்பொழுதாயிற்று, நெறி ஏதமுடைத்து, எமரும் வேட்டைமேற்சென்றனராதலால் எம்மூரின்கண்வந்து இன்றிரவுதங்கிச் செல்வாயாகவெனப் பிரிவாற்றாமை கூறுவான்போன்று குறிப்பினால் வரைவுதோன்றக் கூறாநிற்பது.

பேரிசாத்தனாற்பாடியது.

௬௭, சேய்விசும் பிவார்த செழுங்கதிர் மண்டில
மால்வரை மறையத் துறைபுலம் பின்றே
யிறவருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு
வெண்குவட் டருஞ்சிறைத் தாஅய்க் கரைய
கருங்கோட்டுப் புன்னை யிறைகொண் டனவே
கணைக்கான் மாமலர் கரப்ப மல்குகழித்
துணைச்சுற வழுங்கலும் வழங்கு மாயிடை
யெல்லிமிழ் பனிக்கடன் மல்குசுடர்க் கொளீஇ
யெமரும் வேட்டம் புக்கன ரதனாற்
றங்கி நெவனோ தெய்ய பொங்குபிசர்
முழவிசைப் புணரி யெழுதரு
முடைகடற் படப்பையெம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—சேய்மைக்கண்ணே ஆகாயத்திலேறிவந்த செழுவிய கிரணங் களையுடைய ஆகித்தமண்டிலம் பெரிய அத்தமென்னுஞ் சிலம்பினூடு சென்று மறைதலானே யாருமின்றி நமது கடற்றுறை தனிமையாயிராநின் றது; இராமீனைத் தின்றெழுந்த கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெளிய உப்புக்குவட்டின்மேலாக அரிய கிறைவீசிப் பரந்துசென்று கரையிலுள்ள கரியகிளைகளையுடைய புன்னைமரங்களிலே தங்குதல்கொண்டன; திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தன்மலர் மறையும்படியாக நீர்பெருகுங் கழியின்கண்ணே துணையோடு சுராமீன் இயங்குதலுஞ்செய்யும்; அவ்வி டத்தில் இரவில் ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலில் மிக்க விளக்கங் களைக் கொண்டு எமது சுற்றத்தாரும் மின்வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர்; ஆதலால் பொங்குகின்ற பிசிரையும், முழவுபோல ஒலித்தலையு முடைய அலையெழுந்து உடைத்துவிழுகின்ற கடற்கரையிலுள்ள நெய்த னிலத்தில் யாங்களுறைதலையுடைய எம்மூரின்கண் நீயிர் இன்றிரவிலே தங்கிச்செல்லின் என்னகுறைபாடுண்டாகுமோ? எ - து.

அருந்தெழுந்தவெனவும் பாடம்.

கூஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

வெண்குவடு - வெளியமணற்குன்றுமாம். இறைகொள்ளல் - தங்குதல். வழங்கலும் வழங்கும், முழுவது உங்காரியவாசகமாயேநின்றது. ஊர்க்கு - ஊரின் கண்; உருபுமயக்கம்.

துறைபுலம்பின்று என மக்களியங்காமையும் இயங்காதவழி ஆறலைப் போரால் வதனிகழுமென்பதுங் குறிப்பித்தான். தலைவியோடுறைகவென்பாள் குருகுகள் மனையிலே தங்குதல்கொண்டன காணுதிரென்றாள். நெறியிலே தன்கொம்பா லூறிழைக்குஞ் சுறாயின் துணையோடியங்கலுமா மென இதுவும் நெறியின தேதங்குநித் தலைவியோடு தலைப்பெய்திருக்கப் பணித்ததாம். எமரும் வேட்டம்புக்களரெனத் தமரா லேதனிகழாமையுந் தனவன் செல்லுதிரேல்நெறியில் அவர்கண்டு ஊறிழைப்பினு மிழைப்பரென அச்சுறுத்தினாளுமாம். இரவில் தலைவியின்மனையகத்துத் தங்குவதனைவிரும் புதற்கு வரைந்தன்றி வெளிப்படையாகத் தங்க வியலாதாதலா விது வரைவு கடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம், பயன் - வரைவுகடாதல். (௧௭)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச்

செறிப்பறிவுறியது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனுக்கு இற்செறிப்புணர்த்தி அவன் வரையுமாற்றானே, அவர்மலையில் மழைபெய்து வெள்ளம்வாராரின் தது, நம்மை இவ்வயிற்செறித்திருப்பதை விட்டுவிடும்படியாக யாரோனுஞ் சென்றுகூறினால் அன்னை விடுவளோ விடுவளாயின் நமதுநோய் நீங்கும்படி ஆடுகிற்பேம்; அங்கனங்கூறுவாரைப் பெறாமையின் அது கழித்ததெனத் தோழி தலைவியைநோக்கி வருந்திக் கூறாநிப்பது.

பிரான்சாத்தனாற்பாடியது.

சு.அ. ஹியா டாயமொ டோரை யாடா
தினையோ ரில்லிடத் திற்செறிந் திருத்த
லறனு மன்றே யாக்கமுந் தேய்ம்மெனக்
குறுதுரை சுமந்து நறுமல ருந்திப்
பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண வாடுகம்
வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே
செல்கென ஹிநெண்மற் கொல்லோ வெல்லுமிழ்ந்
தூவுரு முாறு மரையிரு ணடுகாட்
கொடிதுடங் கிலங்கின மின்னி
யாடுமழை யிறுத்தன்றவர் கோடுயர் குன்றே.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௩

உரை:—அவரது சிகாமுயர்ந்த குன்றம் ஒளியை யெங்கும்பரப்பி வலிய இடிமுழங்குகின்ற இரவிருளி னடியாமத்திலே கொடிதடங்கிநெற் போன் நிலங்கினவாய்மின்னி இயங்குகின்றமுகில் தங்கி மழையைப்பெய் யாநின்றது; இப்பொழுது 'இளமங்கையர் தாம் விளையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தோடு ஓரையாடாமல் வீட்டில் இற்செறிக்கப்பட்டிருத்தலானது அறநெறியன்று, அன்றிச் செல்வமுந் தேய்ந்துவிடும்' என்று விரைந்து சென்று அன்னையை வணங்கிச் சொல்லுபவரை நாம் பெறுவேமாயின் அவ் வன்னை நம்மைநோக்கி நீயிர் செல்வீராகவென்று விடுப்பாளோ? அங்கனம் விடுப்பின் அவர்மலையிற் பெய்யுமழை குறியதுரைகளைச் சுமந்துகொண்டு நறியமலர்களுடனே யாற்றிற்பொங்கிவருகின்ற புதுநீரை உள்ளம் மகிழ யாம் ஆடாநிற்போம்; அங்கனங் கூறுவாரைப் பெற்றிலேமாதலால் யாங் கொண்ட அவா வீணைகழிந்தது; எ - று.

ஓரை - புஞ்சாய்ப்பாவைகொண்டு மகளிராடும் விளையாட்டு. உந்தி - யாறு. ஆக்கம் - செல்வம். குன்றம்முகில் மழையிறுத்தன்று என இடத்து நிகழ் பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மண் - கழிவுப்பொருளது. எல்லுமிழ்ந்து மின்னியெனக்கூட்டுக. நறுமலருடனே பொங்கிவருமெனக் கூட்டுக.

இளையோர் ஆடவசெனக்கொண்டு இளையோரில்லாதவிடத்திருத்த லறனுமன்று என்றவழி தங்கருத்தத் தலைவி காதலனைமுயங்கவேண்டினும் பாதுகாப்பா ரில்லாதவிடமென்று அன்னை கொள்ளுதற்பொருட்டெனவு மாம். வரைவுநீட ஆற்றாததலையின் வேறுபாடு புறத்தார்க்குப்பலுனா காமை மறையுமென்னுங்கருத்தால் அவர் மலையினின்றவருகின்ற நீரினா டுகமென்றான். இற்செறித்திருத்த லென்றதனால் செறிப்பறிவுறுத்தியதா யிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (௧௮)

[முல்லை.]

இது, வினைவயிற்பிரித லாற்றாளாய் தலைவி

சொல்லியது.

எ - று, வினைவயிற் பிரிந்துபோன தலைவன் குறித்தபருவத்து வாரா மையால் அதனை யாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுதுவருதலு மிகத்துன்புற்று இம் மாலைப்பொழுது அவர்சென்றநாட்டும் இத்தன்மையதாய் வருத்திப்புகு மாயின் அவர் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமேற்செல்லும் பற்றுள்ளம் விடுத்து இன்னேவருகுவார்; அப்படியில்லைப்போலுமென வருந்திக் கூறு கிற்பது

௯௪ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

சேகம்பூதனாற்பாடியது.

௯௬, பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய் தாற்றிச்
சேயுயர் பெருவரைச் சென்றவண் மறையப்
பறவை பார்ப்புவயி னடையப் புறவின்
மாயெருத் திரலை மடப்பிணை தழுவ
மூல்லை முகைவாய் திறப்பப் பல்வயிற்
றோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக் குறுஅ
மதர்வை நல்லான் மாசி நெண்மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோ டொன்றி
யைதுவந் திசைக்கு மருளின் மாலை
யாள்வினைக் ககன்றோர் சென்ற நாட்டு
மினைய வாகித் தோன்றின்
வினைவலித் தமைத லாற்றலர் மன்னே.

உரை:—பல்கதிர்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் பகற்பொழுதைச் செய்துமுடித்து மிகவுயர்ந்த பெரிய அத்தமயமலையிற் சென்று அங்கே மறையவும், பறவைகள் தம் பிள்ளைகளிருக்குங் கூட்டிற்சென்று தங்கியிருப்பவும், காட்டின்கண்ணே கரிய பிடரியையுடைய கலைமான் இளைமையை யுடைய தன்பெண்மானைத் தழுவியிருப்பவும், மூல்லையரும்புகள் மலரவும், பலவிடங்களிலுமுள்ள புதர்தோறும் காந்தள்தழைத்துத் தன்மலராகியவிளக் கேந்திற்பவும் செய்மாப்பையுடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்தவோசை வளைந்த கோலையுடைய ஆயர்தங் குழலோசையோடு சேர்ந்து மெல்லிதாகவந்து ஒலியாநிற்கும் அருளில்லாத இம் மாலைப்பொழு தானது பொருளீட்டுமூயற்சியால் நம்மைக் கைவிட்டகன்ற தலைவர் சென்ற நாட்டிலும் இத்தன்மையாகத் தோன்றுமாயின் அவர்தாம் ஏறட்டுக் கொண்ட செயலின்கண்ணே உறுதிகொண்டு தங்கியிருப்பாரல்லர்; அப்படியில்லாமற்கழிகின்றது; எ - று.

பார்ப்பு - இனம்பறவை. உறா - உடன்பாட்டெச்சம், தெண்மணி - மாலையிற்போதரும் பசுக்களை ஏறுசென்று புணர்தலாலே அப்பசுவின்கழுத் திட்ட மணி விரைந்தொலிக்குந் தெளிந்த ஒசை. ஐது - மெல்லிது. மன் - கழிவு.

மண்டிலம் ஆற்றி மறையவென்றது பசுவின் வெம்மையடங்கியதும் காமக்களியாட் டயர்தற்குரிய பொழுது போதருகின்றதுங் குறிப்பித்தது. பறவை யடையவென்றது சூடம்பையிற் பிரிந்துசென்ற புள்ளினம் மீண்டு வந்த புரும்பொழுதத்துங் காதலர்வந்திலரேயென மாலைநோக்கி யிரங்கிய தாம். இரலை பிணையைத் தழுவுங்காலம் அதுவேயாதலின் இங்ஙனம் காத

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௯௫

ல்வந் தெண்ணத் தழுவினரிலரேயென இதுவும் அம்மாலையேநோக்கி வருந்திக்கூறியதாம். மூலலை முகைவாய்திறப்பவென்றது நறுமணங்கொடுக்கு மூலலைமலருங்காலம் மாலையாதலின் இதுவும் அம்மாலையேநோக்கியதாயிற்று. காந்தள் புதலில்விளக்கெடுப்பவென்றது மாலமறையின் விளக்கொடாயினும் போதரி னலனெய்துவேனென இதுவும் அதனையேநோக்கிற்று. ஏனையவெளிப்படை. மெய்ப்பாடி - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௯௬)

[மருதம்.]

இது, காமமிக்க சுழிபடர்களினி.

எ - து, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்த நாரையைநோக்கிச் சிறியவெளியநாராய், தலைவர்க்கு யான்படுந் துன்பத்தைச் செப்பாதோய், எம்மூரி னிரையை அருந்தியபின் அவருநர்க்கேனுஞ்செல்; அதனையு மறப்பையோவென வருந்திக்கூறாநிற்பது.

வெள்ளிவீதியார்பாடியது.

எ0. சிறுவெள்ளாந் குருகே சிறுவெள்ளாந் குருகே
துறைபோ கறுவைத் தூமடி யன்ன
நிறங்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாந் குருகே
யெம்மூர் வந்தெம் மொண்டுறைத் துழைஇச்
சினைக்கெளிற் றுர்கையை யவருந் ப் பெயர்தி
யனையவன் பினையோ பெருமற வியையோ
வாங்கட் டம்புன லீங்கட் பர்க்குந்
கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க்கென்
னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே.

உரை:—சிறியவெளியகுருகே, சிறியவெளியகுருகே, நீர்த்துறையிலேகழுவி ய வெள்ளாடையின் மாசற்ற மடிபோன்ற நன்னிறம்விளங்கிய நெகிழையுடைய சிறியவெளியகுருகே, அவ்விடத்துள்ள இனிய புனல் இவ்வூரின் கண்ணேவந்த பர்க்கின்ற கழனியையுடைய நல்லூரினையுடைய எனது காதலர்பாலேகி என்னுடைய கலன்கள் கழலுகின்றதுன்பத்தை இதுகாறுஞ்சொல்லாதோய், நீ எம்மூரினையடைந்த எமது ஒன்றிய பொய்கையினது துறையிலேபுகுந்து துழாவிச் சினையுள்ள கெளிற்றுமீனைத் தின்றினாயகி அப்பால் அவருடையவூர்க்குச் செல்வாயாக; எம்மூர்வந்துண்ட

கூக நற்றிணை நா னூறு மூலமும் உரையும்.

நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அநைய அன்பினையுடையையோ? அன்றேல் பெரியமறதியையுடையையோ? ஒன்றினை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்; எ - று.

கெழிறு எனவும் பாடம்.

குருகு - நாரை; கொக்குமாம். அறுவை - ஆடை. தாவி - சிறகு. மறவி - மறதி. பருவரல் - துன்பம். வெள்ளாங்குருகு, ஆம் - சாரியை. இஃது அழிவில்கூட்டத்தின்கண்ணதாகிய தூதுமுனிவின்மை.

ஆங்கட்டும்புன லீங்கட்பரக்குங் கழனி என்றது அவருரினுள்ள இனியபுனலே இங்குவருதலால் நீசென்றக்கால் அங்கும் இரையைப்பெறு தற் கியலுமென்றும் கழனியின்புன லீண்வெருதலால் ஊரும் அணித்தேயா மாதலின் வருந்தாதேருதற்கியலுமென்றும் கூறியதாம். அநையவன்பிணையோவென்றது எம்மார்வந்துண்ட நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அத்தகைய அன்புடையையோவென்றதாம். மெய்ப்பாடு-அமுலாக. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எ0)

[பாலை.]

இது, தலைவனைத் தோழி செலவழங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவதைத் தலைவிக்குணர்த்தும்படி வேண்டத் தோழி தம்பாலுள்ள கண்ணோட்டத்தால் அவன் விடுப்பினும் புறக்கன் ஒன்றினையொன்று புணர்ச்சிக்கு அழைக்கின்ற குரலைக் கேட்டு அவன் பெரிதும் ஆசையாலழிந்துதேயுமாறு அவனைத் தைவந்து விடுத்துப் போதற்கும் வன்மையுடையீரோவென்று அவன்செலவழங்கக் கூறுநிப்பது.

வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனூர்பாடியது.

எக, மன்னாப் பொருட்பிணி முன்னி யின்னதை
வளையணி முன்கைநின் னிகுளைக் குணர்த்தெனப்
பன்மா ணிரத்தி ராயிற் சென்மென
விடுந ளாதலு முரியள் விடினே
கண்ணு றதலு நீவி முன்னின்று
பிரிதல் வல்லிரோ வைய செல்வர்
வகையமர் நல்லி லதவிழை யுறையும்
வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்
வீழ்துணைப் பயிருங் கையறு முரல்கூர்
ஹம்மிலன் புலம்பக் கேட்டொறும்
பொம்ம லோதி பெருவிதுப் புறவே.

நற்றிணைநாணாறு மூலமும் உரையும். ௯௭

உரை:—ஐயனே, நிலையில்லாத பொருளைத்தேட ஆசைபிணித்த லானே அதன்கண்ணே கருத்தைச்செலுத்தி இக்காரியத்தை வலையணிந்த மூன்கையையுடைய நின்தோழிக்குக் கூறுவாயாகவென்று பலவாக மாட்சி மைப்பட இரத்தகூறுகின்றனிராதலால் யான் சென்றுகூறின் 'நீயிர் செல்லுவீராக' என்று உம்மைவிடுத்தலுஞ்செய்வான்; அங்ஙனம் அவன் தம்மைவிடுப்பினும் செல்வருடைய பலகட்டுக்களமைந்த வீட்டின்கண்ணே உள்ளிறப்பிலிருக்கும் அழகிய சிவந்த கால்களையுடைய சேவற்புறா தான் விரும்பிய பெண்புறாவைப் புணர்ச்சிக்கு அழையாநிற்கும் காமத்தாற் செய லறவுகொண் டொலிக்கின்ற அக்குரலோசையை, தம்மைப்பிரிந்து தனிமை யாயிருந்து கேட்குந்தோறும் எம் பொலிவுபெற்ற கூந்தலையுடையதலைவி பேரவாவால்நடுங்கி வருந்துமாறு அவளுக்குமூன்புரின்று நீயிர் அவளுடைய கண்ணையும் நெற்றியையும் தைவந்து பிரிந்துபோதற்குவன்மையுடையீரோ? உடையீராயிற் சென்றுசொல்லுவேன்; எ - று.

செல்வரகவிதையுறையும்புறவு - செல்வமாந்தரால் வளர்க்கப்பட்டு அவ ரது உள்ளிறப்பில்விளையாட்டயரும்புறவு. பயிர்சல் - புணர்ச்சிக்கழைத்தல். பலபடிபயிர்ந்தலால் கையற்றமூரல்குரலுமாம். விதுப்பு - ஆசையினால்வருந்து கின்றவருத்தம்.

இன்னேநிலையுற்ற இவளது காமவின்பத்தை இகந்து நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிய தம்மறிவிருந்தபடிதா னென்னையென்பான் மன்னாப் பொருட்பிணி மூன்னிரைன்றான். புறக்கன் இடைவிடாது புல்லிப்புணரு மியல்பின. அவற்றைநோக்குவார்க்குக் காமவின்ப மீதுருமாதலின் அதன் பொருட்டும் புறவளர்ப்பது மக்களுக்கியல்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செல்வமுங்குவித்தல். ()

[நெ ய்த ல்.]

இது, தோழிசிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குரைப்பானாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி மூன்பு யான் அன்னைக்கு அஞ்சுவேளுதலிற் பெயர்ந்து போவாயென்றுகூறினும் நம்மைவிட்டு நீங்காத தலைவன் இப்பொழுதும் ஆயம் அறியினும் என்னவதம்வருமோவென்று நடுங்குகின்றனளுதலின் நம்பால் அவன்வைத்தநட்பு இனி ஒழியுமென யானஞ்சுகின்றேனென்று தோழி கவன்றுகூறுகிற்பது.

இளம்போதியார்பாடியது.

எஉ. பேணுப பேணர் பெரியோ ரென்பது

நாணுத்தக் கன்றது காணுங் காலே

கூஅ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

யுயிரோ ரன்ன செயிர் தீர் ந்தபி
 னினக்கியான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரி
 தழிதக் கன்றும் றானே கொண்கன்
 யான்யா யஞ்சுவ லெனினுந் தானே
 பிரிதல் சூழான் மன்னே யினியே
 கான லாய மறியினு மாளு
 தலர்வ தன்றுகொ லென்னு மதனும்
 புலர்வது கொல்லவ னட்பென
 வஞ்சுவ றேழியென் னெஞ்சத் தானே.

உரை:—தோழி, பெரியோர் தாம் விரும்பியொழுக்கவேண்டவனவற்
 றில் அங்ஙனம் விரும்பியொழுக்காரென்று கூறுவதுதான் அதனை ஆராய்ந்து
 நோக்குமிடத்து எனக்கே வெட்கமுடைத்தாயிராநின்றது; உயிர் ஒன்றா
 யிருந்தாலொத்த குற்றமற்ற நட்பினையுடைய நினக்கு யான் மறைப்பதா
 னது எவ்வளவுபெரியமானக்கேடாயிராநின்றது? முன்பு 'யான் அன்னைக்கு
 அஞ்சுவேனாதலின் நீ அகன்றுபோவாய்' என்றாலும் அக்காலத்து நமது
 கொண்கன் நம்மைவிட்டுப்பிரியக் கருதுபவனல்லன்; அதுகழிந்தது; இப்
 பொழுதோவெனின் இக் களவொழுக்கம் கானலின்கண் விளையாட்டயர்
 கின்ற தோழியார்கூட்டம் அறிவதாயினும் அடங்காமல் எங்கேவெளிப்படு
 மோவென்றஞ்சிக் கூறாநிற்பன்; ஆதலின் அவனதுநட்பு இல்லையாய்விடு
 மோவென்று என்னெஞ்சத்தி லஞ்சாநிற்பேன்; எ -று.

மன் - கழிவு. 'பேணுப....தக்கன்று' என்றது நம்பால் விரும்பியொழு
 குந் தலைமகன் இப்பொழுது அப்படியொழுக்கவில்லையென்று நான் நினக்
 குச் சொல்லவருவது எனக்கே வெட்கமுடைத்தென்றவாறு. இது பிரிது
 மொழிதலணி. அன்னையறியின் ஏதம்பயக்ருமென்றறிந்துவைத்தும் நம்மை
 நீங்காமை காதல்மிகுதிபற்றி. இப்பொழுது தோழியார்கூட்டம் அறியினும்
 அஞ்சியகல்வது அக் காதல்குறைந்தமைபற்றி. இனி அவனட்பு அஃகியது
 போலுமென்றதாம். கேட்டிருந்ததலைமகன் இதனைத் தலைவியறியினிற்றது
 படுமோவென்று பிற்றைஞான்று வரைவொடுபுகுவானுவது. மெய்ப்பாடு -
 அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (எஉ)

[பாலை.]

இது, செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட
 தலைவி சொல்லியது.

எ -று, தலைமகன் வினவயிற் பிரிந்துபோதலையறிந்த தலைவி அவன்
 கேட்டுச் செலவழங்குபாற்றானே தோழியைநோக்கித் தலைவரோடு முயல்

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௯௯

கெட்டப்பினும் கொடிய மாலெப்பொழுதி லஞ்சுகின்ற யான் இங்கே தனி
மையிற்றங்கிவாடும்படி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுச்செல்லுகிற்பரெனச்
சொல்லுவராதவி னினியான் எங்ஙனமாற்றுவேனென வருந்திக்கூறு
கிற்பது.

மூலங்கீரனாற்பாடியது.

எஃ, வேனின் முருக்கின் விளைதுண ரன்ன
மாண விரல வல்வாய்ப் பேஎய்
மல்லன் மூதூர் மலர்ப்பனி புணீஇய
மன்றம் போமும் புன்கண் மாலேத்
தம்மொடு மஞ்ச நம்பிவ னொழியச்
செல்ப வென்ப தாமே செவ்வரி
மயிர்நிரைத் தன்ன வார்கோல் வாங்குகதிர்ச்
செந்நெலஞ் செறுவி னன்னந் துஞ்சும்
பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட் டன்னவென்
னுதல்கவி னழிக்கும் பசலையு
மயலோர் தூற்று மம்பலு மளித்தே.

உரை:—வேனிற்காலத்துச் செம்முருக்கின் பூங்கொத்தில் காய்த்தப்
பழுத்து முற்றிய நெறுப்போன்ற மாண்பில்லாத விரல்களையுடைய பூசலி
டுகின்ற வலிய வாயையுடையபேய், வளப்பத்தையுடைய பழையமையாகிய
பூரின்கண்ணே தெய்வத்தின் முன்னிடப்படும் அருச்சுனையுடனாகிய ஊன்
மிடைந்த பலிச்சோற்றை யுண்ணவேண்டித் தான் நிலைபெற்றிருக்கின்ற
பாழ்மன்றத்தை மோதியெழுகின்ற பிரிந்தாரைத்துன்புறுத்து மாலெப்பொ
ழுதிலே நமது தலைவரொடு முயங்கிக்கிடப்பினும் அஞ்சுகின்றநாம் தனியே
இங்குத் தங்குமாறு நம்மைக் கைவிட்டுச் செவ்விய ஐதாகியமயிரைநிரைத்து
வைத்தாற்போன்ற நீண்ட திரட்சியையுடையனவாய் வளைந்த செந்நெற்
கதிர்களையுடைய வயல்களில் அன்னப்பறவை துஞ்சாநிற்கும் பொலிவு
பெற்று விளங்கிய கொல்லுகளையுடைய திருச்சாய்க்கானத்தைப்போன்ற
எனது நெற்றியினழகையழிக்கும் பசலையையும், அதனைநோக்கி அயலி
லாட்டியாற்றும் பழிச்சொல்லையும் எனக்குக்கொடுத்துத் தாம் செல்லு
கிற்பரென்று உழையர் கூறுகிற்பர்; இனி யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்?

மயிர் - நெல்வாழ்க்குவமை. கோல் - திரட்சி. இனியான் என்பது
முதற் குறிப்பெச்சம்.

கூ00 நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

இறைச்சிகள்:—(க) பேய் மலர்ப்பலியுண்ணவேண்டி மன்றத்தைப் புடைத்தெழுமென்றது பசிலையானது என்னலத்தை யுண்ணவேண்டி நெஞ்சைப் புடைத்து நெற்றியிலெழுமென்றதாம்.

,, ,, (உ) செறுவில் அன்னத்துஞ்சுமென்றது யானும் சேக்கையின்கண்ணே அவர் மார்பிற்றுஞ்சியிருந்தேன் இப்பொழுது அஃதில்லை போலுமென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவி பாணற்கு வாயின் மறுத்தது.

எ - து, தலைவி புதல்வனைப்பெறுங்காலத்துப் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன், அவன் நெய்யாடியபின்வந்து புலவிரீக்கவேண்டிப்பாணனைவிடுப்ப அப்பாணனைநோக்கித் தலைவன் ஏதிலாளனாயினான், காதற்பரத்தை மனைவியேயென்றிவ்வூரறிந்துவிட்டது இனிமாறாது; ஆதலின் அதனை மறைத்து நண்டுக் கூறாதொழியெனத் தலைவி புலந்துகூறநிற்பது.

உலோச்சஞர்பாடியது.

எசு. வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாட் பெருவலை
யிடிக்குரற் புணரிப் பௌவத் திடுமார்
நிறையப் பெய்த வம்பி காழோர்
சிறையருங் களிற்றிற் பாதவ ரொய்யுஞ்
சிறுவி ஞாழம் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
யேதி லாளனு மென்ப போதவிழ்
புதுமணற் கானற் புண்ணுதன் டாது
கொண்ட லசைவளி தூக்குதொறுங் குருகின்
வெண்புற மொசிய வர்க்குந் தெண்கடற்
கண்டல் வேலிய லூரவன்
பெண்டென வறிந்தன்று பெயர்த்தலோ வரிதே.

உரை:—திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட கதிரிட்டுமுறுக்கிய வலிய கயிற்றாற்பின்னிய பெரியவலையை இடிபோலமுழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலிலிடும்பொருட்டு, நிறைய ஏற்றப்பட்ட தோணியைப் பரிக் கோற்காரர் பணித்துச் செலுத்துகின்ற அடக்குதற்கரிய களிற்றியானையைப்போலப் பாதவர்செலுத்தாநிற்கும் சிறியமலரையுடைய ஞாழன்மரங்களையுடைய பெரிய கடற்கரைக்குத் தலைவனைக்குறித்து 'அவன் துமக்கு நட்புடையனல்லன்; ஏதிலாளனுமாயினான்' என்று பலருங்கூறநிற்பர்; அதற்கேற்ப மலர்விரிகின்ற புதிய மணற்பரப்பையுடைய சோலையிலுள்ள புன்னையின் துண்

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௦௧

ணிய மகரத்தப்பொடி ஒடுகின்ற கீழ்காற்றுவந்த மோதுத்தோறும் குருகின் வெளிய முதுகில் நெருங்கத் தூர்க்காநிற்கும் தெளிந்த கடற்கரையிலுள்ள கண்டல் மரம் நிரம்பிய வேலியையுடைய இவ்வூரானது 'அவனால் விரும்பப்படும் பரத்தையானவன் அச்சேர்ப்பனுக்கு மனைக்கிழத்தியாயினான்' என்று கூறாநின்றது; அங்நனமுண்டாகிய வார்த்தையைப் பெயர்த்தொழித்தல் இனி யாவர்க்கும் அரியதொன்றாகும்; ஆதலிற் பாண, ஈண்டு வராதேகொள்; எ - று.

அம்பி - தோணி. ஒய்யும் - செலுத்தும். தூக்குதல் - அசைத்தலுமாம். மொசுதல் - நெருங்கல். இனி ஒசியவெனப்பிரித்துத் தாழ்வென்றுரைப்பினுமாம். போதவிழ்புன்னை யெனவும் ஆர்க்குமரெனவு மியைக்க. ஆதலினைன்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை:—பரதவர் தாமிரித்த பெருவிலையைக் கடலிலிட்டு மீன் பிடிக்கவெண்ணித் தோணியிலேற்றிச் செலுத்துவரென்றதனாலே தலைவன் தான்கற்ற சூழ்ச்சியை ஒருதாதுவழியேவிடுத்து என்னைவயமாக்கவெண்ணி அச்சூழ்ச்சியை நினக்குக்கற்பித்து நின்னைவரவிடுத்தானென்றதாம். களிற்றின் என்ற ஏனையுமாம் பரதவர் விலையைத்தோணியிலேற்றிச் செலுத்துமென்ற உள்ளுறையுமவத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. இது வினையுமப்போலி.

இறைச்சி:—கீழ்காற்று மோதுதலாலே புன்னை நுண்டாது குருகின்மேலுநின்று அதனைமறைக்குமென்றது தலைவன்பிரிதலினாகிய காமநோயாலே பசுலதோன்றி என்மெய்முழுதுழுடி மறைத்து வேறுபடுத்திய தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (எசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, சேட்படுக்கப்பட்டாற்றானாகிய தலைமகள்
தொழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவி கிடைத்தற்கரியளாமென அவளைச் சேட்படுத்திக் கூறுத்தொழி நகையாடிக் கூறக்கண்டதலைமகள் அந்நகைபொறுது அவளை நோக்கி இதுதகாதுகண்டாய்; அத்தலைமகளுடைய நோக்கம்பட்ட என்னுள்ளமும்புமாறு நகைசெய்யாதுரைப்பாய்; அன்றேல் என்னெஞ்சுடைய மெனப் புலம்பிக்கூறாநிற்பது.

மாமூலனார்பாடியது.

எடு. நயனின் மையிற் பயனிது வென்னாது
பூம்பொறிப் பொலிந்த வழலுமி முகன்பைப்

க02 நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாம்புயி ரணங்கி யாங்கு மீங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமக ணகாஅ
துரைமதி யுடையுமென் னுள்ளஞ் சாரம்
கொடுனிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சுன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த வாயிழை மழைக்க
ஹுறுஅ நோக்க முற்றவென்
பைத னெஞ்ச முய்யு மாறே.

உரை:—இளமகளே, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; உன்னிடத்திற்
சிறிதும் நன்மையல்லாமையால் இதுதான் பயனென்று கருதாமல், பொலி
வுபெற்ற புள்ளிகளமைந்த அழல்போன்ற நஞ்சையுமிழ்கின்ற அகன்ற படத்
தையுடைய பாம்பு உயிர்களைக்கொல்லும்பொருட்டுக் கடித்த வருத்தினை
போலும் இங்கு நகைத்துரைப்பதாகிய இது தகுதியுடையதொன்றன்று
காண்; மலைச்சாரலின்கண்ணே வளைந்த வில்லையுடைய வேட்டுவன் கோட்
டினையுடைய பன்றியையெய்துகொண்டு அதன்பசியதசையிற் பாய்ச்சியத
னாலேசிவந்த அம்பைப்போலச் செவ்விர்பரந்த ஆராய்ந்த இழையையணிந்த
தலைவியின் குளிர்ச்சியுற்ற கண்களினுடைய பொருந்தாப்பார்வையுற்ற
எனது வருந்தியநெஞ்சம் உய்யும்வண்ணம் இங்ஙனம் நகைசெய்யாதுரைப்
பாயாக; அன்றி நகைத்துக்கூறின் என்னுள்ளங் கலங்காநிற்கும்; எ -று.

கோட்டுமா - பன்றி. பயனிதுவென்றோது நகையாடிக்கூறுமிது பாம்பு
அணங்கியதுபோலுமெனவுமாம். வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம். உறு
நோக்கம் - செவ்வனேபாராது கடைக்கண்ணுலோக்கும் நோக்கம். பைதல் -
வருந்துதல்.

அவன்படுத்துன்பத்தை யாற்றுவித்தற்கின்றி யசதியாடலின் நயனுடை
யையல்லையென்றான். இரக்கங்கூருதற்பொருட்டு வாழியோவென்றான்.
என்வருத்தமறியுந் திறத்திணையல்லேபோலுமென்பான் குறுமகனென்றான்;
இளைமையோர் பிறவுயிர்படுத்துன்பத்தைக் கருதுறிவுவாய்ந்திலராதலின்.
உறுநோக்கம் தன்னுயிரை வாட்டலின் கோட்டுமாதொலைச்சி ஊன்பெய்த
பகழியை உவமித்தான். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல்.

[பாலை.]

இது, புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைவன்
இடைச்சுரத்துத் தலைவிக்குரைத்தது.

எ -று, உடன்கொண்டுசெல்லுந் தலைவன் தலைவியைத் தன் ஆயத்
தொடு செல்வான்போல ஆற்றுவித்துக்கொண்டு செல்கின்றான் நின் அடி

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௧௦௩

கள் நோவாதிருத்தற்பொருட்டு ஆலமரத்தின்கீழேதங்கி இளைப்பாறி அஞ்
சாது எங்கேதங்கவிரும்பினும் அங்கேதங்கி வருந்தாதேகெனக் கூறி மெல்
லக்கொண் டேகாறிற்பது.

அம்மூவனாற்பாடியது.

எசு. வருமழை காந்த வானிற விசும்பி
னுண்டுளி மாறிய வுலவை யங்காட்
டால நீழ லசைவு நீக்கி
யஞ்சுவழி யஞ்சா தசைவழி யசைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலிழைக் குறுமக
ளிம்மென் பேரலர் நும்மூர்ப் புன்னை
வீமல ருதிர்ந்த தேனாறு புலவிற்
கான லார்மணன் மரீஇக்
கல்லுறச் சிவந்தநின் மெல்லடி புயற்கே.

உரை:—தூய கலன்களையணிந்த இளமடந்தாய், இந்த மெல்லிய
பெரிய பழிச்சொல்லைத் தூற்றுதலையுடைய நினது ஊரின் கணுள்ள புன்னை
யின் காம்பிற்றமலர் மிகுதியாகவுதிர்ந்ததனாலே தேன்மணம்வீசுகின்ற புல
வியையுடைய கழிக்கரைச் சோலையின் மிக்க மணவிலேநடந்து, இப்பொ
ழுது கற்கன்பதிதலாலே சிவந்த நின்னுடைய மெல்லிய அடிகள் வருந்தா
திருத்தற்பொருட்டு, வருகின்றமழை பெய்யாதொழிந்த வெளிய நிறத்தை
யுடைய விசும்பினின்று விழுுகின்ற துண்ணிய துளிகளும் இல்லையாகிய
காற்றுச் சூழ்ந்துவிசும் அழகிய காட்டு நெறியகத்து ஆலமரத்தினிழவிலே
தங்கி இளைப்பாறி அஞ்சுமிடங் காணினும் ஆங்கு அஞ்சாது மற்றும்
எவ்வெவ்விடத்தே தங்கவேண்டினும் அவ்வெவ்விடத்தே தங்கிச் சிறிதும்
வருத்தமுறாமல் ஏகுவாயாக; எ -று.

வானிறவிசும்பு - மேகம்போன்ற கரியநிறமுடைய விசும்புமாம்.
உலவை - காற்று. அசைதல் - தங்குதல். அஞ்சுவழியென்றது மறவர்குழாம்,
ஆளி, எண்கு முதலிய காணாநன கண்டவிடத்தஞ்சுதல்.

தன்விறலைத்தெரிப்பான் அஞ்சுவழியஞ்சாதென்றான். நெடுந்தூரம்
போந்தனமாதவி னினித் தமர்தொடர்ந்துவருவார்களென்னும் அச்சமில்லை
யெனக்கொண்டு அசைவழி யசைஇயென்றான். புன்னைமலர்ப்பரப்பி
னியங்கிய அடிகளாதலிற் கல்லினிடத்துச் சிவந்தவேயென் றிரங்கி வருந்
தாதேகென்றான். இது நெய்தலிற்களவு. மெய்ப்பாடி - உலகை. பயன் -
அயர்வுகற்றல். (எசு)

கரச நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்றதலைவன் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, தோழியை மதியுடம்படுக்கச்சென்ற தலைமகன் அவன்பாற் குறையுற்றிற்றலைக்கண்டு இவனொரு குறையுடையான்போலுமென அத் தோழி ஆராயுங்காலத்து அதவரையும் பொருத தன்னெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சே, நமது காதலியினோக்கமே நம்மை இவன்பா விரந்துபின்னிற்ரும் படி செலுத்துகின்றதாதலின் இவன் உடன்படுங்காறும் நீ வருந்தாதே யென்று அஃது ஆற்றுமாறு கூறுநிப்து.

கபிலர்பாடியது.

எள. மலையமா லூர்த்து போகப் புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம் புக்கவ
ரருங்குறும் பெருக்கி யயாவுயிர்த் தாஅங்
குய்த்தன்று மன்னே நெஞ்சே செவ்வேர்ச்
சின்தொறுந் தூங்கும் பயங்கெழு பலவின்
சுனையுடை முன்றின் மனையோள் கங்கு
லொலிவெள் ளருவி யொலியிற் றுஞ்ச
மூரலஞ் சேரிச் சிறுநர் வல்லோன்
வாளரம் பொருத கோணை ரெவ்வீ
யகன்றொடி செறித்த முன்கை யொண்ணுதற்
றிதலை யல்குற் குறுமகள்
குவளை புண்கண் மகிழ்மட நோக்கே.

உரை:—நெஞ்சே, சிவந்த வேர்களையுடைய கிளைகடோறந் தூங்கும் பழங்கண்மிக்க பலாவின்சுளைகளையுடைய முன்றிலின்கண் மனைவியானவன் இரவில் நெருங்கிவிழுகின்ற வெளிய அருவியினொலியைக்கேட்டு உறங்கா நிற்கும் பேருரால்லாத சிலவாய சேரிகளையுடைய சிறுநின்கண்ணே, கைவல் வினைஞன் வாளரத்தா லராவிய வளைந்த அழகிய ஒளியையுடைய வளையும் அகன்ற தொடியுமணிந்த முன்னக்கையையும், ஒள்ளிய நெற்றியையும், தித்திபடர்ந்த அல்குலையும், இளமையையுமுடைய நமது காதலியின் குவளை போன்ற மையுண்ட கண்களின் மகிழ்ச்சியையுடைய இளம்பார்வையானது, மலைபோன்ற யானைமீதேறி நடத்திச்சென்று புலையஞல் முழக்கப்படும் பெரியதுடியானது ஒலிக்க வேற்றுநாட்டிற்புழுந்து அப்பகைவரது கடத்தற்

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ௧௦௫

கரிய அரணையழித்து அயர்வுயிர்த்தாற்போல நம்மை இவன்பால் மிகச்செ
லுத்தாரின்றது; ஆதலின் இவன் உடன்பட்டுக் கூறுங்காறும் நீ முயன்று
வருந்தாதேகொன்; எ - று.

குறம்பு - அரண். எருக்குதல் - அழித்தல். மன் - மிகுதி. வேரின்
பகுப்புக்கடோறும் பழந்தூங்குமென்றதாமாம். மலை, அம், மா - மலையமா;
அம் - சாரியை. சேறார்க்குறுமகனென இயைக்க. பலவீடுகன்சேர்திருப்பது-
சேரி. மடனோக்கு - உன்னொன்றுகொள்ளாதனோக்குமாம்.

எனவே அரிய அரணையழித்து இளைத்ததுபோல யாரும் இவனது
மனத்தி னிலையை நெகிழ்த்தி யிளைத்தனம், தலைவியின்கண்ணோக்கம் நம்
மைச்செலுத்துகின்றமையான் இனி யெய்தவும்பெறுமாதவி னீ வருந்தற்க
வென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - ஆற்றுகரைத்தல். (என)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுமலிர்த்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்தோன் குறித்தபரு
வத்து வாராமையால் தலைமகள் வருந்தியிருக்கும்பொழுது அவன் வரை
வொடுவருகின்ற குறிப்பறிந்த தோழி அவனோக்கி நிதியுடன் அவர் வரு
கின்ற தேரினொலியைக் கேட்பாயாக, இனி நாம்படுகின்றதாயாம் நீங்குகிற
போங்கானென உவந்து கூறாற்பது.

கீரங் கீரனாற்பாடியது.

எஅ. கோட்சுற வழங்கும் வாட்கேழிருங்கழி
மணியேர் நெய்தன் மாமலர் நிறையப்
பொன்னேர் நுண்டாது புன்னை தாஅம்
வீழ்தாட் டாழைப் பூக்கமழ் கானற்
படர்வந்து நவியுஞ் சுடர்சென் மலை
நோய்மலி பருவா னுமிவ னுய்கங்
கேட்டிசின் வாழி தோழி தெண்கழி
வள்வா யாழி யுள்வாய் தோயினும்
புள்ளுநிமிர்ந் தன்ன பொலம்படைக் கலிமா
வலவன் கோலுற வறியா
வுரவுநீர்ச் சேர்ப்பன் நேர்மணிக் குரலே.

உரை:—தோழி, வாழி; தெளிந்த கழியின்கணுள்ள நீரிடத்துப் பெரு
மைவாய்ந்த தேருருளி னுள்வாயளவு அமுங்கப்பெறினும் பறவை பறந்த

கௌ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

சென்றற்போன்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய ருதிரை தேர்ப்பாகன் தன் தாற்றுக்கோலாலே துண்டப் பட்டறியாத பரவிய கடனீர்ச்சேர்ப்பனது தேரின் மணியொலிக்குங் ரூலிக்கேட்பாயாக; கொல்லுந்தன்மையுள்ள சுறாய் னியங்குகின்ற ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பெரிய கழியிடத்து மலர்ந்த நீலமணிபோன்ற நெய்தலின் கரியமலர் நிறையுமாறு புன்னையின் பொன்போன்ற துண்ணிய தாது பரக்கும் வீழூன்றிய அடியையுடைய தாழைமலர் கமழ்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே துன்பம்வந்து மேன்மேல்வருத்துகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறையுமாலைப்பொழுதிற் காமநோய்மிகுதலானாகிய மிக்க துன்பத்தினின்றும் நாம் இனி இங்கு உய்ந்துவாழ்துங்காண்; எ -று.

கவிமா கோலுறவறியாத் தேரெனக்கூட்டுக. நலியுமாலை தேர்மணிக் ரூரல் பிறர்க்குக் கேட்டுமாறு வருதல் களவுக்காலத்தியைவதன்றாதலின் வரையவருகின்றனனெனக்கொண்டு வரைவுமலிந்ததாயிற்று.

இறைச்சிகள்:—(க) இருங்கழியி னெய்தன்மலர் நிறைய துண்ணிய தானைப் புன்னை பரப்பாநிற்குமென்றது சேரியிடத்து நமர் கையேற்பு நிரம்பிய பொற்குலியலைச் சேர்ப்பன் நம்மை வரைதற்பொருட்டுக் கொடா நிற்குமென்றதாம்.

“ “ (உ) தாழம்பூவின்மணம் கானலெங்குங் கமழுமென்றது நின்வரைவு நாடெங்கும் மாட்சிமைப்படுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - மகிழ்தல். (எஅ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ -று, தலைவன் வினைவயிற்பிரிவதறிந்து உடம்புவேறுபட்ட தலைவி தோழியைநோக்கி நாம் தலைவர்பாற்சென்று பிரியாதிருக்கும்படி கூறி நமது காமத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகிறபோம், அவர் பிரியின் யானிறந்துபடுவது தின்னணமாதலின் அங்ஙனஞ் சொல்லி அவர் செலவை மாற்றுவதன்றி வேறெவ்வகைச்சூழ்ச்சியாலே தடுப்பதென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

கண்ணகனூர்பாடியது.

எசு. சிறைநா ளீங்கை புறைநனி திரள்வீ
கூரை நன்மனைக் குறுந்தொடி மகளிர்
மணலாடு கழங்கி னறைமிசைத் தாஅ
மேர்தர லுற்ற வியக்கருங் கவலைப்
பிரிந்தோர் வந்துநப் புணரப் புணர்ந்தோர்

நற்றிணைநாணுறு மூலமும் உரையும். ௧௦௭

பிரிதல் சூழ்தலி னரியது முண்டோ
வென்றுநாங் கூறிக் காடஞ் செப்புதுஞ்
செப்பாது விடினே யுயிரொடும் வந்தன்
றம்ம வாழி தோழி
யாதனிற் றவிர்க்குவங் காதலர் செலவே.

உரை:—தோழி, வாழி; இதனைக் கேட்பாயாக; ‘சங்கையின் மூடியி ருக்கின்ற தேன்றுளிமிகத்திரளும் மலர்களானவை, கூரையையுடைய நல்ல மனையின்கணுள்ள குறிய தொடியையுடைய மகளிர் தம் முன்றிலின் மண லீடத்து விளையாதென்கிட்ட கழங்குபோலக் கற்பாறையின்மே லுதிர்ந்து பரவாநிற்கும் அழகுபொருந்திய மக்களியங்குதற்கரிய கவர்த்தநெறியிலே பிரிந்துபோயினீரெனினும் இப்பருவத்துவந்து எம்மைக் கூடி முயங்கி யுறையவேண்டியிருக்க எம்மைக்கூடியிருந்தீவிர் இப்பொழுது பிரிந்துபோ தற்கு நினைந்திருப்பதினுங்காட்டில் அரியகொடுமைபிற்றுமொன்றுண்டோ’ என்று நாம் அவர்பாற்சென்றுகூறி நமதுவிருப்பத்தைச் சொல்லுகிற்போம்; சொல்லாதிருப்பின் அவர் அகலினும் அகன்றுபோவார்களாண்; அங்நகன் அகல்வாராயின் தின்னமாக என்னுயிருக்கே ஏதம்வந்துற்றது, ஆதலின் நாம் நேரிற்கூறி நிறுத்துவதன்றி நமது காதலருடைய செலவை வேறெத் தகைய சூழ்ச்சியாலே தவிர்க்கிற்போம்? ஆராய்ந்துகாண்; ஏ - து.

உறை - தேன்றுளி. அறை - பாரை. ஏர் - அழகு. வந்தன்று - தெளிவுபற்றியகாலவழுவமைதி. பிரிந்தோர், புணர்ந்தோர்-இடவழுவமைதி.

பிரிவுணர்தலும் உடம்புவேறுபட்டதாதலிற் பிரியி னிறந்துபடுவது தின்னமெனக்கொண்டு உயிரொடும்வந்தன்றென்றான்.

இறைச்சி:—தேனிறைந்தமலர் கற்பாறையிசைத்தாம் என்றது வேட்கைநிறைந்த என்னெஞ்சம் அவர்வயிற் சென்றொழிந்ததென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எக)

[மருதம்.]

இது, சேட்படுக்கப்பட்ட டாற்றாயுய தலைவன் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்றுரைத்தது.

ஏ - து, குறையப்பித்தபின் தனது அருமையும் தலைவியின் பெருமையுமறிந்து நீட்டியாது வரைதல் காரணமாகத் தலைவகனுக்கு இயையாமல் தோழி மறுத்துக்கறக்கண்ட அவன் ஆற்றாது அத்தோழி கேட்டு விரைந்து கூட்டுவிக்குமாறு தன்னெஞ்சைநோக்கி அத்தன்மையளாகிய இளமகளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்துல்லகானெனக் கவன்றுகூறாநிற்பது.

க௦௮ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

பூதன்றேவனாற்பாடியது.

அ௦. | மன்ற வெருமை மலர்தலைக் காரா
 னின்மீம் பாற்பயங் கொண்மார் கன்றுவிட்
 றேர்க்குறு மாக்கண் மேற்கொண்டு கழியும்
 பெரும்புலர் விடியலின் விரும்பிப் போத்தந்தா
 தழையுந் தாருந் தந்தன னிவனென
 விழையணி யாயமொடு தருநான் தடைஇத்
 தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும்
 பெருந்தோட் குறுமக ளல்லது
 மருந்துபிறி தில்லையா னுற்ற நோய்க்கே.

உரை:—தொழுவத்துள்ள அகன்ற தலையையுடைய காரெருமையின் மிக வினியபால் நிரம்பக் கறந்துகொள்ளும்பொருட்டு அவற்றின் கன்றுகளைத் தொழுவத்து நிறுத்திவிட்டு ஊரிலுள்ள மாடுமேய்க்கும் இளஞ்சிறுவர்கள் அவ்வெருமைகளின்மீதேறிக்கொண்டு தனியே மேய்த்துவருதற்கேகா நிற்கும் பெரிய இருளநீங்கும் விடியற்காலத்து விரும்பத்தோடு வந்து உடுக்குந்தழையும், குடுமாவையும் இவன்தந்தான் என்று கலணணிந்த ஆயத்தொடு தகுதியுடைய நாணம் தன்னைவளைக்கப்பட்டு என்னைப்பெறுமாறு தான் எடுத்துக்கொண்ட நோன்பின்பயனாகத் தைத்திங்களிலே தண்ணிய நீரிலாடுகின்ற பெரிய தோளையுடைய அவ்வளமகளே யானுற்ற நோயை நீக்கு மருந்தா யமைந்துள்ள; அவளல்லது பிறிதொருமருந்து மில்லையாண்;எ-று.

மன்றம் - தொழுவம். தடவு - வளைவு; தடைஇ - வளைந்து. எருமைக் காரான் - இருபெயரொட்டு. விடியலிற்கயம்படியுமெனக்கூட்டுக.

அவளளித்த நோயாதலின் அதற்கு அவளேமருந்தென்றான்; “பிணிக்கு மருந்து பிறம் னணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து” என்றார் (க௦௨.) குறளினும். நோன்பின்பயன்கருதித் தைத்திங்களாடுபவளாதலின் யான் தழையுந்தாருங் கொடுத்த வுதவிமறப்பவளல்லன்; உடன்படுமென்றவாறு. நோன்பின் பயனெய்தத் தைத்திங்கட்பிறப்பி னீராடுதலும் தைத்திங் கன்முழுவதும் வைகறையினீராடுதலுமாம்; இதுனை “தையினீ ராடிய தவந் தலைப் படுவாயோ” எனக் (இக) கலியற்கூறுமாற்றானுமறிக்க. வைகறையிற் புலஞ்சென்றுமேய்த்துவந்த வெருமை நிரம்பப்பால்கறத்த வியல்பு.

இறைச்சி:—குறுமாக்கள் தலைவியாகவும், எருமையின்பால் மிகுதியாகக் கறக்கவிரும்புதல் நோன்பின்பயனை மிக விரும்புதலாகவும், அவற்றை யூர்த்துசெல்லுதல் தைத்திங்கள் விடியலி னீராடச்செல்லுதலாகவும் அதற்கேற்றவாறுகொள்க. மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - ஆற்றுகரைத்தல். இது மருத்துக்களவு. (அ^௦)

நற்றிணை நா னூறு மூலமும் உரையும். ௧௦௯

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியதலைவன் தேர்ப்பாக்கற்குரைத்தது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்த தலைவன் தேர்ப்பாக்கனை நோக்கி நமது அரசன் பகையைத் தணித்துவிட்டனனாதலால் நீ தேரைப்பூட்டிச் செலுத்துவாயாக; வருந்தியுறையும் நமதுகாதலி நம்மைநோக்கி வருந்தயர்விரும்பா லாகிய இன்னகையைக் காண்பேமென்று உவந்து கூறாநிற்பது.

அகம்பன்மாலாதஞர்பாடியது.

அக. இருநிலங் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்
 ருதி போகிய வசைவி னோன்றான்
 மன்னர் மதிக்கு மாண்வினைப் புரவி
 கொய்ம்மயி ரெருத்திற் பெய்ம்மணி யார்ப்பப்
 பூண்கதில் பாகநின் றேரே பூண்டா
 ழாக வனமுலைக் கரைவலந் தெறிப்ப
 வழுதன னுறையு மம்மா வரிவை
 விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தின ளசையு
 முறுவ வின்னகை காண்க
 முறுபகை தணித்தன னுரவுவாழ் வேந்தே.

உரை:—பாகனே, வலிமைபொருந்திய நம்மரசன் மிக்க பகையைத் தணித்துவிட்டனன், இங்கினிக் காரிய மியாதுமில்லையாதலின் அகன்ற நிலங் குழியும்படி தன்காலாலேகொட்டிநடந்து விரைந்து நேராக ஓடுகின்ற களைப்பில்லாத வலிய கால்களையுடைய அரசரால் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட நடைத்தொழிலையுடைய ருதிரையைக் கொய்யுமயிரையுடைய பிடரியிற்கட்டிய மணிகளொலிப்ப நின்தேரிலேபூட்டிச் செலுத்துவாயாக; பூண்கள்தாழ்ந்த மார்பிலுள்ள அழகிய கொங்கைமுகட்டிலே கண்ணீர் தெறித்து விழும்படியாக அழுதனளாகியுறையும் அழகிய மாமைநிறத் தையுடைய காதலி எமக்கு விருந்துசெய்யும் விருப்பினளாய் அட்டிற்சாலை புருந்து விருந்துணவை வருந்தியமைத்துக் களைப்படைந்துடைய மகிழ்ச்சியோடமைந்த இனிய நகையைக்கண்டு மகிழ்வோமாக; எ - று.

ஆதி - நெடியசெலவுமாம். அசைவு - களைப்பு. ஆகம் - மார்பு. கரைவலம் - முகட்டினிடம். உறுபகை - மிக்கபகை. உரவு-வலிமை. தில்-விழைவின் கண்வந்தது. வேந்து பகைதணித்தன னென்றதனாலே தலைமகன் வினைவலபாங்காயினனெனக் கொள்க.

காதலியின் அழுதமுகத்தி லுடனே நகைகாண்டலிற் காதலனுக்கு அளவையிலின்பந் தோன்றுமாதலி னதனை யிவன்கருதலு மகிழ்ச்சிமிக்குத்

கலை நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

தன்வயங்கடந்து பாகன்பாலுங்கூறினாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை, பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல்; மகிழ்தலுமாம். (அக)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழியிற்புணர்ச்சிக்கட் டன்னிலைக்கொளீஇயது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே குறியிடத்துத் தலைவியைக் கூடிய தலைவன் தன்னெஞ்சிற்கிடந்த கருத்தைக்கூறத்தொடங்கிக் கொடிச்சி, முருகனொடு வள்ளிநாச்சியார் சென்றதுபோல நீ எஞ்சிறுமுடிக்கண் வந்திருக்குமாறு என்னொடு வருகின்றனையோ வெனப் பரிவுற்று மெலிந்து கூறுகிற்பது.

அம்மள்ளனாற்பாடியது.

அஉ. நோயு நெகிழ்ச்சியும் ஸீடச் சிறந்த
வேய்வனப் புற்ற் தோளை நீயே
யென்னுள் வருகியோ நன்னடைக் கொடிச்சி
முருகுபுணர்ந் தியன்ற வள்ளி போலநின்
ஹருவுகண் ணெறிப்ப நோக்கலாற் தலனே
போகிய நாகப் போக்கருங் கவலைச்
சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தல்
சேறா டிரும்புற நீறொடு சிவண
வெள்வசிப் படியூயர் மொய்த்த வன்பழிஇக்
கோணய் கொண்ட கொள்ளைக்
கானவர் பெயர்க்குஞ் சிறுகுடி யானே.

உரை:—யான்கொண்ட காமனோயும் அதனாலாய மெய்யின் தளர்ச்சியும் ஒழியுமாறு முயங்கிக்கிடந்த சிறப்புற்ற மூங்கில்போலும் அழகமைந்த தோளையுடையயாதலின் நல்ல நடையையுடைய கொடிச்சி, உயர்ந்த நாக மரங்களை யுடைய செல்லுதற்கரிய கவர்த்தவழியினிடத்திலே சிறிய கண்ணும் பெரியசேற்றமுமுடைய ஆண்பன்றி சேற்றிலுழலுதலானே அச் சேறு பூசப்பெற்ற கரியமுதுரு புழுதிபடிந்திருப்ப அப்புழுதியுடனே விளங்கச் சென்று சுருக்குவார்வைத்த வெறுப்பினப்பில் விழுந்துபட்டதாக, அங்ஙனம் படுதலும் வாரையழித்து மொய்த்தனவாய்க் கொன்று நாய்கள்பற்றிக் கொண்ட மிருதிப்பட்ட தசைகளை அவைகள் கொண்டுபோகாதபடி கான வர்சென்று அவற்றைவிலக்கிப் பன்றியிறைச்சியைக் கொணராநிற்குஞ் சிறுமுடியின்கண்ணே, முருகவேளைக் கலந்துடன்சென்ற வள்ளிநாச்சியா சைப்போல நீ என்னுடன்வருகின்றனையோ? நின்வடிவி னொளி கண்ணில்

தற்றினைநா னூறு மூலமும் உரையும். ககக

வீசுதலானே யான் நின்னை நோக்கலாற்ற லாகாதே னாயினேன்; அதனால் வேறென்றனையு மெண்ணாதேகொள்; எ - று.

நீறு - புழுதி. வசி - பிளப்பு. வெள்வசி - வெறும்பிளப்பு; வெற்றிலை வெள்ளிலையென்பதுபோல. தோளையாதலால் யானென்றுமய்யவேண்டி என்னுள் வருதியோவென்றானென்க. தோள் உய்வித்தலை “உறதோறுயிர் தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்.” என்ற (கக0௬) குறளானுமறிக. முருகு - இளமை; வேளுக்குப்பண்பாரு பெயர். பிளப்புக்களிலே சுருக்குவார்வைத்து விலங்குகளைப்பிடிப்பது வழக்கு. வளப்பு - வார். கொள்ளை - மிகுதி. மொய்த்தனவாய் நாய்கொண்ட கொள்ளையென்க. முருகு - தலைமகனுக்கும் வள்ளி கொடிச்சிக்கும் உவமை. இது சிறப்புநிலைக்களமாகமுதலொடு முதல்வந்த வினையுமாம்; தன்னுடன் வரவிளிப்பான் உடன்சென்றவள்ளியாரையுமயித்தவின்.

உள்ளுறை:—பன்றி தலைவியாகவும், வாரினகப்படுதல் தலைவி காம நோயி லகப்பட்டதாகவும், பன்றியின்தசையை நாய்பற்றதல் தலைவியி னலத்தைப் பசுலைபற்றிக் கெடுத்ததாகவும், கானவர் பெயர்க்குதல் தலைவன் அப்பசுலையை நீக்குவானாகவுங்கொள்க. இது வினையுமப்போலி. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னிலைமையை அவன்மனங்கொள்ளும்படி கூறல். (அஉ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்த
குகத் தோழிசொல்லியது.

எ - று, தலைமகன் இரவுக்குறியின்கண் ஒருபால் வந்திருப்பதைக் குறிப் பினுலறிந்ததோழி கூகைகுழறிச் சேரியிலுள்ளாரைத் துயிலெழுப்புதலையும், அதனு லிடையீடுபடுமென்பதையும் அறிவுறுத்தப்பட்டு அவன் வரைந் துகொள்ளவேண்டிக் கூகையைக் கூறுவாளாய்க் கூகாய், நினக்கு ஊனு ண்வுதருகிற்பேம், எங் காதலர் வருகின்றதனைவிரும்பித் தஞ்சாதயாம் வருந்தியிருக்குங்கால அஞ்சும்படி நீ கத்தி ஊராரை யெழுப்பாதேயென இரந்துகூறாநிற்பது.

பெருந்தேவனாற்பாடியது.

அக. எம்மூர் வாயி லொண்டுறைத் தடைஇய
கடவுண் முதுமரத் துடனுறை பழகிய
தேயா வளைவாய்த் தெண்கட் கூருகிர்
வாய்ப்பறை யசாஅம் வலிமுந்து கூகை
மையூன் றெரிந்த நெய்வெண் புழுக்க

ககஉ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

லெலிவான் சூட்டொடு மலியப் பேணுது
மெஞ்சாக் கொள்கையெங் காதலர் வரணைசுஇத்
துஞ்சா தலமரு பொழுதி
னஞ்சுவரக் கடுங்குரல் பயிற்று தீமே.

உரை:—எமது ஊர்முகத்தி னெள்ளிய பொய்கைத்துறை யருகிலே பருத்த கடவுளேறியிருக்கு முதியமரத்தின்மீதிருந்து எம்மருகு ஒருசேர உறைதலானே பழக்கமுற்ற தேயாத வளைந்தவாயையும், தெளிந்த கண்ணையும், கூரிய உகிரையுமுடைய வாயாகிய பறையோசையாலே பிறரைவருத் தாநிற்கும் வலிமைமிக்க கூகையே, யாம் யாட்டினிறைச்சியுடனே ஆய்ந்தமைத்த நெய்யைக்கலந்த வெள்ளிய சோற்றினை வெள்ளெலியின் சூட்டி றைச்சியோடு சேரவிட்டு நின்னைவிரும்பி நிரம்பக்கொடாநிற்பேம்; எம்பால் அன்பிற்குறைவுபடாத கோட்பாட்டுடனே எமதுகாதலர் வருதலை விரும்பி யாம் இரவிலே துயில்கொள்ளாது உள்ளஞ் சுழன்று வைகும்பொழுது, யாவரும் அஞ்சி விழித்துக்கொள்ளும்படியாக நின் கடியருரையெடுத்துக் குழறி எம்மை வருத்தாதேகொள்; எ -று.

உண்டறையென்றபாடத்திற்கு ஊராரா லுண்ணப்படுந்துறையென்க.

தடைஇய-பருத்த. கூகைக்கு எலியிறைச்சியில் விருப்பமிருதி; “இல் லெலிவல்லி வல்வாய்க் கூகை” என்றார் அகத்தினும் (கஉஉ.) மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய அழகை. பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்றாளாய தலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ -று, தலைவினைப்பிரிந்து ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழியைநோக்கி நீ ஆற்றுவீர்தலாலே யான் ஆற்றியிருப்பேனாயினும் என்னைப் பலபடியாகப் பாராட்டி நேற்றைப்பொழுதும் இங்கிருந்ததலைவர் இன்று சுரஞ்செல் வரென்பராதலின் யான் எங்ஙனமாற்றித் தனித்திருப்பேனென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

.....

அசு. கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்புந்
திதலை யல்குலும் பலபா ராட்டி
நெருநலு மிவணர் மன்னே யின்றே
பெருநீ ரொப்பிற் பேளய் வெண்டேர்
மரனி னீளிடை மானசை யுறாஉஞ்
சுடுமட் டசும்பின் மத்தந் தின்ற

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௧௧௩

பிறவா வெண்ணெ யுருப்பிடத் தன்ன
வவரெழு களரி யோமையங் காட்டு
வெயில்வீற் றிருந்த வெம்பலை யருஞ்சுர
மேகுவ ரென்ப தாமே தம்வயி
னிரந்தோர் மாற்ற லாற்றா
வில்லின் வாழ்க்கை வல்லா தோரே.

உரை:—தம்பால் வந்திரந்தவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்து அவரது நசையை யொழித்ததற்கரிய இவ்வாழ்க்கையிலே பயின்றறியாத நமது தலைவர் என்கண்ணையும், தோளையும், தண்ணியறிய கூந்தலையும், திதலை பரந்த அல்குலையும் பலபடியாகச் சிறப்பித்துக்கூறி நேற்றைப்பொழுதிலும் இங்குள்ளவராயிருந்தார், அதுகழிந்தது; இற்றைப்பொழுது பெரிய நீர்ப் பரப்பையொத்த வெளிய பேய்த்தேரை மரங்களில்லாத நீண்டவிடத்தில் மான்கூட்டம் நீரெனவிரும்பிச் செல்லாநிற்கும்,—மண்ணாற்செய்து சுடப்பட்ட தயிர்த்தாழியில் மத்தாற் கலக்கியகாலத்து வெண்ணெய் வெப்பத்தாற் கைகூடாது சிதறிக்கிடந்தாற்போன்ற உப்புப்பூத்த களரையுடைய ஓமை மரங்கன் நெருங்கிய காட்டகத்து வெயில் நிலைபெற்றிருந்த வெம்மையுடைய செல்லுதற்கரிய பாலையிலே தாம் தமிழராய்ச்செல்லுவரென உழையர் கூறா நிற்பர்; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுகிற்பேன்? எ - று.

உழையர் - அவாய்நிலை. மன் - கழிவு. வெம்பல் - வெம்மை. ஐ - சாரியை. இரந்தோர்.....வல்லாதோரென்றது பெரியகுடியிற்றோன்றிப் பெரிய இவ்வாழ்க்கையிற் பயின்றவரென்றவாறு. அத்தகையார் புகல்புக்க எண்ணைக் கைவிட்டுப் பொருள்வேட்கையிற் சென்றனரெயென்றிரக்கிய தாம். பிரிபவன் இனி என்று முயங்குவலென்னுங் கவற்சியாலே கண்முத லியவற்றைப் பலவாகப்பாராட்டி முழுவித்தழுவுவலியல்பு. அக்குறிப்பு யான் அறிந்திலேனென அவன் இங்கிருந்து பிரிவுழித் தன்கூற்றின்மையும் உழையராலறிந்தமையுங்கூறி யயர்ந்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—கானலை நீரெனக்கருதி மான் நசைகொள்ளுமென்றது அருளில்லாத தலைவரை அறவரெனக்கருதி யான் மயங்கினேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுக்கை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன்வரவுணர்ந்ததோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - று, தலைமகன் இரவுக்குறி வருவதறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைவின் வரைந்துகொள்ளுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி, நீவருந்துவ தறிந்தவரார் அலர்தூற்றினும் மலைநாடன் நன்பாலுள்ள விருப்பினாலே

ககச நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

இரவிற்கொடியநெறியில் வருதல் ஏதமுடைத்தாதலின் வாராதொழிவானாக
வென்று கடிந்துகூறுநிற்பது.

நல்விளக்கனாற்பாடியது.

அரு. ஆய்மலர் மழைக்கண் டெண்பனி யுறைப்பவும்
வேய்மருள் பணைத்தோள் விறவிழை நெகிழவு
மம்பன் முது ரரவ மாயினுங்
குறிவரி யிரும்புலி யஞ்சிக் குறுநடைக்
கன்றுடை வேழ நின்றாகாத் தல்கு
மாரிருள் கடுகிய வஞ்சுவரு சிறுநெறி
வாரற்க தில்ல தோழி சாரற்
கானவ னெய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
தேங்கமழ் கதுப்பிற் கொடிச்சி மகிழ்ந்துகொடு
கார்தளஞ் சிறுகுடிப் பகுக்கு
மோங்குமலை நாடனின் னசையி னானே.

உரை:—தோழி, அழகிய குவளைமலர்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய
நிண்கண்களினின்று தெளிந்த நீர் மிகவடிந்துவிழவும், மூங்கிலையொத்த
பருத்ததோளிலணிந்த ஏனைய கலன்களை வெற்றிகொள்ளும் வளைநெகிழ்ந்து
விழவும் அவற்றைநோக்கிப் பழிகூறும் இப்பழையவூர் மிக அலர்துற்றறமா
யினும் மலைச்சாரலிலே கானவ னெய்துகொணர்ந்த முட்பன்றியின் கொழு
விய தசைத்துண்டத்தைத் தேன்மணங்கமழங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி
மகிழ்ந்தேற்றுக்கொண்டு காந்தண்மிக்க சிறுகுடியிலுள்ளார் பலர்க்கும் பருத்
துக்கொடாநிற்கும் உயர்ந்த மலைநாட்டையுடைய நமதுகாதலன் நிற்பா
லுள்ள விருப்பத்தாலே, குறுகிய வரிகளையுடைய கரியபுலிக்கு அச்சமுற்று
விரைந்துசெல்லாத நடையையுடைய தன்கன்றைப் பிடியானே ஆண்டு
நின்று காத்துத் தங்காநிற்கும் நீங்குதற்கரிய இருண்மிக்க கண்டார்க்கு அச்
சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சிறிய நெறியின்கண்ணே வாராதொழிவானாக.

உறைப்ப - மிகவிழ. விறல் - வெற்றி. இதனை “அருந்தவமாற்றியார்”
என்னும் (௩௦) பாலைக்கவியுள் ‘விறவிழையவர்’ என்பதற்கெழுதிய வுரை
யானுமறிக. குறிய என்பதன் அகரம் தொகுக்கும்வழித்தொக்கது. தில் -
ஒழியிசை. முளவுமான் - முட்பன்றி. இஃதழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு
மறுத்தல்.

கண்ணீர்வடிதலெனத் தன்னாலே தேற்றத்தெளியாமை கூறினாள்.
பிரிந்த ஏக்கத்தால் உடம்புவாடித் தோள்வளைநெகிழ்ந்தமை கூறுவாளாய்
இனி இங்ஙனமிருப்பி னிறந்துபடுமெனவுங் குறிப்பித்தானென்பது.

தற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். ககடு

உள்ளுறை:—கானவன் தலைவனாகவும் கொடிச்சி தலைவியாகவும் பன்
றித்தசை தலைவன்வரைந்துகொண்டு பொருளீட்டித் தலைவிபா வளிப்பதாக
வும் சிறுகுடிப்பகுத்தல் அப்பொருளைக்கொண்டில்லறம் நடத்தற்பாலனா
கவுக்கொன்க. இது வெளிப்படை.

இறைச்சி:—புலியையஞ்சிப் பிடியானை தன்கன்றைக்காத்துத் தங்கு
மென்றது பிரிவினாலே தலைவிக்குவரும் ஏதத்தையஞ்சி யான் அவனைக்
காத்திருக்கின்றே னென்றதாம். கண்ணீர்வழிதலென்றது துன்பத்துப்
புலம்பல். தோள்வளைநெகிழ்தலென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாரற்க
வென்றது அச்சத்தினகறலும், அவன்புணர்வு மறுத்தலுமாம். ஏனைமெய்ப்
பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தவெருளி. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (அடு)

[பாலை.]

இது, குறித்தபருவத்தின் வினைமுடித்து வந்தமைகேட்ட
தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் இளவேனிற்பருவத்து வருவேனெனக் குறித்துச்
சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்றதோழி தலைவியை
நோக்கி நாம் முன்புனிக்காலத்து நடுங்கும்படி நம்மைப்பிரித்துசென்று இள
வேனிற்பருவத்தைக் கருதிவந்த தலைவர்தாம் அறநெறியுடையர்கானென
உவந்துகூறுகிற்பது.

நக்கீரர்பாடியது.

அசு. அறவர் வாழி தோழி மறவர்
வேலென விரிந்த கதுப்பிற் றோல
பாண்டி லொப்பிற் பகன்றை மலருங்
கடும்பனி யற்சிர நடுங்கக் காண்டகக்
கைவல் வினைவன் றையுபு சொரிந்த
சுரிதக வருவின வாகிப் பெரிய
கோங்கங் குவிமுனை யவிழ விற்கை
நற்றளிர் நயவர துடங்கு
முற்றா வேனின் முன்னிவந் தோரே.

உரை:—தோழி, வீரர்கையிலுள்ள வேற்படைபோல விரிந்த மேற்க
துப்பாகிய தோலையுடைய சிவதை வெள்ளிவட்டிலைபோல மலராகிற்குங்
கடிய முன்புனியையுடைய அற்சிரக்காலத்து நாம் நடுங்குமாறு பிரிந்து
பின்பு அழகுபொருத்தக் கைத்தொழிலில்வல்ல கம்மியன் அரதனக்கற்களை
யிட்டிழைத்த பொன்னாலாகிய சுரிதகமென்னும் அணிபோன்ற வடிவின

ககக நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

வாகிப் பெரிய கோங்கமரத்தினது குவிந்த முகைகள் மலர நங்கையின் நல்ல தளிர்கள் கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமாறு துடங்காநிற்கும் முதிராத இளவேனிற்காலத்து இன்று நம்மைக் கருதிவந்தாராதலின் நமதுதலைவர் அந்நெறி தவறுநரல்லர்காண்; அவர் நெடுங்காலம் வாழ்வாராக; எ - று.

பாண்டில் - வட்டில். பகன்றை - சிவதை. அற்சிரம் - மூன்பனிக் காலம். ச்ரிதகம் - திருகுப்புப்போல அக்காலத்துப் பயின்றதோரணி. கதுப் பின், இன் - அவ்வழிச்சாரியை. ஆகிக்குவிமுனையவிழுவென்க. சிவதை மலர் வெள்ளிவட்டில்போன்றதென்பதனை “அகன்றுறை” என்னும்(எ.க.) கலியகத்து “பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை, கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தால்” என்பதனுலுமறிக. பிரிந்து என ஒருசொல்வருவித்து நடுங்கப்பிரிந்து என்க.

ஒன்றினேம் யாமென் றுரைத்தாரைத் தோன்றெகிழவிடாது குறித்த பருவத்து வந்தமையால் அறவரென்றான். அறவர்வாழியென்றதனால் ‘வாழத் தல்’ என்னு மெய்ப்பாடுதோன்றிற்று. ஏனைமெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். கைகோள் - கற்பு. (அக)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிய ஆற்றாளாய தலைவி கனக்கண்டு தோழிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலானே ஆற்றாது கனவுகண்டெழுந்த தலைவி தோழியைநோக்கி வெனவால் தான் துயிலும்பொழுது அங்குக்கிட்டப் பெருத நெல்லியம்புளிச்சுவைக்குக் கனவுகண்டாற்போல அவர் நாட்டுப் பரதவர் மகிழ்ச்சியுங் கானலும் நினைந்த அப்பொழுதிலேயே யானுங் கனவு காண அஃ தொழிதலாயிற்றென வருந்திக்கூறற்பது.

நக்கண்ணையார்பாடியது.

அள. உள்நூர் மாஅத்த முள்ளெயிற்று வாவ
லோங்க லஞ்சினைத் தூங்குதையில் பொழுதின்
வெல்போர்ச் சோழ ரழிசியம் பெருங்காட்டு
நெல்லியம் புளிச்சுவைக் கனவி யாஅங்
கதுகழிந் தன்றே தோழி யவர்நாட்டுப்
பனியரும் புடைந்த பெருந்தாட் புன்னை
துறைமே யிப்பி யீர்ப்புறத் துறைக்குஞ்
சிறுகுழிப் பாதவர் மகிழ்ச்சியும்
பெருந்தண் காணலு நினைந்தவப் பகலே.

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ககள

உரை:—தோழி, அத்தலைவரது நாட்டின்கணுள்ள பெரிய அடியையுடைய புண்ணையின் குளிர்ந்த அரும்புகன்மலர்ந்து அவற்றின்பராகம் கடலின்துறையிடத்து மேய்கின்ற இப்பியின் ஈரியபுறத்து மிகவிழாநிற்கும் சிறுகுடியிலுள்ள பரதவர் மகிழு மகிழ்ச்சியையும், பெரிய தண்ணிய கழிக் கரையிலுள்ள சோலையையும் நான் நினைந்த அப் பகற்பொழுதின் கண்ணே ஊரினுள்ளதாய மாமரத்திலிருக்கின்ற முட்போன்ற எயிற்றிணையுடைய வெளவால் உயர்ந்தவொருகினையிற்சென்று பற்றித் தூங்காநின்று துயிலுற்ற பொழுதிலே தனக்குத் கிட்டப்பெறாத, வெல்லும் போரையுடைய சோழர் குடியிற்றிறந்த ஆர்க்காட்டினுளனாகிய அழிசியென்பவனது பெரியகாட்டின்கணுள்ள நெல்லிப்பழத்தின் இனியபுளிச்சுவையைத் தான்பெற்றதாகக் கனவுகண்டாற்போல யானும் அவரொடு முயங்கினதாகக் கனவுகாண அவ்வின்பமெல்லாம் விழித்தவுடன் ஒழிந்துபோயிற்றுமன்; எ - று.

நெடுத்தாட்புண்ணையெனவும் பாடம்.

அது - அக்கனவின்முயங்கியவன்பம், உள்ளூர் - ஊருளென்க. பரதவர் மகிழ்ச்சியைக் கருதுதலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. விழைவு விடுத்த விழுமியோரையும் விழைவுறுத்தும் பொழிலாதலின் அதனைக்கருதுதலும் எனக்குமகிழ்வுண்டாயது. மகிழ்ச்சி கனவுண்டாய்க்கழிதலானே அவர்முயக்கம் இனிக்குகனவினுமரியதுபோலாமென்றிரங்கியதென்பது.

இப்பியின்புறத்தைப் புண்ணையின்தாது மூடிக்கொள்ளுதல்போலப் பசப்பு என்மெய்யைக் கரந்துகொண்டதென்றவாறு. இது கனவொடுமயங்கல். ஏனெனெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவிபடுத் துன்பமனைத்துங் கேட்டு விரையவரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி நமது முன்னையினையாலே நாம் துன்புறுவதாயிருக்க நீ என்மயங்குகின்றனை? இதனை அவர்பாற்சென்று கூறுவோம்வா, நீ வாடுதற்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன், நாம்படுத்துன்பத்தைக்கண்டு அவர்குன்றமும் அழாநின்றதுகாண், அவர்மட்டும் இரங்குவாரல்லரென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

நல்லத்துவனாற்பாடியது.

அ.அ. யாஞ்செய் தொல்வினைக் கெவன்பே துற்றனை
வருந்தல் வாழி தோழி யாஞ்சென்
யுரைத்தனம் வருக மெழுமதி புணர்நிலைக்

ககஅ நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

கடல்வினை யமுதம் பெயற்கேற் றாஅங்
குருகி யுகுத லஞ்சுவ லுதுக்காண்
டம்மோன் கொடுமை நம்வயி னேற்றி
நயம்பெரி துடைமையிற் றாங்கல் செல்லாது
கண்ணீ ரருவி யாக
வழுமே தோழியவர் பழமுதிர் குன்றே.

உரை:—தோழி, நாம் செய்த பழவினை அங்கனமாயிருக்க அதனை ஆராயாது நீ எதன்பொருட்டு மயங்குகின்றனை? அவ்வண்ணம் வருந்தாதே கொள்; நீயொழ்வாயாக; இத்துன்பத்தை அவர்பால் நாம் சென்று கூறிவிட்டு வருதும், என்னுடனெழுவாயாக; பொருந்திய அலைகளையுடைய கடனீரால் வினைந்த உப்புக்குவடு மழையின்கண் அகப்பட்டாற் கரைந்தொழி தல்போல நீ உள்ளமுருகியொழிதலுக்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன்; தனது தலைவன் நம்மிடத்துச் செய்த கொடுமையை நினைந்து, அவரது பழங்களு திரிகின்ற குன்றானது நம்பாற் பெரிதும் அன்புடைமையாலே தன்வருத் தத்தை அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாதே தன்கண்ணீர் அருவியாகப்பெருகும் படி அழாநிற்கும்; அதனை உவ்விடத்தே பாராய்; அவர்மட்டும் இரங்குபவ ரல்லர்; எ - று.

கடல்வினையமுதம் - ஈண்டு உப்பு. நம்வயினைற்றி, ஏற்றல் - நினைதல்; “ஏற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்” என்பது (தொல்-தொல்-ரு-உ.உ.எ.) தம்மோன் - தம்மான், தயதுதலைவன்; “தம்மானையறியாதசாதியாருளரே” என்றார் தேவாரத்தினும்.

ஊழ்வினை யூட்டாது கழியாதாகலான் அதனைத் துய்க்குங்காறும் அவ ரின்பத்தை நாம் அடைதலரிதென்பான் தொல்வினைக் கெவன்பேதுற்றனை யென்றான். குன்றமும் அழாநின்றதென்றது அதனினும் அவர்நெஞ்ச வன் மையுடையதெனலுமாம். எவன் பேதுற்றனையென்றது துன்பத்துப்புலம் பல். உருகியுகுதலென்றது ஆங்குநெஞ்சுழிதல்.

கொடுமையுடையோன் குன்றாயிருந்துப் பசித்தவுயிர்களின் பசிகெடப் பழங்களை உதிர்க்கின்றன; இவ்வென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - அமுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவத்தல். (அஅ)

[மு ல்லை.]

இது, பொருண்முற்றி மறுத்தந்தானெனக்கேட்ட
தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - று, பொருள்வயிற் சென்றதலைவன் மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்ற தோழி தலைவியைநோக்கி முன்பு நாள்தோறும் மாலைப்பொழுதில் வருத்

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ககக

தத்தைக்கொடுத்து நம்மைத் தன்புறுத்தும் வாடையானது அவர்வந்தபிற
கும் யானையுயிர்த்தாற்போல வருமோ அங்ஙனம்வரின்னும் யாதொருதிங்குஞ்
செய்யாதென உவந்துகூறாநிற்பது.

இளம்புல் லூர்க்காவிதிபாடியது.

அக. கொண்ட லாற்றி விண்டலைச் செறீஇயர்
திரைப்பிதிர் கடுப்ப முககெந் தேறி
நிரைத்துநிரை கொண்ட கமஞ்சுன் மாமழை
யழிதுளி கழிப்பிய வழிபெயற் கடைநா
ளிரும்பணிப் பருவத்த மயிர்க்கா யுழுந்தி
னகலிலை யகல விசி யகலா
தல்கலு, மலைக்கு நல்கா வாடை
பரும யானை யயர்வுயிர்த் தாஅங்
கின்னும் வருமே தோழி வாரா
வன்க ணாளரோ டியைந்த
புன்கண் மாலையும் புலம்புமுந் துறுத்தே.

உரை:—தோழி, கீழ்காற்றுச் செலுத்துகையினாலே ஆகாயத்திற்
செறிவுற்று அலையுள்ளபின்போல மலையினுச்சியை விருப்பத்தோடேறி
ஒழுங்காக அமைந்த நிறைவுற்ற நிரம்பியருளையுடைய கரியமேகம் மிக்க
மழையைப் பெய்தொழிந்த மழையழிந்த கார்ப்பருவத்தினிறுதியில், மிக்க
முன்பணிப்பருவத்தில் மயிர்களைமைந்த காய்களையுடைய உழுந்தின் அகன்ற
இலைகெல்லாரு் சிதையும்படி வீசி நம்மைவிட்டு நீங்காது நாள்தோறும்
வருத்துகின்ற அன்புசெய்யாத வாடைக்காற்றானது இதுகாறும் வாரா
திருந்த வன்கண்மையுடைய தலைவரோடு ஒருபடியாயமைந்த துன்பத்தைச்
செய்யும் மலைப்பொழுதையும், வருத்தத்தையும் முற்படவிட்டுக்கொண்டு
பருமப்பூண்ட யானையானது தன் அயர்ச்சியாலே பெருமூச்சவிட்டாற்
போல அவர்வந்தபிறகு இன்னும் வாராநிற்குமோ? அங்ஙனம் வந்தாலும்
யாதொருதிங்கையுஞ் செய்யாதுகாண்; எ - று.

கொண்டல் - கீழ்காற்று. பிதிர் - சிறுதுளிகளாகியபிதிர். கமம் -
நிறைவு. கார்ப்பருவத்தினிறுதியில் வீசி வருத்துகின்ற வாடையெனக்
கூட்டுக. யானை அயர்வுயிர்த்தது சினையொழுதல்வந்தவிளையுமம். பரு
மம் - யானைமுதுகிலிடுத்தவிசு.

இதுகாறும் பிரிந்து வாடையால் வருந்தவிட்டமையின் வன்களை
ரென்றான். அவர்பிரிந்து தன்புறுத்தியதுபோல மலைபுகுந்து தன்புறுத்த

கஉ௦ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

லின் வன்களுளரோடியைந்த மாலையென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகை.
பயன் - தலைவியைமகிழ்வித்தல். கைகோள் - கற்பு. (அக)

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகளுக்குரைப்பாளாய்ப்
பாணனை நெருங்கி வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண்
டிவந்த பாணன் கேட்பத் தோழி தலைமகளைநோக்கி நின்காதலன் முயங்
கும் பரத்தையருள் பெண்டன்மையறியாப் பெதும்பைப்பருவத்தாளொ
ருத்தி ஊசலாடாது அழுதுநிற்பதை ஆற்றவித்து மீட்டும் ஆடச்செய்யாத
அவனது அவை பயனுடையதன்று; அவளழுதுமுனைமையின் இங்குவந்தான்
போலுமென வெருண்டு கூறாநிற்பது.

அஞ்சிலஞ்சியார்பாடியது.

கூ0. ஆடியல் விழவி னமூங்கன் மூதா
ருடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா
வறனில் புலத்தி யெல்லித் தோய்த்த
புகாப்புக் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர வோடிப்
பெருங்கயிறு நாலு மிரும்பனம் பிணையற்
பூங்க னாய மூக்க லுங்கா
ளமுதனள் பெயரு மஞ்சி லோதி
நல்கூர் பெண்டின் சில்வனைக் குறுமக
ளுச லுறுதொழிற் பூசற் கூட்டா
நயனின் மாக்களொடு குழீஇப்
பயனின் தம்மயிவ் வேந்துடையவையே.

உரை:—கூத்தயர்கின்ற விழாவினொவியையுடைய இம்மூதாரின்கண்
ணே ஆடைகளையாராய்ந்து கழுவுந்தன்மையிற் பெரிதும் தன்கையொழி
யாத வறுமையில்லாத ஆடையொலிப்பவன் இரவிலே தோய்த்த சோற்றின்
கஞ்சியிட்டுப் புலர்த்திய சிறிய பூத்தொழிலையுடைய ஆடையுடனே பொன்
னரிமாலையும் அசைந்தாட ஒடிச்சென்று கரிய பனைநாரினாலே திரித்த
கயிற்றைப்பிணித்துத் தொங்கவிட்ட வூசலிலேறிப் பூப்போலுங் கண்களை
யுடைய தன் ஆயத்தார் அதனை ஆட்டவும் தான் ஆடாளாய் அழுதுமீளு
கின்ற அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்டன்மையிற் குறைவுபட்ட
சிலவாய் வளைகளையணிந்த பரத்தையாகிய பெதும்பைப் பருவத்தாளொ

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். கஉக

ரிளமகளை மீட்டும் ஊசலாடுகிற மிக்க தொழிலின் ஆரவாரத்திற்செய்யாத விருப்பமற்ற மக்களோடுசேர்ந்து இவ்வேந்தனது அவைக்களந்தான் பயனின்மையுடையதா யிராநின்றது; இது மிக்கவியப்பு; அவனை ஆடச்செய்திருந்தால் அவனாடான், தலைமகளும் அவனைநீங்கான்; ஆண்டு அவனாடினமையால் இறைமகன் இங்குவந்தான்போலும்; இனி இங்குவாராதொழிவானாக; எ - து.

உடை ஓர் பான்மை - ஆடையை ஆராய்கின்றபகுதி. கைதூவாமை - கையொழியாமை. புலத்தி - ஆடையொலிக்குத்தொழிலி; வண்ணத்தி யென்ப. புகா - உணவு; ஈண்டுச்சோறு. புகர் - கஞ்சி. ஊக்கல் - அசைத்தல். நல்குட்பெண்டு - பெண்தன்மையில்லான்; பெண்தன்மை - நாணமுதலியன. மாக்கள் - பாணன்முதலானோர். நயனின்மை-துதாடலின்பயனைப் பெறாமை; பெதும்பையாதலின். பயனின்று என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அவனை ஆடஎன்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (க0)

[நெய்தல்.]

இது, தோழிதலைமகட்கு வரைவுமலிந்துரைத்தது.

எ - து, வரைபொருட்பிரித்த தலைமகன் பகற்பொழுதையில் வெளிப்படையாக வருதலானே வரையக்கருதினன்போலுமென் றுணர்ந்ததோழி தலைவியைநோக்கிச் சேர்ப்பன் பகற்காலத்திலே பலருங்காண இங்குவருதலை நீயறிந்தனையன்றோவெனக் குறிப்பால் வரைவுமலிதலை மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

பிராந்தையார்பாடியது.

கக. நீயுணர்ந் தனையே தோழி வீயுகப்
புன்னை பூத்த வின்னிழ லுயர்கரைப்
பாடிமிழ் பனிக்கட றுழைஇப் பெடையோ
டுடங்கிரை தேருந் தடந்தா னானை
யைய சிறுகட் செங்கடைச் சிறுமீன்
மேக்குயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பைத்
தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியுங்
கானலம் படப்பை யானு வண்மகிழ்ப்
பெருநல் லீகைநஞ் சிறுகுடிப் பொலியப்
புள்ளுயிர்க் கொட்பின் வள்ளுயிர் மணித்தார்க்
கடுமாப் பூண்ட நெடுந்தேர்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் பகலீவண் வாலே.

கஉஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை:—தோழி, மலர்களுதிரும்படி புன்னை பூத்திருக்கின்ற இனிய நிழலையுடைய உயர்ந்தகரையையுடைய ஓசைமூழ்க்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலின்கண்ணே துழாவித் தன்பெடையோடு ஒருசேரச்சென்று இரையைத்தேடுகின்ற நீண்டகாலையுடையநாரை மெல்லிய சிவந்த சிறிய கட்டையையுடைய சிறிய மீன்களைப்பிடித்து மேலோங்கிய கிளையின்மேலுள்ள கூட்டின்கணிநுந்து தாயைக்கடவியழைக்கின்ற தன்பிள்ளையின் வாயிற்படக் கொடுக்கின்ற கடற்கரைச்சோலையையும், கொல்லையையும், கொடாத வளவிய மிக்கவுணவையும், பெரிய நல்ல கொடையையுமுடைய நமது சிறுகுடியெங்கும் பொலிவுபெறப் புன்னொலித்தாற்போன்ற சுழற்சியையுடைய பெரிய ஒலியையுடைய மணிகள்பிணைத்த மாலையணிந்த கடிதா கச்செல்லங் குதிரைபூட்டிய நெடிய தேரின்மேல் நீண்ட கடற்கரைத்தலை வளாகிய நமதுகாதலன் பகற்பொழுதையிலே பலருங்காண இங்குவருவதனை நீ உணர்ந்தனையோ? இங்ஙனம் வெளிப்படையின் வருதலானே வரைவுகரு திப் போந்தனன்போலும்; எ - து.

ஐது - மெல்லிது. பயிர் தல் - அழைத்தல். பிள்ளை - பறப்பவற்றிளமைப்பெயர். வள்ளுயிர் - பேரொலி. இங்ஙனமென்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம்.

தமர் மறாது மகட்கொடைநேர்வரென்றதையடக்கிப் பெருநல்லீகை நஞ் சிறுகுடியெனக்குறிப்பித்தான்.

உள்ளுறை:—பெடை பாகன்முதலாயினோராகவும், நாரை தலைவனாகவும், கடலிற்சென்று இரைதேடுதல் வேற்றுநாட்டுச்சென்று பொருளிட்டியதாகவும், பிள்ளை தலைவியகத்தராகவும், சொரிதல் அவர்க்கு இருநிதியளிப்பதாகவுங்கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - தலைவியை மகிழ்வித்தல்.()

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைவேறுபட்ட கிழத்திக்குத்
தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலால் வருந்தி வேறுபட்டதலைவியைத் தோழி நோக்கி, ஆணிரையுண்ணவிட்ட நீர்ப்பத்தரைத் திறந்து களிறு தன்கன்றும் பிடியுமுண்ணக் கொடாநிற்குஞ் சுரத்தின்கண்ணேசென்ற தலைவர் நம்மைக் கருதினாரில்லைபோலும், ஆதலின் அவர்திறத்து வருந்தியாவதென்னையென அவன் ஆற்றும்வண்ணம் தெளியக்கூறாநிற்பது.

.....

கஉ. உள்ளார் கொல்லோ தோழி துணையொடு
வேனி லோதிப் பாடுநடை வழலை
வரிமா னுரும்பின் வாடி யவனை

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௧௨௩

வறன்பொருந்து குன்றத் துச்சிக் கவாஅன்
வேட்டச் சீறா ரகன்கட் கேணிப்
பயநிரைக் கெடுத்த மணிநீர்ப் பத்தர்
புன்றலை மடப்பிடி கன்றோ டார
வில்கடிந் தூட்டின பெயருங்
கொல்களிற் றொருத்தல சுரனிறந் தோரே.

உரை:—தோழி, முதுவேளிர்காலத்து வருந்திய நடைமையுடைய ஒந்தியாகியவழலை தன்துணையோடு வரிகளையுடைய மரலின் இளமடல் போல வாட்டமுற்று அவ்விடத்திற்கிடத்தலையுடைய வறட்சியுற்ற குன்றத் துச்சியின் பக்கத்திலுள்ள வேட்டுவச்சேரியையடுத்த அகன்றவாயையுடைய கிணற்றினின்று, பயனைத்தருகின்ற ஆளிரையுண்ணுமாறு எடுத்துவைத்த தெளிந்தநீர்ப்பத்தரைப் புல்லியதலையையுடைய இளம்பிடி தன்கன்றுடனே நீருண்ணவேண்டி அப் பத்தரின்வாயைமூடிய விற்பொறியை முறித்துப் போகட்டு அவற்றையுண்பித்துச் செல்லாநிற்கும் கொல்லுந்தொழிலையுடைய களிற்றொருத்தலையுடைய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் தாம் சென்றிறுத்தவிடத்தும் நம்மைக் கருதினூரில்லைபோலும்; அவர்திறத்து வருந்தியாவதென்? எ - று.

ஒதி - ஒந்திக்கொருபெயர்; இடைக்குறைவிகாரமன்று; குறைக்க வேண்டாதவழியும் இங்கனம் வருதலின். வழலை - ஒருவகைப்பாம்பு; அதனைப்போறலின் ஒந்தி வழலையென்றார்போலும். களிற்று - யானைக்குச் சாதிப்பெயர். ஒருத்தல் - விலங்கின் ஆண்பாற்பெயர். மரல்துகும்பு - மரலின்முற்றாத இளமடல். கேணி நீரைப் பக்கத்துள்ள மிடாவிலிட்டுப் பிறவுண்ணாதபடி ஒருவில்லைவத்து மூடிபோடப்படுவது; அதனை வலிந்திருப்பிற் றிறந்துகொள்ளும் அங்கனமிழுக்காமல் அவ்வில்லினை முறித்தது களிற்றென்க.

கருதின் இன்னேவந்திருப்பராதலின் உள்ளார்கொலென்றான். இனி தங்கட்குப் புரையேறல், தும்மல்முதலாய குறிப்புக்களிலொன்றேனும் நிகழாமையால் உள்ளார்கொலெனவுமாம்.

மடப்பிடியுங் கன்றும் நீருண்ணுமாறு களிற்று பத்தரையுடைத்து உண்பிக்குங்கானத்திற்சென்று நோக்கியகாதலர் ஈனும் நீயுமகிழும்படி மீண்டு வந்து நம்மை ஆதரித்தாரிலரே இஃதென்னகொடுமையென்றிரங்கியது காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௧௨)

கஉச நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் வரையாது களவொழுக்கத்துப் பலகாலும் பகற்குறி வந் தொழுதலைவிலக்கித் தோழி யாம் சேரியின்கண்ணே செல்லுகின் றேம், நீ வாழ்க; நின்னைப்பிரிதலினு லாற்றாளாயதலைவியின்மெய் முன் னமே மாமையுடையவாதலின் இனிநின் மணமுரசொலிகேட்டுமுன் இறத் துபடுமதுகாணென அவன்வரையுமாற்றானே வெளிப்படையாக அவலித் துக்கூறநிற்பது.

மலையனூர்பாடியது.

கூஉ. பிரசந் தூங்கப் பெரும்பழந் துணர்
வரைவென் ளாருவி மாலையி னிழிதரக்
கூல மெல்லாம் புலம்புக நாளு
மல்லற் றம்மனிம் மலைகெழு வெற்பெனப்
பிரிந்தோ ரிரங்கும் பெருங்கன் னுட
செல்க மெழுமோ சிறக்கின் னுாழி
மருங்கு மறைத்த திருந்திழைப் பணைத்தோ
ணல்கூர் றுசுப்பின் மெல்லியற் குறுமகள்
பூண்டாழாக நாண்ட வருந்திய
பழங்கண் மாமையு முடைய தழங்குதான்
மயிர்க்கண் முரசி னோருமு
னுயிர்க்குறி யெதிர்ப்பை பெறலருங் குரைத்தே.

உரை:—கிளைதொறுந் தேனிறுல்தொடுத்தன தூங்காநிற்ப, பெரிய பழங்கள் குலைகுலையாகப்பழுக்க, வரையின்கணுள்ள வெளிய அருவி மாலே போல இழிந்துவர, சாரலிலுள்ள கொல்லைகள்தோறும் வரகு சாமை முதலாகிய பதிலுறவகைக்கூலமும் விதைக்கப்பட்டுப்பொலிய எக்காலத்தும் சிறு குன்றுகள்பொருந்திய இவ்வெற்பு வளப்பமுடையதென்று அதனைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்பவர் இரங்காநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே, யாம் செல்லுகின் றோம்; எழுந்துபோவாயாக; நின்வாழ்நாள் நீவொழ்வதாக; பக்கங்கள் மறை யப்பூண்ட திருந்திய கலன்களையுடைய முன்பு பருத்ததோளையும் துணுகிய இடையையும் மெல்லியசாயலையுமுடைய இவ்விளமகளுடைய பூண்தாழ்ந்த கொங்கைகள் நாண்துன்புறுத்தலாலே வருத்தமுற்ற பழங்கண்கொண்ட பசிலையையுமுடையனவாதலால் ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய மயிர்சீவாத தோல்போர்த்த பூ டமகன்ற நின்மணமுரசொலி கேட்டலினாலே நம்மைக் காதலன்வரையவந்தனன்போலுமென்று கருதாநிற்கும்; அந்நாளளவைக்குள்

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௨௫

இவளுக்கு உயிரிருக்கும்படியான குறியைக் காணுதல் இனிப் பெறுதற் கரியதொன்றாகுங்காண்; எ - று.

கூலம்-கசு: -நெல்லு, புல்லு, வரகு, சாமை, திணை, இறங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்த, அவரை, துவரை, கடலை, மொச்சையென்ப; சோளமும் கம்பும் சோரப்பதினெட்டெனவுமுரைப்ப; “பதினெண் கூலமு முழுவார்க்கு மிருக” என்றார் பிறரும். மயிர்க்கண்மூர சம் - மயிர்சிவாததோலாற்கட்டியமுரசம்.

பிணைத்தோள் - முன்புபருத்ததோளென்றவாறு. தோள் நெகிழ்ச்சி நீயறியாவாறு கலன்கள் மறைப்பனவென்பான் மருங்குமறைத்த இழைத் தோளென்றான். தான்கொண்டகாதலை நின்றாற்குறுதற்கு நாண் தன்னை வருத்துதலாலே பழங்கன்கொண்டன குறுமகளாகமெனவுமாம்.

நின்னைப்புதல்புக்கேமைக் கைவிடுகின்ற நினது மலையாயிருந்தும் பிரித் தோரிரங்குமாறு இன்னும் இங்ஙனம் வளனுடைத்தாயிராநின்றது; இஃ தென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றியதுகாண்க. மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தலைவி
தோழிக்குரைப்பாளாய்ச்
சொல்லியது.

எ - று, களவொழுக்கத்தின்கண் எந்நாளும் இடையிபெடாது தலைம கன் கூடுதலால் இன்பமுற்றதலைமகள் ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறத்தாளுகக் கேட்டுமுகிழ்ந்து விரையவரையுமாறு யான் எனது புணர்ச்சிலனைப் புலப் படாது மறைத்துக்கொள்ளும்படியாக இங்ஙனம் தன்மார்பால் வருந்துமென் னியல்பை யறியாச்சேர்ப்பன் என்னமகனெனக் கூறப்பெவானென்று தோழியைநோக்கி வருந்திக்கூறாநிற்பது.

இளந்திரையனாற்பாடியது.

கூசு. நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதிற்
காமஞ் செப்ப லாண்மகற் கமையும்
யானென், பெண்மை தட்ப நுண்ணிதிற் ருங்கிக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ
மண்ணுப் பசுமுத் தேய்ப்பக் குவியினர்ப்
புன்னை யரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்ப
னென்ன மகன்கொ ரோழி தன்வயி

கஉக நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

னார்வ முடைய ராகி

மார்பணங் குறுநரை யறியா தோனே.

உரை:—தோழி, காமநோயானது நிலைகுலைத்தலாலே கலக்கமுற்ற வலியழிந்தபொழுதில், அன்போடுவந்து அருகிருந்து நயமொழிகூறி ஆற்றுவதில் ஆண்மகனுக்குரிய சிறந்தபண்பாகும்; அங்ஙனம் யான் காமநோயால் வருந்தியபொழுது நமதுகாதலன் அருகுவந்திருந்து ஆற்றினானுமல்லன்; கைத்தொழில்வல்ல கம்மியன் அழகுபொருத்தக் கழுவித் தூய்மை செய்யாத பசியமுத்து தனதுமிக்க ஒளியை மறைத்துக் காட்டினுற்போல யானும் புணர்ச்சியால்நிகழ்ந்த மிக்கநலனைப் புலப்படாமல் அரிதாகத்தாங்கி என் பெண்டன்மையாலே தகைத்துக்கொள்ளும்படியாக, அலராமற்குவிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய புண்ணையின்கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தலான் மலர்ந்த கடற்கரைத்தலைவனாகிய, முன்னமே அவன்பால் ஆர்வமுடையேனாகவேண்டி அவனதுமார்பால் வருத்தமுற்ற என்னியல்பை யறியாத காதலன் என்னமகனைனக்கூறப்படுவனோ? எ - று.

மண்ணுப்பசுமூத்தேய்ப்ப நுண்ணிதிற்றாங்கிப் பெண்மைதட்பவென மாறிக்கூட்டுக. தலைவியை மூத்தோடொப்பக்கூறியது சிறப்புநிலக்களமாக முதலொழுதுதலைவந்த பண்புமம். சேர்ப்பனாகிய அறியாதோன் என்ன மகன்கொவென மாறிக்கூட்டுக. களவாதலின் நலனைப் புலப்படாமன்மறைக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆண்மகனருகிருந்து காமஞ்செப்புதல் கற்புக்கனிப் பெறப்படாமையின் வரைவுவிரும்பியவாறாயிற்று. என்மைகன் என்றது காதல்கைம்மிகல். இஃது அழிவில்கூட்டத்திற்குத் தலைக்கீடு.

உள்ளுரை:—அலராமற் குவிந்த பூங்கொத்தையுடைய புண்ணையின் கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தரும்பிய சேர்ப்பனென்றது புண்ணையிடத்துத் தோன்றிய புலவுநாற்றத்தைப் பூவிரிந்துகெடுக்குமாறு போல வரைந்துகொண்டு களவின்கண் வந்தகுற்றம் வழிகெட வொழுதுவா னாகவேன்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - வரைவுடம்படுத்தல். (கஉ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகன் பாங்கற்கு இவ்விடத்து
இத்தன்மைத்தென வுரைத்தது.

எ - று, பாங்கற்கூட்டத்துத் தோழன் அஃது எவ்விடத்து எவ்வியற் றென்றற்குத் தலைமகன் குற்றகத்தது சேறார், அச்சேறாக்கணுள்ளானொரு கொடிச்சி, அவன்கூந்தல் நறுநாற்றத்தது; அத்தகையான்கையில் என்னெஞ்சு கிக்குண்டது; அஃது அவனன்றிப் பிறரால் விடுத்தற்கரியதுகாணென வுரைக்குகூறப்படு.

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். ௧௨௭

கொட்டம்பலவனாற்பாடியது.

௯௫. கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க
வாடுமக ணடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்
றதவத் தீங்கனி யன்ன செம்முகத்
துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக்
கழைக்க ணிரும்பொறை யேறி விசைத்தெழுந்து
குறக்குறு மாக்க டாளங் கொட்டுமக்
குன்றகத் ததுவே கொழுமினைச் சீறார்
சீறா ரோளே நாமுமயிர்க் கொடிச்சி
கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்
விடுத்தற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே.

உரை:—பக்கத்திலே குழலொலிப்பு! பலவாச்சியங்களுமுழங்க ஆடு
கின்ற கழைக்கூத்திரந்த முறுக்குண்ட புரியையுடைய வலியகயிற்றின்
மீது, இனிய அத்திப்பழம்போன்ற சிவந்தமுகத்தையும் பஞ்சுபோன்ற
தலையையுமுடைய குரங்கினது வலியகுட்டி பற்றித் தூங்காநிற்ப அதனைக்
கண்ட குறச்சாதுயரின் இளமகார் பெரியபாறையின்கணுன்ன மூங்கிலின்
மேல் விசைத்தெழுந்தேறிநின்று தாளங்கொட்டாநிற்கும் அந்தக் குன்றினி
டத்துளதாரும் கொழுவிய காவற்காடுகுழந்த சீறார்; என்னாந்தலிக்கப்
பட்ட நறுமணங்கமழுக் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி அச்சேறாரின்கண்ணிருப்
பவளாவாள்; அவளாலே பிணிப்புண்ட என்னெஞ்சமும் அக்கொடிச்சியின்
கையகத்தா யிராநின்றது; அவளிரங்கிவிடுத்தாலன்றி என்னெஞ்சம் பிற
ரால் விடுவித்தற்கு மியலாதாகுங்காண்; எ - று.

பறைக்கணெனவும் பாடம்.

அதவும் - அத்தி. துய் - பஞ்சு. மினை - காவற்காடு. சீறார் - இவ்விடம்
என்றவாறு. நாமுமயிர் - இவ்வியற்றென்றவாறு. நெஞ்சம்பிணித்ததும் ஆகா
ததும் தன்னிலை

நீ செல்லுதற்கியலாதென்பான் குன்றகத்தது குழுமினைச்சீறாரென்றும்,
அங்குனஞ்சென்றாலும் என்னெஞ்சம் நின்றாற் காண்பதற்கியலாதவாறு
கொடிச்சிகையகத்துப் பிணிப்புண்டதென்றும், ஒருவழி நீகாணினும் அவள்
அருள்செய்து விடுத்தாலன்றி நன்போல்வார்விடுத்தற்கரிதென்றுங் கூறி
னானும், தாளங்கொட்டுமென்ற சொற்சிறப்பானே ஆசிரியர் கொட்டம்பல
வனாரெனப் பெயர்பெற்றனர்போலும்.

இறைச்சி:—கூத்திரந்தகயிற்றின்மேல் மந்தியின்பறழ் ஏறியாடக்
கண்ட குறமாக்கள் தாளங்கொட்டாநிற்குமென்றது காப்பனகாத்துக் கடி

கஉஅ நற்றிணைநா னுறு மூலமும் உரையும்.

வனகடித்த மன்பதை யோம்புதலை மேற்கொண்ட என்னுள்ளத்து ஒரு கொடிச்சென்று தங்குவதனையறிந்தீர் கைகொட்டி நகையாடி யழுங்கச் செய்தனையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனிட்டுத் துரைத்தல். (கஉ)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக் குரைப்பாளாய் வரைவுகடாயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி அவர் நம்மைப்புணர்ந்தசோலை இதுவேயென்றும், ஆடிக் கூந்தலைத் துவட்டினதுறை உதுவேயென்றும், தழையுடுப்பித் துச்சென்றகானல் அதுவேயென்றுங்கூறி யுருகிப்பசந்தனையே; இனி எவ்வாறுய்குவாயென்று வருந்திக்கூறாற்ப்பது.

கோக்குளமுற்றனார்பாடியது.

கூசு. இதுவே, நறுவி ஞாழன் மாமலர் தாஅய்ப் புன்னை ததைந்த வெண்மண லொருசிறைப் புதுவது புணர்ந்த பொழிலே யதுவே பொம்மற் படுதிரை நம்மோ டாடிப் புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குசூர லைம்பாறுவரின ரருளிய துறையே யதுவே கொடுங்கழை நிவந்த நெடுங்கா னெய்த லம்பகை நெறித்தழை யணிபெறத் தைஇத் தமியர் சென்ற கான லென்றாங் குள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுருகிப் பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே.

உரை:—தோழி, நறுமணங்கமழ்கின்ற பூவையுடைய ஞாழலின்சிறந்த மலரும் புன்னையின்சிறந்தமலரும் உதிர்ந்து பரவிநெருங்கிய வெளிய மணற் பரப்பினொருபால் என்னைப் புதுவதாக இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தசோலை இதுவேயென்றும், பொலிவுபொருந்திய கடலில் நம்மோடுநீராடி என்முது கிலே தாழ்த்திருண்ட விளங்கிய ஐம்பாலாகவருக்குக் கூந்தலைப்பிழிந்து துவட்டினராயருளிய துறை உதுவேயென்றும், வளைத்ததண்டெயர்ந்த நீண்ட கம்புடைய நெய்தலின் அழகிய ஒன்றோடொன்று மாறுபடத் தொடுத்த நெறிப்பையுடைய தழையை அழகுபெற எனக்கு உடுப்பித்துத் தமியராய் சென்றுவிட்ட கழிக்கரைச்சோலை அதுவேயென்றும் அவ்வண்ணம் நினை

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௨௯

ஞந்தோறும் நினைஞ்ஞந்தோறும் உள்ளமுருகி மெல்லமெல்லப் பசப்பைமேற்
கொண்டு பசந்துகாட்டினை; இனி எவ்வாறுய்குவாய்? எ - று.

பொம்மல் - பொலிவு. துவருதல் - துவட்டுதல். கழை - தண்டு.

புணர்ந்தபொழிலிது என்பதுமுதலாய மூன்றற் துன்பத்துப்புலம்பல்.
உள்ளுதோறுருகியென்றது ஆங்குநெஞ்சுழிதல். பசப்புப்பசந்தனையென்றது
பசலைபாய்தல். எனினெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் -
வரைவுகடாதல். (௧௬)

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண் டாற்றாளாய தலைவி
தோழிக் குரைத்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்துசென்ற தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாரா
மையால் அக்காலத்துண்டாகிய கருப்பொருண்முதலாயவற்றைக் கண்டு
வருந்தியதலைவி ஆற்றுவிக்குந் தோழியைநோக்கிக் குயில்கூவுமோசையும்,
யாற்றநீர்ப்பெருக்கும், நறுமலர்விற்குமகனும் எனக்குக் காமநோயைத்
தோற்றுவித்துக் கொடுமைசெய்தலின் யான் எவ்வாறுய்வேனென வருந்திக்
கூறாநிற்பது.

மாறன்வழுதிபாடியது.

௯௭. அழுந்துபடு விழுப்புண் வழுப்புவாய் புலரா
வெவ்வ நெஞ்சத் தெஃகெறிந் தாங்குப்
பிரிவின புலம்பி துவலுங் குயிலினுந்
தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே
யதனினுங் கொடியா டானே மதனின்
றுய்த்தலை யிதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளி ரோவென
வண்டுசூழ வட்டிய டிரிகருந்
தண்டலை யுழுவர் தனிமட மகளே.

உரை:—தோழி, நெடுங்காலமுன்னுண்டாகி ஆழ்த்த பெரிய புண்ணின்
வாய்நிணங் காயாத துன்பத்தையுடைய மாப்பினிடத்தில் வேற்படையைக்
குற்றிப் பாய்ச்சிறைப்போல என்னருகிலிருந்து பிரியாதனவாய் வருந்திக்
கூவுங் குயிலினுங்காட்டில் நன்றாகத்தெளிந்த நீர்கெழுமிவருகின்ற யாறு
மிகக்கொடிதாயிராநின்றது; அழகுடைய பஞ்சுபோன்ற மேலே புறவித
ழையுடைய பசிய குருக்கத்திமலருடனே விரவிய சிறுசண்பகமலரையும்
விலைக்குக் கொள்வீரோவென்று அம்மலர்களை யிட்டுவைத்தலால் வண்டிகள்

கந.௦ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

சூழ்கின்ற கடகப்பெட்டியைக் கைக்கொண்டு திரியாநிற்கும் சோலையின் னுள்ள உழுதுண்ணுமாக்களின் ஒப்பற்ற இளமகனாவான்தான் அவ் யாற்றி னுங்காட்டில் மிகக் கொடியனாயிராநின்றான்; இங்ஙனமாகையில் யான் எவ் வாறற்றியிருவன்? எ - று.

வழம்பு - நிணம். மதன் - அழகு. பித்திகை - சிறுசண்பகம். வட்டி - கடகப்பெட்டி. தலைவன்குறித்தகாலம் சூயில்கூவி, யாற்றில்நீர்பெருகி, குருக்கத்தி சிறுசண்பகமுதலாயின மலருங்கார்ப்பருவத்தில் வருவேனென் றுனென்பது. சூயிலோசைக்கு எஃகெறிந்ததைக்கூறியது கிழக்கிடுபொ ருள் நிலைக்களமாக முதலுஞ்சினையும்விராய்வந்த பண்புவமம். சூயிலோசை முதலியன-இன்பத்தை வெறுத்தலுந் துன்பத்துப்புலம்பலுமாம்.

சூயிலோசை செவியளவே யின்பஞ்செய்ய எனைப்புலன்க ளின்பம் பெறாமையிற் சூயில்கொடிதென்றான். யாற்றுநீர் குளிர்த்தெய்வதலின் அக் குளிருக்குத் தளிக்கிடவருத்துவதேயென யாறுகொடிதென்றான். ஆட வனது மெய் தோயப்பெற்று அம் மெய்மணம் துகர்ந்தவழி நறுமலரின் மணஞ் சிறக்குமாதலின் அதுகாரணமாகப் பூவிலைமடந்தை கொடியனென் றான். மெய்ப்பாடு - அழகை, பயன் - அயாவயிர்த்தல். (க௭)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவர் தொழுஞ் தலைவனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, இரவுக்குறி இடையீடின்றி வருகின்ற தலைமகனைநோக்கித் தோழி காவன்முகுதியையும், அதனாலே தலைமகன் துயிலாது வருந்துதலே யும், அவனது நெஞ்சம் தலைவனைவிட்டுப் பிரியாத அன்பினிலையையுந் கூறுவாளாய் நாடனே, நீ இரவில்வருதலைக்காட்டிலும் தூங்காத என்கண் ணுங்கொடிது, மீளாத என்னெஞ்சமுங் கொடியதுகாணென வருந்தி வரைவுகடாதல் தோன்றக்கூறநின்பது.

உக்கிரப்பெருவழுதிபாடியது.

கூ.அ. எய்ம்முள் என்ன பஞ்சமயி ரெருத்திற்
செய்யம்ம் மேவற் சிறுகட் பன்றி
யோங்குமலை வியன்புனம் படிஇயர் வீங்குபொறி
நாழை நுழையும் பொழுதிற் ருழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென
மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்துதன்

தற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். கங்க

கல்லனைப் பள்ளி வதியு நாட்
 னெந்தை யோம்புங் கடிப்புடை ளியனகர்த்
 துஞ்சாக் காவல ரிகழ்பத நோக்கி
 யிரவின் வருஉ மதனிணங் கொடியதே
 வைகலும் பொருந்த லொல்லாக்
 கண்ணொடு வாராவென் னூரி னெஞ்சே.

உரை:—முள்ளம்பன்றியின் முட்போன்ற பருத்த மயிரையுடைய
 பிடரும் சிறியகண்ணும் வயலிற்சென்றுண்ணும் விருப்பமுமுடைய பன்றி
 உயர்ந்த மலையிடத்துள்ள இடமகன்ற திணைக்கொல்லையிலேசென்று மேயும்
 பொருட்டுப் பெரிய இயந்திரமமைந்த புழைவழியிலே சென்றுபுகும்
 பொழுது தாமாது விரைந்து நல்லபக்கத்திருந்து பல்லியடித்தலும், அதனை
 யறிந்து ஆங்குச்சென்றால் ஊழறிகழுமென்றஞ்சி மெல்லமெல்லப் பின்னே
 மீண்டெவந்து தன் கல்முழையிலுள்ள பள்ளியிடத்தே தங்காநிற்கு மலைநா
 டனே, எந்தையாலே பாதுகாக்கப்படுகின்ற காவலையுடைய அகன்றமாளி
 கையிடத்துத் துஞ்சாமற் காக்குங் காவலர்தாம் சிறிது அயர்ந்திருக்கும் பரு
 வமறிந்து நீ இரவின்கண்வந்து முயங்கிச்செல்லும் அதனினுங்காட்டில்
 நாள்தோறும் நீ வருநெறியின் ஏதத்தைக் கருதுவதனாலே துயிலப்பெறாத
 என்கண்ணுங் கொடிதாயிராநின்றது, அன்றியும் நின்றபாற்சென்றுவாராத
 என்பா லன்பற்ற என்னெஞ்சமும் கொடிதாயிராநின்றதுகாண்; எ -று.

எய் - முட்பன்றி. மேவல் - விரும்புதல். தூழை - துவாரம். கடிப்பு -
 காவல். நார் - அன்பு. நகர் - மாளிகை. கொடிதென்னுங்குறிப்புமுற்றைக்
 கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்குந் தனித்தனிகூட்டுக. நாடன் - அண்மைவீளி.
 எந்தையோம்புநகர் - காவன்மிகுதி. பொருந்தலொல்லாக்கண் - கண்டியில்
 மறுத்தல். வாராவென்னெஞ்சு - அன்பினிலே. இது சிலவிகூற்றைத் தன்
 கூற்றாகத்தோழிகொண்டுகூறியது.

அஃறிணையாகியபன்றியும் காவற்சேற்றகஞ்சி மீளுநாடனாயிருந்தும்
 நீ அஞ்சாதுபுகுதலின் என்கண்ணுறங்கிலதென்றிரங்கினுள்.

உள்ளுறை:—பன்றி தினையையுண்ணவேண்டி இயந்திரமமைத்த புழை
 யின்புகும்போது பல்லியடிப்பக்கேட்டு ஏதமுடைத்தென்று மீண்டு தன்
 அனைபுகுமென்றது தலைமகன் தலைமகனது இன்பந்தய்ப்பக் காவன்மாளி
 கையுட் காவற்புகும்பொழுது நிலவுவெளிப்படன்முதலாய இடையீடுகிகழக்
 கண்டு ஏதமுடைத்தாமென்று மீண்டு தன்பதிபுகுதவுமையு மென்றதாம்.
 இதனால் இடையீட்டின்றித் துய்க்கவேண்டி வரைந்தெய்துகவென்றதாயிற்று.
 மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாசல். ()

கநஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண்டாற்றாளாய தலைவியைத் தோழி
பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

எ - து, வினாவயிற்சென்றதலைவன் குறித்த கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதலைவியைத் தோழி இது கார்ப்பருவமன்று, அறியாமையாலே
கடனீரையுண்டமுகில் மழையைப் பெய்யக்கண்டு கார்காலமாமெனப்
பிடவுங் கொன்றையுங் காந்தன மலர்ந்தன; அவற்றைநோக்கி நீ மயங்காதே
கொள்ளென வற்புறுத்திக் கூறாநிற்பது.

இளந்திரையனாப்பாடியது.

ககசு, நீரற வறந்த நிரம்பா நீரிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலனி ருருப்பி
னஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வா
விதுவோ வென்றிசின் மடந்தை மதியின்று
மறந்துகடன் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லா துறுத்த வண்பெயல்
காரென் றயர்ந்த வுள்ளமொடு தேர்விவ
பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலு
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பல்வே.

உரை:—மடந்தாய், தண்ணிதாகிய நீர்மை முற்றும் இல்லாத சென்று
கடக்கமுடியாத நீண்டநெறியில் வெளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற
வெயில் வீசுகின்ற வெப்பத்தாலே நோக்குவார் அஞ்சும்படியாக நடுக்கத்
தைச்செய்யுங் கொடியகாட்டின்கண்ணே சென்றகாதலர் தாம் வருவே
மென்று அழகுபொருந்தத் தெளியக்கூறிய பருவம் இதுதானாவென்று
வினவாநின்றனை, இஃதன்று; அறிவில்லாது பருவகாலத்தை மறந்து கட
னீரையுண்டதனாலாகிய நிறைந்தருளையுடைய கரியமேகம் தான் தாங்கமாட்
டாமே பெய்தொழித்த வளவிய மழையையோக்கி இது கார்காலமென
மறதியுற்றவுள்ளத்துடனே அறியாதனவாய்ப் பிடவுங், கொன்றையுங், காந்
தனும், இன்னும்பலவும் அஃறிணையாகிய அறிவில்லாப்பொருளவாதலின்
மிகமலர்ந்துவிட்டன; அவற்றைக்கண்டு நீ கார்காலமென மயங்காதேகொள்.

நீர் - ஈரப்பண்பு. உருப்பு - வெப்பம். கமம் - நிறைவு. இறுத்தல் -
பெய்தொழித்தல். கோடல் - காந்தன். மடவ - அறியாதன. இது பருவமன்
றெனவே அவர் பொய்யுரையார் குறித்தபருவத்து வருவனெனத்தெளிவித்
தன்னாயிற்று. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியைத்தெளிவித்தல்.

நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும். கக.க.

[மருதம்.]

இது, பரத்தை தலைவிக்குப் பாங்காயினர்கேட்ப
விறலிக் குடம்படச்சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையானவன் தன்னைத் தலைவன்பிரிந்து செவ்வணிகண்டு
மனைவயிற்புக்கானென்பதையறிந்து, தன்பால் அவன்செய்ததனைத் தலைவி
கேட்டு வெறுப்படையவேண்டி அத்தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ள தோழிமுத
லானோர் கேட்குமாறு தன்தோழியாகிய விறலியைநோக்கி ஊரன் என்
னைப்பற்றி வளையைப்பறித்தலாலே நான் உன்மனைவிக்கு இதனைச்சொல்லு
வேன் என்றலும் அவன்நடுங்கியநிலைமையை நினைக்குந்தோறும் நகுநிற்பே
னென இகழ்ந்துகூறுநிற்பது.

பரணர்பாடியது.

க00. உள்ளுதொறு நகுவேன் றோழி வள்ளுகிர்
மாரிக் கொக்கின் கூரல கன்ன
குண்டி ராம்பற் றண்டுறை யூரன்
தேங்கம மைம்பால் பற்றி யென்வயின்
வான்கோ லெல்வளை வெளவிய பூசல்
சினவிய முகத்துச் சினவாது சென்றுநின்
மனையோட் குரைப்ப லென்றலின் முனையூர்ப்
பல்லா நெடுநிறை வில்லி நெய்யுந்
தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசைப்
புலம்பிரி வயிரியர் நலம்புரி முழுவின்
மண்ணார் கண்ணி னதிரு
நன்ன ராள னடுங்களுர் நிலையே.

உரை:—தோழி, பெரிய உகிரையுடைய கார்காலத்து உலாவுங் கொக்
கினது கூரிய மூக்குப்போன்ற ஆழ்ந்த நீரின்முளைத்த ஆம்பற்பூவையுடைய
தண்ணியதுறையையுடைய யூரன் நெய்ம்மணம்மீசுகின்ற என்கூந்தலைப்
பற்றியீர்த்துவைத்து என்கையிலுள்ள வெளிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளி
யையுடைய வளையைக் கழற்றிக்கோடலினாகிய பூசலாலே சினமுற்றமுகத்
தோடு அவனைநோக்கி 'இனியான் இங்ஙனம் சினவாதுசென்று நின்மனைக்
கிழத்திபால் இங்குநிசுழ்த்தனைக் கூறுநிற்பேன்' என்றவுடன் ஊர்முனையி
லுள்ள பல நெடிய ஆனிரைகளை விற்போரால்வென்று செலுத்திக்கொண்டு
வருகின்ற இரவலர்க்குத் தோ்கொடுக்குங் கைவண்மையுடைய மலையமான்
திருவோலக்கத்தின்முன்பு வேற்றுநாட்டிருந்து வந்த பெரிய இசையை
யுடைய கூத்தர் நன்மையைவிரும்பி முழக்குகின்ற மத்தளத்தின் மார்ச்சினை

ககச நற்றிணைநா னூறு மூலமும் உரையும்.

வைத்த பக்கம் அதிர்வதுபோலும் அதிர்ச்சியோடு நன்மையைமேற்கொள்
ளும் அவன்தான் நடுங்கிய வருத்தத்தையுற்றநிலையை நினைக்குந்தோறும்
நகைதோன்றுதலாலே யான் நகாநிற்பேன்காண்; எ -று.

வள்ளுகிர் - நீண்டநகமுமாம். குண்டு - ஆழம். தேன் - நெய். ஓய்யும் -
செலுத்துகின்ற.

இதனை மனைவிகேட்பின் 'அவன்யார்மாட்டும் வரம்பின்றியொழுகு
பவன்' என்று வெறுப்புத்தோன்றும்; வெறுத்தவழி அவனை மீட்டும் தான்
அடையலாமென்றுகருதியிங்ஙனம் கூறினான். சினங்கொண்டுகுறின் உரை
புலப்படாவாதலால் சினவாதுசெல்வேனென்றான். தனது அன்புதலைப்பிரி
யாக்கொள்கைதோன்ற நன்னராளென்றான். மெய்ப்பாடி - என்னல்பொரு
ளாகப்பிறன்கட்டோன்றியஇளிவரல். பயன் - பரத்தைதலைவனைத்தான்
அடையச்சூழ்த்துரைத்தல். (க00)

[நெய்தல்.]

இது, பின்னின்றதலைமகன் தோழிகேட்பச்
சொல்லியது.

எ -று, குறையுறவுணர்தல் முதலாய மூன்றனாலும் இவனொரு குறை
யுடையான் போலுமென்று தோழி உய்த்துணர்நிற்குமிடத்து இரந்து பின்
னின்ற தலைமகன் தான் தலைவியிடத்துவைத்த காதலினாலே படுத்துன்பத்
தைத் தோழி அறியுமாற்றானே அவன்கேட்பப் பரதவர்மடமகளுடைய
கண்களை யான் பார்க்குமுன்பு புலவுநாற்றத்தையுடைய பாக்கமும் எனக்கு
இனிதாகவேயிருந்தது, இப்பொழுதோவெனில் அஃது அங்ஙனமின்
மையா விரங்கத்தக்கதாயினதேயென்று வருந்திக் கூறநிற்பது.

வெள்ளியந்தின்னனார்பாடியது.

க0க. முற்ற மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி யிறவின்
கணங்கொள் குப்பை யுணங்குதிற னோக்கிப்
புன்னையங் கொழுநிழன் முன்னுய்த்துப் பரப்புந்
துறைநணி யிருந்த பாக்கமு முறைநணி
யினிதும னனிதோ தானே துனிதீர்ந்
தகன்ற வல்கு லைதமை நசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகண்
மானமர் நோக்கங் காண லுங்கே.

உரை:—வருத்தமின்றி, அகன்ற அல்குலையும் மெல்லிதாயமைந்த
இடையையுமுடைய மீன்பிடிக்கின்ற பரதவர்தம் இளமகளின் மான்போ

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ககநி

லும் ஒன்றோடொன்று தொழிலின் மாறுபட்ட பார்வையைக் காணப்பெறுதமும், உவ்விடத்தே முற்றாத இளமஞ்சட்கிழங்கின் பசிய புறத்தைப்போலச் சுற்றியிருக்கின்ற சருச்சரையையுடைய சூழ்ந்த கழியிடத்துள்ள இருமீனின் கூட்டங்கொண்ட ருவியல் காயும்வகையை ஆராய்ந்து புன்னையினது அழகிய கொழுவின நிழலினெதிரே போகட்டுப் பரப்புந் துறைக்கு அணித்தாயிருந்த பாக்கமும் முறையே மிக இனிமையுடையதாயிருந்தது, அஃது இற்றைநாளால் அப் பரதவர்மகளின் நோக்கங் காணப்பெற்றமையாலே கழிந்துபோகியதாதலின் இரங்கத்தக்கதாயிராநின்றது; ௭ - ௩.

பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ளவூர். இது - மெல்லிது. ஊங்கு - உவ்விடம். பிணர இறவென்க. துறையேயன்றிப் பாக்கமுமினிதாயிருந்ததென்க.

பாக்கமுமென்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் மீன்புலர்தவினாற்ற மிக்குளதாயிருத்தும் தோற்றப்பொலிவா லினிமையாயிருந்ததெனவுமாம். காணமுனினிதாயிருந்தது கண்டபின் இன்னொமையதாதலின் அவ்வின்னொமையொழியுமாறு கருதுகவென்றாலும். ஒருநோக்கு நோய்நோக்கும், மற்றது அன்னதன் மருந்துமாதலின் தொழில்மாறுபட்ட நோக்கங்களாயின. புன்னைமுன் பரப்புதல் நிழலிலிருந்து புன்னோப்புதற்பொருட்டு.

இறைச்சி:—இறவு காயுந்திறனோக்கிப் புன்னைநிழலின்முன் பரப்புமென்றது யானும் என்போன்ற பெருவேட்கையாளாகிய பரதவர்மகளுங்கொண்ட காமநோயைப் போக்குமாறு பகற்குறியிடனாகக் கருத்தத்தும் புன்னைநிழலின்முன் இருவோமையும் தோழி கூட்டுவிப்பாளாவதென்றதாம். கேட்போர் - தோழி. காலம் - நிகழ்காலம். மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - தோழிகேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது. (௧0௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்களினி.

௭ - ௩, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகன் வரைதல்விரும்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சித்தித்துக் கிளியைநோக்கிக் கிள்ளாய், என் தலைவரது நாட்டிலுள்ள நின்சுற்றத்தாரிடஞ் சென்றகாலே ஆங்கு என்காதலரைநோக்கி இம் மலைக்குறவர்மகன் மீட்டும் தினைப்புணங்காவல்செய்யுமாறுவந்தனனென இவ்வொன்றினமட்டுஞ் சொல்வாயாகவென் றிரந்து கூறாநிற்பது.

செம்பியனார்பாடியது.

௧0௨, கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்களி

யஞ்ச லோம்பி யார்பதங் கொண்டு

சின்குறை முடித்த பின்றை யென்குறை

௧௩௬ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

செய்தல் வேண்டுமால் கைதொழு திரப்பல்
பல்கோட் பலவின் சார லவர்நாட்டு
நின்கினை மருங்கிற் சேறி யாயி
னம்மலை கிழவோர்க் குரைமதி யிம்மலைக்
கானக் குறவர் மடமக
ளேனல் காவ லாயின னெனவே.

உரை:—உவந்த நினைக்கதிற்களைக் கொய்துகொண்டு போகாரின்ற சிவந்தவாயையுடைய பசியகிள்ளாய், அஞ்சாதேகொள்; நீ இக்கதிற்களைக் கொய்தல்காரணமாக யாரேனும் நினை அச்சுறுத்துவார்கொல்லோவென் னும் ஐயத்தைப்போக்கி வேண்டியவுணவைக்கொண்டு நின் குறையெல்லா முடித்தபின்பு ஒழிவெய்தியகாலத்தில் என்னுடைய குறைபாட்டைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்; இது நினை யான் என்கைகளைக் குவித்துத் தொழுது இரந்தகேட்கின்றேன்; அக் குறைபாடுதான் யாதோவெனில் பலவாய் காய் களைக் காய்க்கின்ற பலாமரங்கள்மிக்க சாரலையுடைய அவர்நாட்டின்கணுள்ள நின் சுற்றத்தினிடத்து நீ ஒருபொழுது செல்லுவையேயாயின் அம் மலைக் குரியாராகிய எனது காதலரை நோக்கி இந்த மலையைச்சூழ்ந்த காட்டின்க ணுள்ள குறவருடைய இளமகள் முன்போலவே நினைக்கொல்லைக் காவ லுக்கு அமைந்த ஆண்டிருக்கின்றனென் றிவ்வொன்றினோடும் முரைத்து என் னிவ்வொரு குறையைச் செய்து முடிப்பாயாக; எ - று.

சொல்லல்வேண்டுமார் எனவும் பாடம்

குரல் - சூதிர். ஆர்பதம் - உணவு. கோள் - காய்.

சொல்லென வலியவழி மறுக்குங்கொல்லோ, உடன்படுங்கொல்லோ வென்னும் ஐயுறவால் கிளைமருங்கிற் சேறியாயினென்றான். அது மறாமற் செய்தற்பொருட்டு இரப்பலென்று தன்னைத்தாழ்த்தியும் தொழுதென அந்நையுயர்த்தியுக்கறிஞன். ஆயினனெனவுரையென்றது தூதுமுனி வின்மை.

என்னைக் கைவிட்ட கொடுமையையுடையவர் சாரலாயிருந்தும் அச்சா ரலின்கணுள்ள பலாமரங்கள் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு காய்க்கின்றனவே இஃதென்னவியப்போவெனப் பொருட்டிறத்தே இறைச்சி தோன்றிய தறிக. மெய்ப்பாடு - அமுகை. பயன் - அயாவயிர்த்தல். (௧௮௨)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் இடைச்சூர்த்து ஆற்றாதாகிய நெஞ்சினைக்கமுறியது.

எ - று, பொருளீட்டுமாறு தலைவியைப் பிரித்துசெல்கின்ற தலைமகள் காக்கினிடைத் தன்காதலியைக்கருதிக் கவன்ற நெஞ்சைநோக்கி யாம்

